

BRUDETRÄDETS ÅTERUPPRÄTTELSE

Tack, broder Orman! Gud välsigne Dig!

God förmiddag, vänner! Och det är en förmån att få vara tillbaka i tabernaklet den här fina påskdagsförmiddagen och fira vår dyrbara Herres och Frälsares, Jesu Kristi, mäktiga uppståndelse.

² Jag skulle vilja säga, att jag förvisso var... Av alla de budskap, som jag någonsin har hört vår pastor predika, var det hans bästa i förmiddags. Jag gick hem och berättade det för min hustru. Jag sa: "Älskling, det här är en förmiddag, då Du missade det, för att Du inte steg upp tidigt." Det där var det bästa jag har hört om uppståndelsen i hela mitt liv. Jag har aldrig hört någonting bättre om uppståndelsen, än det vår pastor gav oss i förmiddag. Ett sådant häpnadsväckande budskap och allting var precis på pricken. Det där visar, att då smörjelsen får tag i en människa, ser Ni, vad — vad som sker. Det åstadkommer någonting då. Och vi är så tacksamma, för att — att Gud har gett oss denne förunderlige pastor.

Och nu vill jag tacka varenda en av Er.

³ Vi har varit här en ganska lång tid nu, vid olika tillfällen, fram och tillbaka, men jag ger mig iväg till fälten nu, som Ni vet. Den här veckan far jag till Cree-indianerna uppe i British Columbia. Och sedan, därifrån, över till Fort St. John. Och sedan, till sommaren, om Herren vill, ska vi vara i... Ända på västkusten, uppe i Östern, och — och ute på Västkusten och upp till Alaska, Anchorage i Alaska och genom där. Och sedan, kanhända därifrån, jag håller på att känna mig för angående Afrika och resten av världen för kommande vinter. Så det kommer antagligen att dröja någon tid, innan jag kan komma tillbaka hit till tabernaklet igen. Åtminstone kommer det att bli framme i augusti eller någon gång i höst, innan jag kan komma tillbaka igen.

⁴ Och jag vill tacka Er allesammans för allt Ert fina samarbete, för allt Ni har gjort. Och vi är ledsna, för att vi aldrig har plats för människorna här de här förmiddagarna. Vi håller på med ett byggnadsprojekt nu, som Ni vet, att bygga en större kyrka, då... För de här mötena. Och det kommer troligen att sätta igång på en gång nu. De kommer att börja bygga på kyrkan. Var nu...

⁵ Vill också tacka varenda en av Er för Er... För gåvor, födelsedagskort, påskkort, gåvor Ni har gett till Billy och olika till... Och till mig, av broder Wood och många av dem. Jag sätter värde på dem alla.

⁶ Och varenda en kommer och säger... Ni vet inte, vilken påfrestning det är. Då någon kommer och säger: "Nu vill vi träffa

broder Branham. Vi vill träffa Din far.” osv. Och han sa: ”Det är fulltecknat.” Då, å, Ni förstår inte, vilket pinsamt tillstånd det försätter en i, då man — man — man bara kan klara av så och så många. Det är allt man kan göra.

⁷ Jag — jag önskar, att det var så, att jag bara hade lång tid med varenda en, kunde sätta oss ner. Och jag hoppas få göra det någon gång. Men det kan inte bli på den här jorden, för det är folk, som kommer in hit från hela världen, ser Ni, från hela världen. Den här veckan har det varit folk från åtskilliga nationer här inne och haft samtal och fått förbön, den här veckan, från nationer världen runt.

⁸ Och om det vore bara vår lilla, lokala församling här i Jeffersonville, skulle jag gladeligen kunna ta två eller tre timmar tillsammans med var och en och rensa upp ordentligt och få ut dem. Men, ser Ni, medan det bara är kanske, säg fem telefonsamtal från, eller kanske två samtal härifrån vår lokala grupp, är det ett- eller tvåhundra från hela världen, samtidigt som de här två kommer in. Så det har varit bokstavligen tusentals, som jag inte ens kunde befatta mig med alls, ser Ni, människor. Och kallelserna: ”Kom *hit* och far *dit*”, från hela världen och, se bara, flygbiljetter som sänts in, allting annat: ”Kom, be för de sjuka!” , men man kan inte göra det.

⁹ Så människorna blir besvikna. Det skulle jag bli också. Men jag tycker bara om, att den här påskmorgonen i min bekännelse säga att — att jag inte vet, vad jag ska göra åt det. Det är bara alltför många, vet Ni, att få tag i, tusentals och åter tusentals människor från hela världen. Jag har gjort min sjunde resa runt den, som Ni vet. Och jag har varit i personlig kontakt med mer än tio miljoner människor från hela världen.

¹⁰ Så Ni kan föreställa Er, hur — hur det är, vilken påfrestning det är på en. Och många gånger möter vi små påfrestningar och jag vet, att Ni gör det också, och små besvikelser. Men tänk på dem jag har, besvikelserna jag får, då sjuka mödrar i telefonen säger: ”Å, Gud. . .” Ja, vänta bara ett ögonblick, broder Branham! ’Herre, Jesus, jag — jag — jag ber, att Du ska sända honom.’” Och — och jag la just på luren efter en annan och *här och här och här*, och runt hela världen. Ni vet, hur det är. Och det där, det är inte lätt, då någon i andra änden av linjen med ett sjukt barn eller en sjuk äkta man eller en döende hustru ber, att man ska komma. Det kan Ni nu föreställa Er.

¹¹ Inte underligt, att jag är en nervös person. Det är bara. . . Det är tillräckligt, att göra en. Men jag har gjort detta enda i stället för att få ett komplex. Jag har försökt att ta det lugnt genom att hålla mina ögon på Golgata och gå vidare, precis som Han skulle vilja, att jag gör. Och många av mina misstag, ber jag att Gud ska förlåta mig, saker som kanske att jag borde ha farit till ett ställe och inte for. Jag är bara människa och kan . . . till misstag.

12 Det var en liten fyndig sak, som sades här på bakgården i morse, då jag gick ut från soluppgångsmötet.

13 Jag har en kär gammal vän. Han är troligen här någonstans. Han är från Chicago. Han heter Stewart. Han är omkring . . . Ed Stewart, jag antar, att han är mitt i sjuttioårsåldern eller mer. Och han mötte mig där ute. Och han sparar sina tiondepengar i tiocentsmynt. Och han gav mig ett helt paket med tiocentsmynt, ungefär *så där*. Och å, jag vet inte, jag. . . Naturligtvis går de till missionsarbete i utlandet.

14 Och hans gode vän, och min, broder Skaggs, Leonard Skaggs, från Lowell i Indiana stod där. Och jag visste aldrig tidigare, att han var frimurare. Han hade en frimurarknapp på sig. Och vi talade om frimurarorden.

15 Och så sa gamle broder Stewart till mig, han sa: "Jag tycker om Dig, broder Branham och jag tycker om att prata med Dig." Ursäkta det här uttrycket! "Men", sa han, "Du är svårare att komma fram till än ett turkiskt harem."

16 Någon sa till mig för inte så länge sedan, man sa: "Jag är glad, att Herren inte är så svår att komma fram till." Nåväl, jag menar inte att vara *så där*. Jag älskar människor. Men jag. . . Tänk Er bara. . .

17 Jag for hem och jag berättade det för min hustru och vi satt vid bordet och skrattade, Ni vet hur svårt det skulle vara, att komma fram till ett turkiskt harem. Så — så jag. . .

18 Jag hoppas, att det inte är fullt *så* svårt, broder Stewart, om Du fortfarande är här inne. Men jag tyckte förvisso, att det var litet humoristiskt och det fick liksom oss allesammans att småskratta.

19 Så jag önskar, att jag skulle kunna träffa varenda en. Och jag älskar varenda en. Det är sant. Antingen de är vän eller fiende, det är precis samma sak.

20 Och nu åstundar jag förvisso Era förböner för mig i de här kommande mötena. Jag ska fara till indianer. Och, som Ni vet, då man är i Rom, måste man vara romare och då man är hos indianer, måste man leva som indianerna.

21 Min missionärsvän, som är en av mina jaktkamrater, där jag var uppe på huvudvägen, Alaskan Highway. En mycket fin ung man och hans hustru från ett trevligt hem. Och jag. . . Armarna uppättna där inne och hela vägen bakom hans öron osv. Och jag undrade, hur det var fatt med honom: "Hade han eksem?" Det var på grund av loppor och vägglöss, där han hade varit tvungen att b-. . . Som han måste leva där ute. Och så måste man leva rätt hos människorna för att vinna dem för Kristus. De är Kristi arvedel. De är människor, som Han dog för och någon måste gå till dem.

22 Och hövdingen var över på en av mina senaste nordliga mötesserier och Den Helige Ande i mötet, rättare sagt ute på lägerplatsen, på marken (turistgården tror jag det var), talade om hans namn och vem han var och vad han hade gjort. Och oj, oj, det bara avgjorde saken för honom. Han visste, att mänskliga varelser inte skulle kunna göra det där, det måste komma från Den Allsmäktige.

23 Så den där hövdingen hade bara eldat på med det där hela vägen upp- och nedför den där kusten där. Och vi tänker fara till mötena i en liten segelbåt, fara in genom de ställen vi kommer till, Portland, och vidare ut och uppför kusten och till de andra, till Cree-indianerna, de försummade. Många av de bröder, som har stora möten, skulle inte kunna fara dit. Indianerna, nu . . .

24 Där kommer inte att finnas en enda penny i penningväg. . . Som Ni vet, tar jag aldrig upp ett offer i mina mötesserier. Och jag tar aldrig upp pengar. Utan församlingen här sponsrar den där mötesserien hos indianerna. En del av Era tiondepengar osv. kommer att gå till att betala för att föra det här Budskapet om frälsning och befrielse till de där fattiga, obildade indianerna.

25 Och då allt kommer till allt, är det de, som är amerikanerna, vet Ni. Vi är främlingarna, ser Ni. Vi kom in och tog ifrån dem det. Och vi vill. . . Jag kan inte ge dem tillbaka deras nation men jag kan ge dem hopp i Kristus, att det ska samla ihop oss som ett brödraskap en dag i ett Land, där det inte finns någon strid och tagande av land från varandra. Det kommer att bli ett Land, som har plats åt alla. Jag ska vara tacksam, då den tiden kommer, om alla mina kära är frälsta och redo vid den tiden.

26 Nu har jag många vänner, som jag såg sitta här, medan jag talade. Jag tror jag la märke till syster. . . Jag kan inte minnas hennes namn. Det brukade vara Lee. Är det riktigt? Är Du inte fru Lee? Din dotter här, döttrarna, den som blev helad? Det är mycket bra. Den ena var i Good Shepherd's Home, eller inte. . . Vad heter det där? "Syster till. . ." (Något katolskt institut.) "Lady of Peace", det var så det var. Jag blandar ihop alla de där katolska namnen. Och så där borta, och hon var. . . Fick ett mentalt, nervöst sammanbrott. Och den käre Herren Jesus, medan vi satt. . . Jag satt vid fotänden av sängen och hennes kära mor och far stod nära. Och Herren Jesus förklarade det gjort, fullbordat. Där är hon. Det är över, alltsammans. Och naturligtvis förstår vi, att systemen är mycket tacksam i förmiddag och. . .

27 Jag ser ut över däråt och ser folk, som nyligen höll på att dö i cancer. Kravlade in här i rullstolar, på kryckor och här är de, normala och friska i förmiddag. Det där sker i hela världen. Inte genom mig, genom Honom, vår Herre, som har uppstått från de döda och lever för evigt. Må vår Herre alltid bli prisad och lovad, är min uppriktiga bön.

28 Vill Ni be för mig? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Be för mig allesammans! Jag — jag är beroende av det. Och då jag kommer dit ut, ser Ni, här hemma är det inte alltför illa häromkring, men då man kommer dit, där man verkligen kommer i stridslinjen. Det här är övning.

29 Jag hörde igår, då vår församling fick tag i en — en ny stationsvagn åt mig och jag. . . För att resa i. Och min andra är nästan utsliten. Och så slog jag på radion och lyssnade på nyheterna. Och så kom de ner i går kväll från platsen, dit Joseph och jag hade gått för att be. Så då vi kom ner från Green's Mill. . . Jag slog på radion. Det var en nyhetssändning och man talade om, att det här *Monitor* följde en ung man på hans träning. Och hur han stod där med sina fickor fulla med sand och allting, där han måste hålla sitt huvud så lågt, att skarp maskingevärseld gick rakt över hans huvud, medan han kröp genom taggtråd och sådant och fick en hård träning.

Tja, det är det vi gör här.

30 Men det är nu mycket annorlunda i stridslinjen. Förstår Ni? Det där maskingeväret är tidsinställt, inriktat på en viss nivå. Men i stridslinjen, där skulle det kunna komma upp eller ner. Förstår Ni? Så — så det är litet annorlunda där, ser Ni, än vad — än vad det är. Så vi har. . .

31 Nåväl, det här är träning här. Men där ute är man vid stridslinjen, så vi kommer att möta fienden nu. Så vi brukade strida. . . Sjunga en liten sång här, *Striden pågår*. Är det någon, som fortfarande minns den där sången? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

Striden pågår, å, kristna soldater,
Och ansikte mot ansikte i sträng ordning,
Med vapnen glänsande och färgerna flödande,
Rätt och fel är i krig idag.

Det där är riktigt. Förstår Ni?

Striden pågår, men ledsna inte,
Var stark och håll fast i Hans kraft!
Om Gud är för oss, Hans banér över oss,
Ska vi sjunga segrarens sång till sist.

32 Det är riktigt. Nu var det många saker, som jag hade att säga i förmiddag, men jag förkortade det liksom, då vårt folk står inpackade. Och de har små högtalare för utsidan och litet radiosändning, jag tror, att varenda bil kan. . . Sändarsystemet låter oss nå ut så och så många yards från tabernaklet med det. Så vi, vi försöker uppskatta alla, som besöker oss i förmiddag.

33 Innan vi nu går vidare, låt oss säga att. . . Omedelbart efter det här, nu, tror jag det är dopförrättning. Först är det bönekön. Vi ska be för de sjuka i förmiddag. Jag tror, att då Gud kommer in på scenen, är det bevis på det vi talar om, Hans uppståndelse.

Är Han levande eller är Han inte levande? Är *Det Här* bara en uppdiiktad historia eller är det Sanningen? Om Han är levande, gav Han ett löfte: "Jag ska alltid vara med Er, ända till världens ände." Om Han nu – om Han kommer in ibland oss här och bevisar, att Han är här, då är det inte längre några gissningar om det. Förstår Ni?

³⁴ Kom ihåg, att alla religionerna i världen, de har sina heliga dagar och helgdagar osv. Men det är ingen av dem, som kan bevisa, att deras grundare. . . . Så döden tog honom och det var alltsammans. Men vår, den kristna religionen, vår grundare dog och uppstod igen.

³⁵ I Mexico nyligen, då jag blev intervjuad av pressen ifråga om en liten babys uppståndelse, som hade dött den morgonen klockan nio. Och halv elva den kvällen, halv elva eller klockan elva, återuppstod den från de döda, just där i moderns armar på plattformen inför tiotusentals människor. Trettio tusen kom till Kristus den kvällen. Förstår Ni? Så då kan Ni föreställa Er, vad som var där.

³⁶ Och den lille, jag såg en syn framför mig och den talade om vad hans lilla namn var och allting. Och modern var långt där bak, kunde inte få ett bönekort, kunde inte komma in. Men hon behövde inte komma fram genom kön. Så då hon kom med den lilla babyn, regnade det, vråkade ner.

³⁷ Vi tänker på, att vi får stå, tänk på dem! De kom dit klockan nio om morgonen, till möten som skulle börja nio den kvällen. Stod i den heta solen och lutade sig mot varandra, för att få skugga. Stående, inte sittande, stående. Och det är på det sättet de gör, i Afrika och på olika ställen, i Indien, där en halv miljon samlas utomhus, på en gång.

³⁸ Den här lilla kvinnan, nu, kunde inte ens få ett bönekort. Mer än omkring trehundra vaktmästare höll henne tillbaka, så att hon inte skulle kunna komma in i bönekön. Och hon stod där och bad för den där lilla babyn, en liten katolsk kvinna. Och Den Helige Ande ropade och sa: "Säg till henne att komma hit med den!"

³⁹ Och den lilla babyn, under ett vått täcke, hon hade stått där sedan den morgonen. Doktorn dödförklarade den. Vi har nu läkarintyget om den, som dödförklarade den den morgonen klockan nio. Och så var det här den kvällen, nästan vid midnatt. Och jag, precis liksom synen sa gick jag och la händerna på den lilla babyn. Där var den, levande. Doktorn intygade.

⁴⁰ Jag blev intervjuad av pressen. Och så har jag ingenting emot någons tro, så länge den stämmer med Bibeln, så all right. Men mannen, som intervjuade mig var katolik och han sa till mig: "Tror Du, att våra helgon kan göra så där?"

41 Jag sa: "Om de lever." Naturligtvis vet jag, att den katolska kyrkan tror, att man måste vara död, för att bli ett helgon. Så då sa jag: "Om de lever, ja."

Och han sa: "Å, man kan inte bli ett helgon förrän man är död."

42 Jag sa: "Blev Paulus ett helgon innan han dog eller efter att han hade dött? Vem skrev han till, de döda människorna, då han sa: 'Till de heliga, som är i Efesus' och de heliga, som är på en viss plats? Han skulle inte skriva till döda människor, ser Du."

43 Så då sa han: "Nu försöker Du döma Ditt fall efter en Bibel. Vi är kyrkan."

Jag sa: "All right, sir. Okay."

Och han sa: "Vi är kyrkan."

44 Jag sa: "Låt oss då få se kyrkan göra det!" Förstår Ni? Då så, det är bara Kristus, som kan göra det där. Det vet ni.

Han sa: "Vad är Din åsikt om den katolska kyrkan?"

Jag sa: "Jag önskar, att Du inte skulle fråga mig om det." Förstår Ni?

Han sa: "Nåväl, jag skulle vilja höra den."

Och jag sa: "Den högsta form av spiritism, som finns."

Och han sa: "Spiritism?"

Och jag sa: "Jajamensan."

Han sa: "Hur kan Du tro det?"

45 Jag sa: "Vad som helst, som ber till de döda. Att tala med helgonen, ser Du."

Och han sa: "Tja, Du ber ju till Kristus och Han dog."

Jag sa: "Men Han uppstod igen, ser Du."

46 Så det är det goda, som vi vet, Han uppstod igen. Är vi inte tacksamma? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

47 Låt oss böja våra huvuden och tacka Honom, för att Han verkligen uppstod från graven till vår rättfärdiggörelse!

48 Himmelske Fader, vi är tacksamma i förmiddag för Jesus. Och idag, till åminnelse av Hans mäktiga uppståndelse på den där julmorgonen, då Han uppstod från de döda, triumferade över döden, dödsriket och graven. Då Han var på jorden, visade Han, att Han hade triumferat över sjukdom, sjukdomar och — och alla slags demoner och makter. Sedan låg döden framför Honom, den store och siste fienden. Och på Påskmorgonen bevisade Han, att Han var Gud. Han uppstod till och med från den siste fienden, den kunde inte behålla Honom. Graven måste släppa Honom, dödsriket var tvunget att ge Honom fri, Himmelen tog emot Honom.

49 Å, Gud, må våra hjärtan ta emot Honom idag i Den Helige Andes kraft, så att vi kan få vara Hans tjänstemän, Hans — Hans exempel för Hans tjänare här på jorden, medan vi bor här! Bevilja oss det!

50 Välsigna alla, som är här! Gud, de här kära människorna, som står, en del av dem har varit inklämda här sedan det blev dagsljus. Jag ber, himmelske Fader, att Du ska utgjuta det där ”ytterst rikligt, mer än allt vi kan göra eller tänka” över dem idag och ge dem deras hjärtans djupa åstundan. Vad var och en än kom för att få i förmiddag, må de fara tillbaka tillfredsställda! Du sa, att Du inte ska visa bort någon, utan Du ska fylla honom med goda ting och skicka iväg honom fröjdande sig. Bevilja oss det, Herre!

51 Må Din allmakt, må Din Helige Ande i uppståndelsens kraft så verka på var och en av oss, att vårt hopp kommer att vara byggt på ingenting annat än Jesu Blod med rättfärdighet! Bevilja oss det, Fader!

Välsigna nu de Ord, som vi läser!

52 Vi tackar Dig för det där ädla budskapet i morse, då vi kom till kyrkan tidigt. Och att få se Dig ta vår broder och en sådan förvandling i honom på några ögonblick och hålla en predikan till denna döende människogeneration, som vi nu är en del av, hur tackar vi inte Dig för det, Herre! Å, Gud, våra hjärtan darrar av glädje, då vi tänker på de där sakerna. Bevara honom nu smord, Herre, fram genom de dagar, som ligger framför honom, Herre!

53 Och välsigna den här lilla församlingen! Och hjälp mig, Herre, då jag far för att föra Budskapet till andra människor! Och må vi tillsammans, som en person, en familj, hålla ihop och be tillsammans och leva tillsammans i Den Helige Andes heliga enhet, tills Jesus tar emot oss i Riket! För vi ber om det i Hans Namn och till Hans ära. Amen.

54 [Broder Neville säger: ”Broder Branham, får jag ta tid att avbryta Dig?” — Utg.] Visst får Du det, broder. [”Som ett tecken på vår uppskattning och genom arbetet av en ung man ibland oss, ger vi Dig den här tavlan, broder Branham, som uttryck för vår kärlek och uppskattning.”] Tack, broder Neville och tabernaklet! [”Den unge mannen, som målade den där tavlan, är Jerry Steffy.”]

55 Broder Jerry Steffy målade den där tavlan. Gud välsigne den där pojken! Den är mycket fin, Jerry, om du är här i förmiddag. Det är synd, jag önskar, att jag hade råd att låta den där pojken gå i en konstnärsskola. Jag tror, att Gud är i konst. Tror inte Ni det? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Gud är i musik. Gud är i konst. Gud är i det här. Och det är synd att se, att en sådan talang som den där inte skulle få utvecklas. Ju mer han gör, desto

mer kommer han att utvecklas. Och jag — jag ber, att Gud ska välsigna Dig, Jerry.

⁵⁶ Och tack, broder Neville och den här församlingen för den här fina tavlan och för dikten, som står under den. Jag ska läsa den litet senare. [Broder Neville säger ”Vill Du, att jag ska läsa den?” — Utg.] All right, sir. Broder Neville kommer att läsa dikten. Jag hade liksom ett hum om vad det . . . [Broder Neville läser *Åras den som äras bör.*]

Han är inte en man med högrest gestalt,
Inte heller högdragen till sättet,
Han blåser inte i basun för sig själv
Där han går från dag till dag.

Har ingen åtrå efter rikedom eller ryktbarhet,
Men ingen skulle kunna fylla hans plats.
Han är precis som vi vill ha honom,
Vår egen käre broder Bill.

Han undervisar oss med trofasthet
I det outspädda Ordet,
Inga nycker hit och dit, inget tycke för beröm,
Han följer bara Herren.

Hans tal är mjukt och milt,
Han höjer inte rösten,
Utom för att ropa mot det galna,
Och då har han inget val.

Fick sig aldrig något lära
Från universitet och skola,
Men han vet vad viktigt är
Och är visst inte någon tok.

För den kunskap han har fått
Är evig ifrån ovan,
Han har ingen trosbekännelse utom Kristus,
Ingen lag utom enväldig kärlek.

Det var ingen stor annons
Om hans ringa blygsamma födsel,
Men för oss är han den störste man,
Som lever här på jorden.

Vi räknar det som mer än förmån
Att känna honom som en vän,
Vi älskar allt han står för,
Och ska göra det ända till slutet.

Han säger han inte är nå'n predikant,
Han är så anspråkslös man kan vara,
Men sätt honom i predikstolen,
Så är det inte svårt att se

Att till profet han vigts förut,
 Låt människor kalla det vad de vill,
 Gud gav oss en väldig favör
 Då Han gav oss broder Bill.

[”Undertecknat: ’Den lilla hjorden.’”]

57 Tack, broder Neville! Tack för Era tankar! Vem satte ihop det där? [Broder Neville säger: ”Jag tror hans mor gjorde det.” — Utg.] Det är . . .

58 Jag är inte värdig de där sakerna, att man säger så där, men det betyder mer för mig än alla pengar i världen. Förstår Ni? Tänk bara, någon betraktar en som Hans tjänare, ser Ni, som — som Guds tjänare. Måtte jag alltid leva trogen det där, det är min bön. Gud välsigne Er alltid! Mina tankar kommer alltid att vara för Er. Och jag älskar Er uttryckligen också.

59 Nu, å, vi har bara så många saker, vi skulle bara kunna ta en hel dag och vi skulle aldrig komma fram till Ordet, ser Ni, så många fina saker.

60 Jag har en — en syn från Herren, som jag tänkte säga någonting om och — och någon hade drömt en dröm, som å, jag tyckte den var så enastående, om Herrens Tillkommelse. Och jag . . .

61 Lilla Rebekah, min dotter där bak. Jag . . . Även om jag faktiskt hade litet roligt åt henne för ett tag sedan. Hon kom ut med en av den där stora sortens hattar på sig. Och jag sa: ”Älskling, den där ser nu ut som ett fågelbo”, sa jag, ”med alla kvistarna i den och allting så där.” Jag sa: ”Gå och ta av Dig den!”

62 Då, då gav hon igen. Om fem minuter kom hon tillbaka, ser Ni, sättet hon gav igen på, var att komma tillbaka. Hon kom in med en stor plånbok, som hon bar. Jag sa: ”Var kom den där saken ifrån?”

63 Hon sa: ”Pappa”, sa hon, ”jag har stora fötter, så jag tänkte, att jag bara skulle ta den stora plånboken för att matcha dem.” Så, å, de där!

64 Men hon sa, att hon hade drömt två gånger, att hon och jag åkte i bilen och jag berättade för henne om Herrens snara ankomst, samma dröm för andra gången. Jag väntar på den tredje, kanske Herren då kommer att ge mig vad den betyder.

65 Det är så många saker, som borde sägas, men låt oss nu komma raka vägen fram till Ordet, nu!

66 Alla känner sig bra, hoppas jag. [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Och om Ni inte gör det, ber jag att Gud ska få Er att känna Er bra, innan det här mötet är slut, så att det inte kommer att vara en enda svag person ibland oss i förmiddag, då det här mötet är slut.

67 Nu måste vi komma ihåg, att Kristus dog för de ogudaktiga och det var vi. Förstår Ni? Det var vi. Och Han dog för oss, för att Han skulle kunna frälsa oss.

68 Kan Ni nu höra bra överallt? Långt bak där baktill, kan Ni höra bra där bak? Kommer det fram där bak? Okay. All right.

69 Nu vill jag läsa en del av Hans Ord. Låt oss nu först slå upp Joels bok, och jag ska läsa den 1:a versen, 1:a till 4:e versen. Och sedan det 2:a, till den . . . 2:a kapitlet och 25:e versen. Och 1 Mosebok 20:7. Jag sätter nu verkliga värde på . . .

70 Om Du nu blir trött och vill gå ut, så gå bara! Förstår Ni? Men det här kommer att bli mitt sista Budskap till Församlingen på, den här delen av Församlingen, på ett tag. Och vi väntar oss ett helbrägdagörelsemöte i förmiddag. Och jag — jag vill att det här Budskapet, om Gud kommer att välsigna Det, ska — ska sjunka djupt in i våra hjärtan, så vi får tag i meningen med vad Det betyder.

71 Nu är vi här för att uttrycka, för att — för att säga de saker vi tror på och bevisa det med Skriften, att Skriften säger så. Och sedan får Gud göra och bevisa det, att det är sant, rätt, verkliggöra det. Precis liksom en . . .

72 Man säger: ”*Det här är ett solrosfrö.*” Plantera det och se efter, vad det är! Om det då kommer upp som en solros, avgör det saken. Det var en solros. Förstår Ni? Det var alltsammans.

73 Och om nu en del av dem byter plats någon gång då och då, någon sätter sig ner, de andra stiger upp och väntar en liten stund. Och jag ska vara precis så kortfattad jag kan.

74 Kom nu ihåg att be för mig! Och var bara trofasta mot församlingen nu, stanna kvar just här i församlingen tillsammans med broder Neville! Och Ni, som är på besök, nåväl nu, kom raka vägen tillbaka!

75 Och nu är jag på de här mötesserierna, far till dem utan någon definitiv kallelse. Men jag kan bara inte ligga still, världen håller på att dö. Förstår Ni? Och Paulus fick den upplevelsen en gång. Och han for ner till ett annat land och då fick han en kallelse till Macedonien på vägen. Nu skulle Gud kunna ge en kallelse till Macedonien när som helst. Jag ställer in vad som helst, då Gud ger en kallelse.

76 Jag gör bara så gott jag kan, då jag går till *det här* hörnet och sår frön. Och *hit* bort, sår några frön. Och *hit* bort, kastar ut, sår några frön. Jag vet, att luftens fåglar samlar ihop många av dem. Och en del av dem förkvävs osv. Men det är kanske några där, som kommer upp också, ser Ni, i god jord. Så låt oss bara så säden, det är huvudsaken.

77 En mycket egendomlig läsning för ett — ett påskbudskap, Joel, det 1:a kapitlet.

HERRENS ord, som kom till Joel, Petuels son.

Hör detta, ni gamla män och lyssna . . . ni landets inbyggare! Har detta skett i era dagar eller ens i era fäders dagar?

Berätta det för era barn, . . . och låt era barn berätta för sina barn och deras barn för ännu en generation!

Det, som gräsgnagarna har lämnat kvar, har gräshopporna ätit och det, som gräshopporna har lämnat kvar, har gräsbitarna ätit och det, som gräsbitarna har lämnat kvar, har gräsfrätarna ätit.

⁷⁸ Den 25:e versen i det 2:a kapitlet nu.

Och jag ska ge er gottgörelse för de år, som gräshopporna har ätit, gräsbitarna och gräsfrätarna och gräsgnagarna, min . . . och gräsgnagarna, min stora armé, som jag sände ibland er.

Och ni ska äta i överflöd och bli mätta och prisa HERRENS, er Guds, namn, hans som har handlat underbart med er och mitt folk ska aldrig behöva skämmas.

⁷⁹ I 1 Mosebok, det 20:e, 1 Mosebok. Det 20:e kapitlet i 1 Mosebok och den 7:e versen. Jag vill läsa det här, för att följa . . . Som ett sammanhang med den här texten, som jag tänker ta. Jag ska börja med den 6:e versen, för att få en bakgrund till det här.

Och Gud sa till honom i en dröm: ”Ja, jag vet, att du gjorde detta i ditt hjärtas oskuld, för jag — för jag hindrade dig också från att synda mot mig, därför tillät jag dig inte att röra henne.

Ge nu därför mannen hans hustru tillbaka, för han är en profet, och han ska be för dig och du ska få leva. Och om du inte ger henne tillbaka, så vet att du förvisso ska dö, du och alla, som tillhör dig!”

⁸⁰ Nu drar jag från den här texten, rättare sagt från den här skriftläsningen, slutsatsen av en text, som kallas ”ge tillbaka”.

⁸¹ Sedan broder Neville nu hade predikat i morse det där anmärkningsvärda budskapet, var det sista han sa om sina sista tankar: ”Att bli återupprättad.” Och så gav det mig idén, just där, att ”återupprätta”.

⁸² Nu störtade jag hem och fick tag i mitt lexikon osv. och några anteckningar om skriftställen och började kopiera en del saker. Och så fick jag tag i Websters lexikon för att finna den rätta definitionen för återupprätta. Att återupprätta betyder ”att lämna tillbaka till den förra ägaren eller att återföra till det tidigare tillståndet.” Och vi kan driva igenom ett krav på att bli återupprättade.

⁸³ Det där är nu vad Webster säger, att ordet återupprätta betyder: ”Att föra tillbaka till den förra ägaren eller att återföra

till det tidigare tillståndet.” Och om ett krav ställs på någonting, att åstadkomma det där återupprättandet, så kan man driva igenom det, för att tvinga det att komma tillbaka till sin rätta plats.

Och må Gud välsigna de svaga orden nu!

⁸⁴ Att återupprätta betyder ”att föra tillbaka”. Eller att återupprätta, ett — ett krav kan nu drivas igenom på att föra vad som helst tillbaka till sin rättmätiga ägare, som det tillhör. Därför att det på något sätt kom bort från sin rättmätiga ägare och kan irra omkring var som helst. Men att återupprätta, det är att föra det tillbaka till den, som verkligen äger det eller att återföra det till sitt naturliga tillstånd, som det var första gången, föra det tillbaka till sitt naturliga tillstånd. Och för att åstadkomma detta har vi rätt att driva igenom det, om det finns en lag, att driva igenom den här rättmätiga återupprättelsens tillstånd, att återupprätta.

⁸⁵ Liksom om någon stal någon egendom och de håller egendomen inspärrad. Då kan man ta lagen och gå till den här personen och lagen tvingar, driver igenom, att den här personen ska återföra den här egendomen tillbaka till dess naturliga ägare, till dess första tillstånd.

⁸⁶ Genomdrivande! Å, vilken text! Hur skulle jag inte tycka om att få ha två dagar till det där, att genomdriva!

⁸⁷ Nu predikade broder Neville för oss. Jag ska bara tala till Er, hålla en söndagsskolelektion, så att det kommer att — kommer att få det att fortsätta, hoppas jag, på det han hade.

⁸⁸ Genomdriva! Så vi är . . . Har förmånen att få driva igenom, mot Satan, de fordringar, som Gud gav oss. För Gud har en lag och Hans Ord är en lag och Gud gav i detta Ord vissa rättigheter åt Församlingen. Därför har vi rätt att genomdriva de här fordringarna mot Satan och säga: ”Ge tillbaka det!” och då måste han göra det. För vi kan ta Guds Ombud, Den Helige Ande, gå raka vägen ner på våra knän och säga: ”Det är SÅ SÄGER HERREN”. Han måste ge upp, det är alltsammans, för Den Helige Ande är där för att tvinga honom att göra det.

Landets lag är till för att tvinga. Den är av landet, för landet.

⁸⁹ Men Guds Andes lag är till för att tvinga Satan att ge upp det, som han orättmätigt, bedrägligt har tagit ifrån Gud. Människosjälar tog han ifrån Gud, kvinnors, barns själar. Kroppsliga sjukdomar la han på människorna. Då Gud hade gjort dem till Sin avbild, för att vara lika Honom, och Församlingen är given de rättmätiga, lagliga rättigheterna, genom Bibeln, att ta Den Helige Ande och genomdriva dessa för dem.

⁹⁰ Jag tror, att jag just citerade det i det sista mötet här. Jag är inte säker. Men en broder kom till Louisville nerifrån Georgia

och lämnade sin bil uppställd där borta och någon stal den. Och han hade sina kläder, sin hustrus kläder, sina barns kläder. Det var broder Evans här. De är vanligen här. De kör tvåhundrafyrtio mil varenda dag, då vi har möten här, kommer in hit för att gå på möte. Och den stackars mannen var här utan någonting och över hundra mil hemifrån. Och han visste inte, vad han skulle göra.

⁹¹ Han anmälde det till polisen. Men de hade en stor skumraskaffär i Louisville, de stal bilar och målade om dem. Och man kan . . . Behöver inget köpebrev där för att kunna sälja dem. Och de kan göra en ett köpebrev på några minuter för vilket nummer man än skulle vilja sätta på det. Och de hade det förfärligt en tid.

⁹² Så vi gick ner på våra knän. Förstår Ni? Jesus skulle nu inte ha behövt göra det, för Han var Ordet. Vi är nu inte Ordet. "Herrens Ord kom till profeterna". De var inte Ordet men Ordet kom till dem. Men Jesus var Ordet. Förstår Ni? Han behövde inte be. Han var Gud själv. Förstår Ni? Men vi är — är Hans profeter, Hans tjänare, som Herrens Ord kommer till. Så profeten blir stadfäst genom, om det är Herrens Ord eller inte, genom att det han säger går i uppfyllelse.

⁹³ Så då hade vi ett Skriftställe här, där Jesus sa: "Varhelst två eller flera är församlade i mitt Namn och om de kommer överens, ska jag vara mitt ibland dem. Och om de kommer överens rörande vilken sak som helst och ber om det, inte tvivlar på det, ska de få det de har bitt om. Det ska bli dem givet."

⁹⁴ Där — där är nu lagen. Nu är Den, som är här för att driva igenom den lagen, Den Helige Ande. Hur blir det med de människor, som inte tror på Den Helige Ande utan skulle avvisa Honom? Förstår Ni? Av- . . . Man avvisar sin egen frid och nåd. Förstår Ni?

⁹⁵ Nu gick vi på knä, omkring fem män, tillsammans med broder Fred Sothmann och — och många av de andra, som var där, fyra eller fem män. Och vi böjde knä och jag la fram det här målet inför Gud. Och så tog jag Ordet, rättare sagt löftet, och skickade ut Det. Den mäktige Helige Ande, då Han tog Ordet för att förrätta delgivningen, bröt en syn fram och jag såg en man, som körde hans lastbil, fara mot Bowling Green i Kentucky med en gul skjorta på sig. Den Helige Ande kom över honom, fördömde honom och han vände om ungefär halvvägs. Jag såg honom komma tillbaka och parkera den där bilen på en viss gata på andra sidan floden här. Jag steg upp och berättade det för bröderna: "SÅ SÄGER HERREN".

⁹⁶ Och då de gav sig iväg, for de den vägen. Och där stod bilen, till hälften tom på bensin, då tanken var halvtom, då den hade fyllts full, precis lagom för att ta honom halvvägs till Bowling Green och ta honom tillbaka. Nu sitter de här männen just här i förmiddag, som vittnen.

97 Vad är det? Driva det igenom. ”Ge tillbaka det!” Förstår Ni? Så är det. Det är det, det talas om. ”Återupprätta det! För det tillbaka till sin rätte ägare!”

98 Och om Satan har rövat ifrån Dig förmånen att få vara en Guds son eller dotter, har vi en rättighet i förmiddag, att med hjälp av Den Helige Ande driva igenom Guds krav. ”Kom tillbaka med dem!”

99 Om han har plågat Dig och gjort Dig sjuk, har vi rättighet inför Gud att driva igenom Guds lagar. ”Genom Hans sår är vi helade.” Amen. ”Kom tillbaka med honom! Släpp loss honom! Du ska ta honom där ute, ifrån döden, och vi gör anspråk på honom. Kom tillbaka med honom nu!”

100 Det är genomdrivandet, att föra det tillbaka till sitt naturliga skick igen. En man är sjuk, ett barn är sjukt, en kvinna är sjuk. Förstår Ni? De är inte i sitt naturliga skick. Då har vi rätt att genomdriva vårt krav. Inte *vårt* krav. Det är vårt krav, för att Gud överlät det åt oss. ”Genom Hans sår är vi helade. Han blev sårad för vår överträdelse. Med Hans sår blev vi helade.” Nu har vi rätt att genomdriva den där lagen. Och Laggivaren, Den Helige Ande själv, är här, Guds Ombud, för att se till att det görs på det sättet. Amen.

101 Nu är det enda sättet för Honom att kunna arbeta, att man låter Honom arbeta. Förstår Ni? Man måste tro på det. Det finns en lag. Å, om jag någonsin kunde komma till min text! Det finns en lag. Det finns en lag given mitt ibland allting.

102 Som Ni vet, har en fisk en lag. Och den där fisken kan stå här uppe i vattnet och han har en lag i sig. Om han bara släpper loss den där lagen, som är i honom, kan han sjunka ända ner till sjöbotten. Det skulle inte bekymra honom ett dugg. Skulle inte ha sönder en enda cell. Försök att göra det, Du! Den där lagen finns inte i Dig. Du kan inte göra det, men fisken kan. Han släpper ut den där luften ur sig på ett sådant sätt, att han inte kan, det inte finns någonting i honom, som kan sprängas upp. Och han är gjord på det viset. Han vet det. Och han kan genomdriva den där lagen för att ta sig ända till botten av sjön och sedan ta sig tillbaka upp igen. Å!

103 Det fanns en lag i Kristus. Den lagen finns i människan. Man kan begrava henne i den djupaste grav eller det djupaste hav eller det — det nedersta dödsriket. Det finns en Guds Andes lag, som kommer att låta henne uppstå igen. Förstår Ni?

104 En fågel har en lag. Dess kropp är materiell, nu. Den är jordbunden, sitter här på jorden. Men den har en lag i sig, så att på det sättet den brer ut sina vingar, kan den flyga ända ut ur sikte. Det där är emot vetenskapen. De påstår, att den är — den är jordbunden, gravitationen måste hålla den här. Men den kan trotsa gravitationen, lyfta sig upp från den och fara raka vägen

ut, för att den måste sätta den där lagen i den i arbete. Och den är byggd för att äga den där lagen.

¹⁰⁵ Nu börjar jag känna mig religiös. Nu har vi en lag, en Livets lag, i oss. Vi . . . Det enda man behöver göra . . . Ni är skapade och födda och placerade här i Kristi kropp som Guds söner och döttrar. Man behöver inte böja sig för djävulen. Vi har en lag. Det är Den Helige Andes lag. Det enda man vet . . . måste göra, är att veta hur man ska släppa loss och låta Gud. Man fortsätter att strida mot det, ser Ni, och då kommer det aldrig att fungera. Då man släpper loss och låter Gud, är det alltsammans. Förstår Ni?

¹⁰⁶ Om fisken sa: ”Vänta, jag ska dra in andan riktigt mycket. Jag ska andas in litet syre i mig, så ska jag se efter, om jag kan gå ner.” Nej. Gör han det, kommer han att sprängas. Förstår Ni?

¹⁰⁷ Fågeln säger: ”Jag ska se efter, hur fort jag kan springa här nere, så kanske jag lyfter.” Nej. Han kommer inte att klara det. Han kommer att falla ner. Förstår Ni? Han måste veta, hur han ska styra, hur den där lagen kan styra honom.

¹⁰⁸ Och på samma sätt är det med oss. Det är inte vad vi strider och drar och — och skyndar oss och — och: ”Å, om jag inte får *det här*, om jag inte får *det där*.” Det är inte det där det gäller. Det är att veta, att Livets lag är i en, då släpper Du bara taget och överlåter det åt Gud. Då tar Han Dig till Din helbrägdagörelse, tar Dig till Andens dop eller vad som helst, som Han har lovat. Vilken fordran som helst, som Han har gett, är Din, genom att Du släpper taget och överlåter det åt Gud. Om Du nu är . . .

¹⁰⁹ Om polisen skulle — skulle ta mannen, som stal Din egendom, skulle dra honom inför rätta och du fortsätter att dra honom tillbaka: ”Nja, jag vet inte, om han borde göra det här eller inte.”, kommer han aldrig att få dit honom. Låt honom bara gå!

¹¹⁰ Det är så man gör. Låt bara Satan ge sig iväg, alla tvivel och allting fly från Ditt sinne, så kommer Gud att upprätta Dig. Bra.

¹¹¹ Nu är det påsktid. Å, jag tycker om påsken. Jajamensan. Men det är för mycket om påsken idag, om påskkaniner och ancor och skära kycklingar och vackra hattar och nya kostymer. Och det där är inte påsk. Påsken är uppståndelsen, att återupprätta, att återställa. Det är Guds återställsetid. Om Du tittar ut över jorden, så återställer Gud. Återställer vad? Naturen. Det är riktigt. Han återställer blommorna. Han återställer löven. Han återställer åkerns frukter. Vad är det? Gud återställer. Det är påsk, det betyder att ”hämta det tillbaka”.

¹¹² Vad är det? Det har varit en — en dom, ett krav. Påsken kräver, rättare sagt blomman kräver, den har rätt att uppstå igen. Förstår Ni? Och Guds naturlag drar jorden runt och får denna Guds lag i naturen att frambringa en påsk, en uppståndelse. Det är vackert. Solens återkomst för att återupprätta det, som vintern dräpte, medan den var borta från jorden. Gud skickar tillbaka jorden runt solen, som det sägs oss, långt *här* bortifrån.

113 Jorden, jorden for bort ifrån solen, for tillbaka *hit* ut. Det är på det sättet en syndare gör, far bort ifrån S-o-n-e-n. Nåväl, det här är s-o-l-e-n. Men då den här jorden börjar komma tillbaka . . . Och då den är där ute, anfaller döden den, vintern. Den dräper vartenda levande ting den kan dräpa, *här* ute.

114 Och då jorden nu kommer tillbaka igen. Fröna ligger i jorden. De är frusna. Saften har runnit ut ur dem. Och allting är borta, men där finns ett litet liv bevarat. Och så fort solen kommer tillbaka i förhållande till jorden igen, då blir det en påsk, en återställelse. Upp kommer blommorna igen. Upp kommer allting. Allt, som vintern dräpte, återupprättar solen. Allt, som vinterns död dräpte, återupprättar livets sol.

115 Och så är det nu med människorna. Allt, som vinterns kalla, formella religions kyla dräpte där ute, återställer Guds Sons närmande, då Han kommer till Sin Församling, tillbaka till livet igen. "Jag ska återställa, säger Herren." Förstår Ni? Gud återställer Sina blommor, Sina löv, Sin natur, Sin säd på jorden och därför vet vi, då, att Gud också kommer att återställa Sin boning. Han kommer att återställa Sitt Eden. Han kommer att återställa allt, som döden dräpte. Det är riktigt. Nu är enda sättet att det någonsin kan förbli dött, att man låter det ligga på fel ställe. Men om det faller på rätt ställe, måste det komma tillbaka till Livet igen. Så, Gud, låt oss falla i rätt kanal, som är rätt för en återställelse!

116 Allt, som vintern dräper, återställer då solen. Solens återkomst, vad gör den? Den betvingar. Lyssna! Den betvingar döden. Då solen, vårsolen, kommer tillbaka i linje med jorden igen, tvingar den faktiskt döden att ge ifrån sig sina döda till en uppståndelse, för (vad då?) en återupprättelse, ett "upprätta igen". Vad gör det? Solen, som kommer. Det där är Guds lag.

117 Gud satte en lag för jorden, gravitationslagen. Allting i naturen fungerar enligt Guds lag. Och blomman tjänade sin tid. Fröet tjänade sin tid, det dog ner i jorden. Och då finns det en återupprättelse.

118 Och nu ligger det där, dött. Det finns ingenting. . . Vi skulle kunna ta en av de här lamporna, *så här*, och rikta den mot det och det skulle aldrig göra någon nytta. Det finns inget sätt för oss att göra det. Men Gud har en lag, så då den där solen kommer över fröet, tvingar den ut det där livet ut ur fröet. Döden kan inte behålla det längre.

119 Gud har satt alla Sina lagar att tjäna Honom, både naturliga och andliga, de verkar enligt Hans Ord, oavsett omständigheterna. Jag älskar det där. Jag hade ett Skriftställe här om det där. Jajamensan. Gud sätter alla Sina lagar i rörelse. Tänk på det! Låt det sjunka in nu, för vi kommer till ett helbrägdagörelsemöte om några minuter. Förstår Ni? Gud satte alla Sina lagar i rörelse, så att det måste fungera i enlighet med

Hans eget Ord. Får Ni fatt i det? Förstår Ni? Hans Ord! Hans lagar måste fungera enligt Hans Ord. Han befallde solen. Han befallde månen. Han befallde jorden. Han befallde naturen. Och de faller allesammans in i kön och alla lagarna fungerar i harmoni med Guds uttalade Ord. Och Livets lag, som är i oss, kommer också att föra oss fram till en uppståndelse. Det måste den. Det är omöjligt för den att inte göra det.

¹²⁰ Det är orsaken, den Livets lag, som var i Kristus. Då Ordet uttalades och sa: "Jag ska inte låta min Helige se förgängelsen, inte heller ska jag lämna Hans själ i dödsriket", då fanns det inte nog tid, det fanns inte nog djävlar, det fanns inte nog vad som helst, till att behålla Kristus i den där graven tills (Han) hans kropp började ruttna, för Guds lag skulle få Ordet att gå i uppfyllelse. Och Guds lag får genom Den Helige Ande vilket löfte som helst att gå i uppfyllelse (får Ni fatt i det?) oavsett omständigheterna.

¹²¹ Job sa: "Om än likmaskarna förstör min kropp, ska jag dock i mitt kött få skåda Gud."

¹²² Oavsett hur små vi är, hur låga vi är, hur orena vi är, hur oheliga vi är, hur sjuka vi är, hur plågade vi är, får Guds Andes lag genom Hans Ord det att lyda Honom, tvingar fram saken och säger: "Ge tillbaka det!" Amen. Å, om vi bara kunde tänka på det i en minut! Tvingar fram det, oavsett omständigheterna. Hur omständigheterna än är, tvingar Guds Ords lag omständigheterna att mäta sig med Hans Ord. Förstår Ni? De är tvungna.

¹²³ Om nu en blomma ligger där och den är död, fröna är ruttna, borta, saften har gått ut, det där har ingenting med det att göra. Den uppstår igen, för Gud stiftade en lag, att den skulle uppstå igen.

¹²⁴ Då Job låg på marken. (Kanske då han såg Jesus komma, var det fyratusen år innan Jesus kom hit.) Ni kan föreställa Er, hur en människokropp såg ut efter fyratusen år, troligen inte så mycket aska kvar, som ryms på änden av en sked. Men Job sa: "Ändå ska jag i mitt kött skåda Gud, Vilken jag själv ska se."

¹²⁵ Och Bibeln säger oss i Matteus 27, att efter Hans död och begravning och uppståndelse, att: "Många av de heliga, som sov i jordens mull, stod upp ur mullen." Varför? Det var den där profeten, som talade Guds Ord, och Ordet hade uttalats. Och Guds lag lät dem genom Den Helige Ande uppstå. Bibeln säger: "De kom in i staden och blev synliga för många." Det var inte bara Jesus, som uppstod, utan de heliga uppstod tillsammans med Honom.

¹²⁶ Varför? I Psaltaren står det: "Höj er, ni eviga portar och var upphöjda! Låt Härlighetens Herre komma in!" Ja, då Han besegrade döden, dödsriket, graven, sjukdomen, uppstod på

tredje dagen: ”For Han upp i höjden och tog fångenskapen till fånga.”

¹²⁷ Vad var det? De, som var i fångenskap, såg fram emot det löfte, som vi har nu. Å, broder! Hade aldrig ens Den Helige Ande. ”Men trodde och gav ett gott vittnesbörd. Och genom det tillstoppade de lejons munnar, släckte eldens våldsamhet, undkom svärdets egg, kvinnor fick sina döda uppståndna till liv igen, utan löftet.” Å, men de såg framåt! Under ett fåroffer, som inte kunde avskilja synden, det kunde bara övertäcka synden. Men de trodde, att det skulle komma En. Och genom sin tro, amen bortom skuggbilden, amen, gjorde de anspråk på det. ”Och örubblika vandrade de i öknar och i fårskinn och getskinn, plågades, var utblottade och pinade.” Å!

¹²⁸ De där människorna, som såg fram emot uppståndelsen och därigenom dog i tron med sitt vittnesbörd. Och den där påskmorgonen lät denna Guds lag, som hade uttalat Ordet genom Job och de där andra profeterna, dem uppstå från de döda. Oj, oj! Var så god! Oavsett omständigheterna!

¹²⁹ En del människor blir så skuldtyngda, att de inte vill möta någon dom. Å, många människor. Det är inte svårt att dö. Några förlorar förståndet eller någonting och gör någonting överilat. En del av dem låter bränna sin kropp, tar ut den på havet och strör askan åt dess fyra hörn, för havets fyra vindar. Det där stoppar inte domen. Man kommer vidare i alla fall. Jajamensan. Förstår Ni? Det spelar ingen roll, oavsett omständigheterna kommer man att möta Gud, någonstans. Man måste komma till Honom. Man måste möta Honom. Förstår Ni?

¹³⁰ För att (Varför?) Han har uttalat ett Ord och stiftat en lag med det där Ordet. Och lagen är Hans egen lag, Hans eget Liv bakom Det. Det är orsaken till, att Han svor vid Sig själv, det finns ingen större. Förstår Ni? Han hade svurit en ed, för inget förbund kunde bekräftas utan ed. Och enda sättet, på vilket Han kunde, var att innan Han gjorde det svära vid Sig själv och själv bli Eden. Å, broder! Då Gud blev människa och var Eden, gjorde Sig själv till Eden.

¹³¹ Och genom Sin egen död, begravning och uppståndelse bevisade Han, att Hans lagar var rätta. Han sa: ”Förstör den här byggnaden, Ni, så ska jag resa upp den igen inom tre dagar!” ”Jag”, personligt pronomen, ”jag ska resa upp den igen inom tre dagar. Jag ska ta upp den. Förstör den bara och se efter, vad som sker!” För Han kände till Guds lag. Han visste, vad den var. Han visste, att den måste fungera enligt Ordet. Han visste, att Guds Ord hade uttalats genom en profet och sa: ”Jag ska inte låta min Helige se förruttelse.” Det avgjorde saken. Det avgjorde saken.

¹³² Så Guds lag måste fungera enligt detta Ord. Vi kommer fram till någonting underbart om en minut. Förstår Ni? Förstår Ni? Där Guds Ords lag, Guds lag, är tillsammans med Hans Ord.

133 Om nu rätten skriver ut ett ord: ”Det är *en viss sak*, ett straff, på att göra *det-och-det*.” All right. Nu är det rättens ord och rättens lag sätter makt bakom rättens ord.

134 Och Gud uttalar någonting och det är en lag. Och Den Helige Ande är här för att driva igenom den där lagen, amen, åt den troende. Man måste vara förordnad för att göra så och det krävs en troende. Man måste ha skylten ”troende”. Någon säger: ”Har man makt?” Nej. Men vi har befogenhet. Så är det. Inte makt, men befogenhet. Vi har inte tillräcklig makt till att göra någonting.

135 Liksom jag sa för någon tid sedan om en liten polisman här i Louisville, som stod där. Han var mindre än jag är, en liten oansenlig man. Hans hatt var nerdragen över hans öron. Och bil . . . Å, hans uniform hängde nästan inte kvar på honom. Han gick ut i gatan där. Den lilla leksakspistolen, liksom, vid hans sida, en liten käpp i handen, en liten visselpipa. Gick dit ut, ett par vita handskar på sig. Och de — de där bilarna, en del av dem hade trehundrafemtio hästkrafter, virvlade nedför den där gatan som — som blixten, bara brum, brum. Tja, den där stackars lille mannen skulle inte ha kunnat stoppa en . . . Han skulle inte ha kunnat stoppa en ponny, som hade rymt, av sin egen kraft. Förvisso inte. Men han gick ut i gatan med det där skinande märket, blåste i den där visselpipan och höll upp den där handen. Broder, trehundra krafters, hästkrafters motorer, skrikande bromsar och allting annat. Det var inte mannens kraft. Det var befogenheten han hade. Så är det.

136 Det där är Församlingen. Kan kanske vara en skara så kallade ”frimicklar” eller vad man nu vill kalla det, men det är befogenheten. Mmm. Mmm. Det är befogenheten bakom den. Det är det, som gör det. Oavsett omständigheterna verkar Guds lag tillsammans med Hans Ord. Den verkar nu inte tillsamman med ens trosbekännelse. Den verkar tillsammans med Ordet. Ja. Den verkar bara tillsammans med Ordet, det är alltsammans nu, oavsett omständigheterna.

137 Abraham, som vi läste om för en stund sedan i vår text, Abrahams hustru måste lämnas tillbaka. Varför? Gud gav ett löfte åt Abraham och här hade en kung tagit henne till att gifta sig med, som sin hustru.

138 Tja, vad skulle han ha gjort? Dödat Abraham på minuten. Det var vad Abraham sa. ”Jag ber Dig, säg att . . .” Sedan han hade sett, att Abimelek redan hade fångat honom, den här filistéiske kungen där. Han sa: ”Nu, Du — Du, jag ber Dig, säg att jag är Din bror, Du! För om . . . Du är en vacker kvinna.” Och han sa: ”Om han nu ser, att Du är vacker, och jag — jag — jag — jag kommer att bli dödad, för han kommer att ta Dig och gifta sig med Dig.” Och så fångade Abimelek henne och hans män förde in henne.

139 Hon var en vacker kvinna. Och hon var för resten bara hundra år gammal. Och hon — hon . . . Gud hade just visat, vad Han kommer att göra med oss allesammans, genom dem. Som Ni vet, har jag gått igenom allt det där i min text och på banden osv. och bevisat det där med hjälp av Guds Ord. Exakt så är det. Han berättade, genom Abraham och Sara, vad Han skulle göra med hela rasen. Det är riktigt.

140 Där var hon nu och så hade Abimelek tagit henne för att hon skulle bli hans hustru. Abimelek var också alldeles färdig nu, att ta henne till hustru. Och (Vad?) Gud hade sagt till Abraham: ”Genom Sara ska Du få det här barnet”, och här höll en ung man på att ta henne. Här var Abraham omkring hu- . . . Omkring hundra år gammal nu också där ute.

141 Men ifråga om det, lägg märke till vad Gud sa där! ”Ja, jag vet om Ditt hjärtas oskuld. Det är orsaken till, att jag hindrade Dig från att synda mot mig. Men lämna tillbaka den där kvinnan, Du, för hennes man är en profet. Låt honom be för Dig! Om Du inte gör det, ska jag strax torka bort Dig från jordens yta.” Var så god!

142 Vad? Guds Ord måste stå fast. Ingen man kunde röra Sara. Gud hade avgett ett löfte.

143 Sara, en förebild till Församlingen, den sanna Församlingen, den fria Församlingen, den fria kvinnan med ett fri-Barn, förebild till den pånyttfödda Församlingen med löftet. Låt dem säga vad de vill, kalla det ”frimicklar, fanatism”! De har försökt stoppa Det allt sedan Pingsten och de kommer aldrig att kunna göra det. Nänämensan. För håll . . . Håll bara Dina händer borta från Det! Det är alltsammans. Gud kommer att ta det där och göra någonting med Det, lika säkert som att jag står här. Vi ska komma raka vägen fram genom dess tidsålder nu, om några minuter. Gud hjälpe mig, jag ska bevisa det för Er, var vi är någonstans. Riktigt. Man är . . . De kommer aldrig att kunna förstöra det. Det kan inte förstöras. Det är riktigt.

144 ”Ta bort Dina händer ifrån henne!” Varför? Där kom den naturliga säden. Den naturliga säden måste komma. Om den skulle ha . . . Om Sara skulle ha gift sig med den här andre mannen, skulle den naturliga säden aldrig ha fötts.

145 Så om Gud beskyddade den naturliga sädens bana så, hur mycket mer har Han då inte beskyddat den andliga, konungsliga Säden!

146 Satan, ge tillbaka dem! Släpp lös dem! Du ska inte kväva dem där ute i de där organisationerna osv.! De är ett fritt folk. Låt dem vara ifred, Du! Ja. Släpp lös dem, den konungsliga Säden!

147 Nu talar Gud om att ge gottgörelse, nu här i Joel talar Han om det. Jag predikade om det här en gång tidigare och tog det från en annan vinkel. Om . . . Gick aldrig igenom det grundligt,

som jag har för avsikt att göra idag, och kommer inte att få tid att göra det som det borde göras. Men Gud talar här i Joel. Om . . .

148 Gud talar om Sitt fruktträd, som Han hade planterat. Gud planterade ett fruktträd. Han planterade Det på Pingstdagen och Han tog fram det där Trädet i ett visst syfte. Han ville, att Det skulle bära Hans frukt, Ordet, Guds Ord. Han ville ha en Församling, som skulle hålla Hans Ord. Hela vägen fram genom tiderna, Eva hade misslyckats att hålla Det, judarna misslyckades att hålla Det, lagen hade misslyckats, allt hade misslyckats, så Gud planterade ett Träd åt Sig. Ett träd!

149 Kom nu ihåg, att det fanns två träd i Edens lustgård! Vi vet det. Kalla dem vad Ni vill! Jag har min idé. Men i alla fall var ett av dem ett orenat träd, det blev orenat. Och det Andra blev inte orenat. Detta Livets Träd kom från Gud, ifrån Himmelen. Han sa: "Era fäder åt manna och är döda. Men det här trädet, åt, så lever Ni för evigt." Och Ängeln vaktade detta Livets Träd från Edens Lustgård, bevarade Det i Eden. Detta Livets Träd är i nu Eden, andligt talat nu. Lägg märke till det!

150 Då nu det här trädet, som Gud planterade, det var meningen, att Det skulle bära nio olika sorters frukt, nio olika sorter, vilket betyder nio andliga gåvor, nio Andens frukter, som skulle följa med de nio andliga gåvorna. Det var Guds Träd. Han planterade Det på jorden på Pingstdagen.

151 Låt oss stanna nu! Alltid så begränsat med tid. Jag ska hoppa ner några Skriftställen här och gå hit ner till Psaltaren, den 1:sta. David såg det här trädet för lång tid sedan. Och i hans sångskrivande om någonting glädjande var det där det första han skrev om. Han såg det här Trädet och det var "planterat vid bäckar av Vatten". Det här Trädet! Han!

Och han ska vara som ett träd, Guds Träd, planterat (var?) vid vatten, bäckar (flertal) bäckar av vatten (ental) . . .

152 Inte en metodistisk, baptistisk, presbyteriansk, luthersk osv. Nej, nej. Aj, aj. Bara bäckar av ett och samma Vatten. Nio andliga gåvor genom samma Ande. Nio Andens frukter, som kommer från samma kanal.

. . . han ska vara som ett träd, som är planterat vid bäckar av vatten.

153 Som David såg det och han talade. Han sa: "Säll är den mannen". Och lägg märke till, att han sa, att han inte kunde dö. "Hans löv ska inte vissna." Nej, nej. Vad de än gör, kommer de aldrig att kunna döda det där Trädet. Varför? Det är, där han är planterad. Det är det, som gör det. Det är, där han är planterad. "Han är planterad vid bäckar av Vatten." Lägg nu märke till det! David sa: "Hans — hans rötter kommer inte att dö."

154 Ni vet, man tar ett träd, ett stort gammalt träd. Jag, då jag var pojke, brukade jag gå ut och vi, vi pojkar vi gick ut och hade ett stort gammalt träd, som vi brukade sitta under, ett stort gammalt bok-träd. Och vindarna blåste. Och jag undrar, det såg ut som om det där, helst i toppen såg det ut som om den skulle blåsa omkull det. Men, som Ni vet, varje gång vinden blåser på ett träd, gungar den trädet och det lossar litet på rötterna, så att de bara kan gräva sig djupare och få ett bättre tag.

155 Och det är vägen, hån, skratt, att ha roligt åt en kristen. Vad det åstackommer, är att förföljelsen skakar den kristne, för att han ska be mera, gräva sig ner, få ett bättre tag, så att han kan rida ut stormen.

156 Tänk nu, om en människa är planterad i någonting sådant som "vid bäcken", där källorna, nio olika källor livnär henne! Oj, oj! Vilket – vilken grund hon har! Och en människa, som är planterad vid bäcken, bäckar av Vatten, ett enda Vatten, en enda Ande: "Det finns helbrägdagörelsegåvor, samme Ande, profetiska gåvor, samme Ande, alltid samme Ande men många gåvor." En enda Givare.

157 Nu såg David honom och han var planterad vid det här trädet. Nu kunde han inte dö. Lagg nu märke till varför! Han hade Liv i rötterna. Var är trädets rötter, rättare sagt Liv? Bor i rötterna. Visst. Kommer upp och bär sin frukt. All right.

158 Titta! Hans rötter hade Liv i sig för att bära Hans frukt i sin tid. Kom nu ihåg, det här Trädet kommer inte att låta Sin frukt falla.

159 Om man nu tar ett träd och sätter det långt bort från vatten. Innan man vet ordet av, får man små äpplen. De är alldeles knöliga och maskätna. Men det kommer att låta sitt – sin – sin skörd falla.

160 Det är det, som är felet med församlingarna idag. Man har kommit bort ifrån den där Bäckan, kommit bort ifrån dessa Andens gåvor. De har bara en naturlig församling. Och de kommer bort ifrån de andliga gåvorna och de andliga tingen och de låter sin frukt falla. Vad gör de? Deras – deras troende lever tillsammans med världen, uppför sig liksom världen, stjälar, fuskar, ljuger, röker, dricker, spelar hasard, har bingospel i kyrkan, för att kunna betala predikanten och allting annat, soppsupéer, danser. Förstår Ni? De låter sin frukt falla. Det är precis liksom världen.

161 Och den otroende tittar på och säger: "Det är ingen skillnad på den där personen och mig."

162 Det var det, som orsakade, att kommunismen uppstod i Ryssland. Det var orsaken till, att de brände upp den katolska kyrkan i . . .

163 Nere i Mexico, då jag var där och såg de där kalkgroparna, där de där, och de där platserna, där de brände de där små spädbarnen, där det var nunnor, som hade fått de där barnen. Till och med mänskliga kroppar, fullvuxna människokroppar låg där inne, i kalkgroparna. Vad gjorde de? De lät sin frukt falla, ser Ni, och Gud skakade av dem av trädet. Det var alltsammans. Förstår Ni?

164 Men en människa, som är planterad, inte nedstucken utan planterad, vid bäckarna av Vatten, hon ska bära fram sin frukt (titta) i sin . . . Sin frukt i sin tid. Läser Ni det? Psaltaren 1.

*Säll är den man, som . . . inte sitter i de hånfullas bänk,
står på syndarnas väg.*

*. . . han ska vara liksom ett träd, som är planterat vid
bäckar av vatten, han ska bära sin frukt i sin tid, . . . och
vad han än gör, ska lyckas väl.*

165 Förstår Ni? Lägg märke till: "Den ogudaktige är inte så och han kommer inte att stå tillsammans med honom i domen." Förstår Ni?

166 Nu: "Han ska bära sin frukt i sin tid." Ge akt på varje "hans", det personliga pronomenet här! Det — det är Hans frukt, Guds frukt i den tid, då profeten bär fram Det. Det kommer att vara i profetens tid. Guds frukt i Guds tid, vid profetens tid. Förstår Ni? "Han ska bära Hans frukt i sin tid." Se efter, om det inte är "hans" och "sin" där! "Bära fram Hans, Guds frukt, ser Ni, i den tid, då budbäraren är förordnad att komma." Han kommer att bära fram de där. Kom nu ihåg det! Budbäraren, som bär fram Guds frukt, kommer att bära fram den i Guds tid, i bärarens tid. Förstår Ni? "Han kommer att bära fram Hans frukt i sin tid." Och den kan inte vissna. Varför? Han har förutbestämd frukt där inne. Det går inte att förstöra den, för den är förutbestämd.

167 Efesierbrevet 5, 1:5 rättare sagt. Det står: "Sitter tillsammans på himmelska platser i Kristus Jesus." Vad skedde? Han sa: "Gud förutbestämde genom Sitt förutvetande oss till Guds barns barnskap genom Jesus Kristus." Gud förutbestämde genom Sitt förutvetande allting, som skulle ske hela vägen framåt i tiden. Genom Sitt förutvetande förutsåg Han det. Därför kunde Han från begynnelsen tala om änden.

168 Därför fanns det förutbestämd frukt i roten på det här Trädet. Och det här Trädet kunde inte vissna, för det innehöll förutbestämd frukt. Det där är nu det Träd, som Joel talade om här. Förstår Ni? Det kan inte dö. Maskarna åt ner Det, men Det kunde inte dö. I Sin rot hade Det den förutbestämda Sanningen. Det hade Guds Ord, det hade det här Trädet. Och det här Trädet är — är det där Trädet, det enda sättet, Det — Det sattes i Edens lustgård.

169 Alla träd av kvinnan dör. Vi dör allesammans genom kvinnan. Av födelsen dör vi allesammans. Men genom kvinnan

kom döden, för den här födelsen kom genom kvinnan. All right. Så *det här* måste dö på grund av synden.

170 Men Födelsen, den nya Födelsen, som kom genom Kristus, kan inte dö. Det är ett Träd och det andra trädet. Förstår Ni? Och det här trädet, trots att Det har blivit förföljt, hafts roligt åt allt sedan begynnelsen i Edens lustgård, kan Det inte dö. Det är förutbestämt. Det har blivit klubbat och slaget och oj, allt möjligt har gjorts mot Det. Och vad skedde? Det kan inte dö. Hans . . . Han kommer inte att dö. Han kan inte, för han innehåller i Sig Guds förutbestämda Ord. Det måste komma fram, för Hans frukt är i sin egen tid, sin förutbestämda tid. Så att hur än . . .

171 Joel såg vartenda ett av dem nerättna till botten. Men Han sa: "Jag ska ge gottgörelse, säger Herren", för Guds förutbestämmelse ligger i Trädets rot. Det måste komma fram, för Det innehåller Guds förutbestämda Ord. Mmm! Å, vilket Träd! Oj, oj!

172 Det där Trädet, Det började växa fordom i Eden. Vad skedde? En skara av Kains barn kom fram, några insekter hade kommit dit och ätit ner Det till en stjälk. Och Gud tog ett skott av Det och la Det i arken och bar igenom Det. Riktigt. Hela vägen fram har det varit samma på samma sätt, fram genom domens rader, Israel, vidare fram.

173 Och så vid Pingsten, där Han ställde i ordning Församlingen för Brudträdet, vid Pingsten, Trädet som var förutbestämt att bära fram Hans frukt vid den rätta tiden. Nu går det fint, frukterna bildas helt fint. Det blommade ut på Pingstdagen. Låt oss se, vad som hände på Pingstdagen! Jesus sa: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra." De helade de sjuka. På Dagen nu . . . Låt oss se efter, hur det började! På Pingstdagen, några dagar efter uppståndelsen, femtio dagar efter påsk, kom det en — det kom en — en framfarande mäktig Vind ifrån Himmelen.

174 Idag, nu, gör vi det annorlunda. Predikanten står upp och tar och säger: "Jag ska skriva Ditt namn i boken." Förstår Ni? Eller någon kandidat med bakvänd krage säger: "Kom fram hit och ta emot nattvardsbrödet! Så då blir Du medlem i församlingen." Är inte det där underligt? Predikanten säger: "Kom och gå in i vår grupp!" Å, de har fel båda två.

175 "På Pingstdagen kom det ifrån Himmelen", (inte från predikstolen, uppifrån vägen) "ifrån Himmelen ett", (Vad? En präst? [Församlingen säger "Nej." — Utg.] Nej. En predikant? Nej. Vad var det?) "ett ljud som av en framfarande mäktig Vind och Den fyllde hela huset, där de satt. Kluvna tungor satte sig på dem." Stammande, de kunde inte tala, de var så fulla av härlighet. Den Helige Ande fyllde dem. Ut på gatorna gick de, tjatrande. Precis och uppförde sig som . . .

176 Till och med den värdiga församlingen stod där ute och sa: "Tja, de här människorna är fulla av nytt vin. De är druckna

allesammans. Titta på de där männen och kvinnorna, hur de raglar och håller igång!”

177 Det där är nu SÅ SÄGER ANDEN. Det där är Skriften. Det var så Församlingen blev organiserad, inte organiserad utan ordinerad. En massa olikheter i de där två orden. Lägg märke till det! Där var de.

178 Och vet Ni nu vad, Ni katoliker? Den saliga jungfru Maria var tillsammans med dem. Ja. Om Gud nu inte ville låta Maria komma till Himmelen utan att ta emot Den Helige Ande, hur ska Ni då komma Dit med mindre än Det? Tänk nu bara på det! Det är riktigt. Maria var ibland dem. Och hon måste vänta där uppe, tills hon förlorade all sin värdighet och stolthet, fylldes med Anden.

179 Och här kom de och uppförde sig som druckna människor. Bibeln säger, att de gjorde det. De sa: ”De här människorna är fulla av nytt vin.”

180 Men Petrus, talesmannen, predikanten i gruppen, stod upp och sa: ”Dessa är inte fulla av nytt vin, som Ni tror, det är ju bara tredje timmen på dagen. Utan det här är det, som talades av profeten Joel.” Den, som jag läste från idag. ”Och det ska ske i den yttersta tiden, säger Gud, att jag ska utgjuta min Ande över allt kött och Era söner och döttrar ska profetera. Och jag ska visa under i himlarna där uppe och på jorden, tecken. Och det ska ske, att vem som helst, som åkallar Herrens Namn, ska bli frälst.”

181 Nu predikade Petrus vid Pingsten efter samme profet, som jag predikar idag, om: Att plantera det här Trädet. Och det var där, han planterade Det. Å, Det klarade Sig fint. De gick ut och fick andliga gåvor. De helade de sjuka. De predikade. De blev kastade i fängelse. De var villiga att lida för Ordets skull.

182 Om Du for till ett annat land som en svammelmakare, skulle Du inte vara en särskilt god amerikan, om Du for dit bort. Om Du nu for in till Japan, Du smög Dig över gränsen och sa: ”Lyssna, karlar! Jag håller med Er. Vet Ni vad? Jag håller med Er, men jag är borta från andra sidan.” Din förrädare, Du borde skjutas! Det är riktigt. Du är en förrädare. Visst.

183 Och så är det på samma sätt med en man, som känner till Guds Ord och vill kompromissa med Det, för att någon organisation säger honom, att han måste göra det på det sättet. Det är en förrädare. Riktigt.

184 Men de här männen var inga förrädare. De brydde sig inte om hur mycket, nåja, hur de höll på, hur de uppförde sig i församlingen: skrek och grät och ropade och — och babblade språk, som verkade som om de talade med varandra och inte kunde förstå. De där människorna där ute bland åhörarna från andra länder och med andra tungomål började höra, vad de sa. De visste inte, vad de sa, de babblade. Men andra människor

där ute förstod det. Och de sa: ”De här personerna är förvisso druckna.”

185 Men Petrus sa: ”De är inte druckna, utan de är fyllda med Anden.”

186 Så att varenda en av dem led martyrdöden, utom Johannes, och han brändes, tjugofyra timmar i ett fat olja och de kunde inte ens bränna ut Anden ur honom. Och han dog en naturlig död, denne ende, Johannes uppenbararen. Det där är nu riktigt.

187 Lagg nu märke till, vad som skedde! På detta planterade Gud ett Träd, för att frambringa nio andliga gåvor, Hans Andes gåvor. Samma Ande, som var i Kristus, kom ner över Församlingen, fick Evgit Liv. Nu var Andens gåvor i Församlingen och Den växte och frambar frukt överallt. De tänkte inte på sig själva. De organiserade ingenting. De bara gick framåt och var bröder. De hade ingen . . .

188 Jag är glad, för att den där lilla saken stod där: ”Ingen trosbekännelse utom Kristus, ingen lag utom kärleken, ingen bok utom Bibeln.” Det är vad jag tror. Förstår Ni? Och det var så de gjorde. Världen är vårt pastorat, ser Ni, överallt.

189 Så lagg märke till de där männen, hur härlig den där församlingen var, då de gjorde det där! Och Gud var med dem, säger Bibeln. Och Jesus mötte dem, innan Han blev upptagen. Han sa: ”Gå ut i hela världen, Ni, och predika Evangelium för varenda skapelse. Dessa tecken ska följa dem, som tror: i mitt Namn. . . ” ”Dessa tecken”, nu.

190 Idag, vilket slags tecken kallar vi nu troende? Han skakar hand med pastorn. Han tillhör församlingen. Han har sitt namn i boken, för att hans mor har haft ett namn eller hans far har haft ett namn i en bok. Men det var inte det, som Jesus sa. Jesus sa: ”Dessa tecken.” Det där är den naturliga församlingen.

191 Vi talar om den andliga Församlingen. Vi talar om ett andligt Träd, inte ett naturligt träd. Vi kommer fram till de där två träden om en, efter en stund. Förstår Ni? Ett andligt Träd. Jesus sa: ”Dessa tecken ska följa dem, som hänger på det här Trädet. De här tecknen ska följa dem, som får sitt Liv ur *det här* Trädet. I mitt Namn ska de kasta ut djävlar, de ska tala med nya tungor. Om de skulle ta upp en orm eller de dricker dödliga ting, skulle det inte skada dem. Om de lägger sina händer på de sjuka, ska de bli friska.”

192 Där är den sortens tecken Han sa skulle följa den troende. Var är det idag? Han gav världen ett exempel på vad, som skulle vara den troendes tecken. Och Han sa: ”Det skulle vara mycket bättre, att en kvarnsten hängdes om ens hals och man dränktes i havets djup, än att förföra en av dem, för deras Änglar ser alltid min Faders ansikte, Hans som är i Himmelen.” Änglarna!

193 Lägg nu märke till det! Där var de. Och det där Trädet planterades. Det gjorde ett underbart verk. Vi vet, att de gick omkring överallt. Herren . . . Å, på Pingstdagen lades tretusen själar till, döptes och gick in i Församlingen. Och vilken härlig gemenskap de hade! Och varenda en, det fanns inte någon, som behövde någonting. Varenda en var vänlig, godhjärtad. Och mot varandra var de alla en enda stor familj. Underbart!

194 Och där kom en liten, gammal, ful, glupsk skalbagge förbi, som lever i fyra olika stadier, som Joel såg den. Den här fyrfaldiga insekten, förödaren, kom fram för att förstöra detta Guds vackra Träd. Tänk på det! Nu kommer jag att läsa upp en del av Joels, vad han sa. Joel, 1:a kapitlet. Det första . . . Nu finns det fyra olika skalbaggar där nu, men där är det faktiskt en enda skalbagge. Det är en skalbagge i fyra olika stadier. Se upp nu! Den här lilla, gamla skalbaggen kom förbi efter den här För- . . . Efter detta härliga, vackra Trädet, som tillhörde Gud. Vi ska kalla Det för ett Träd, vilket var Församlingen.

195 Det första var en gräsngagare. Det är en liten en, bara en pytteliten maskliknande insekt. Vad gjorde den, den där gräsngagaren? Den kom för att förstöra Trädets frukt. Det var det första.

196 Låt oss nu gå tillbaka i historien och se efter, vad det första var, det var en förnäm grupp ibland de vanliga människorna. Och de sa: "Nåväl, det här är bra, att Ni kan hela de sjuka och Ni kan göra de här sakerna. Det är underbart. Så, vet Ni, vad vi borde göra? Vi borde liksom föra ut det, så den större gruppen av människor förstår det, den bättre klassen, borgmästaren, domarna osv. och stadens höga ämbetsmän. Och så länge Ni allesammans håller på så, som Ni gör, kommer de aldrig att komma i närheten av Er. Förstår Ni? De är rädda för Er."

197 [Någon säger "Det är de fortfarande." — Utg.] Någon sa det där: "Det är de fortfarande." Antar att det är ungefär riktigt. Så det är riktigt. De är rädda för Den Helige Ande. Ursäkt mig!

198 Jag brukade sjunga en liten sång:

Det är det gamla . . .

Har Ni någonsin hört *Den gamla tidens religion*? Har någon här hört den sången? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

De' är den gamla tidens religion, . . .

Jag brukade sjunga en liten sång så här, för årtal sedan. Jag sa:

Det är den gamla tidens Helige Ande,
Och djävulen vill inte gå nära Den.
Det är därför folket fruktar Den,
Men Den är god nog för mig.

Den är så bra, att jag inte vill ha någon annan,
För Den får mig att älska min broder.
Och den avslöjar dolda saker,
Så den är god nog för mig.

Den kommer att få Dig att sluta ljuga.
Den kommer att frälsa Dig, då Du är döende.
Den kommer att jaga djävulen på flykten,
Och Den är god nog för mig.

199 Det är riktigt. Det är orsaken till, att folk inte vill ha Den.
Nu – nu, Det är Gud.

200 De ville inte ha Jesus. De sa: "Den här mannen?"
Församlingen, den stora, förnäma församlingen sa: "Ska Du komma och tala om för oss, vilka vi är? Vi ska låta Dig förstå, att vi är doktore, Fil. Dr., Jur. Dr., Q.U.S och" oj, oj, "allt detta".
Eller: "Å, jag är översteprästen. Jag är *det här, det där* eller *det andra*. Och Du skulle tala om för mig! Å, Du föddes i synd. Du är ingenting annat än ett utomäktenskapligt barn. Din mor var, skulle få Dig, innan du och Din far . . . Fadern någonsin var gift."

201 Han sa: "Vem kan anklaga mig för synd?" Förstår Ni? "Vem kan anklaga mig?" All right. *Synd* är "att tvivla på Guds Ord". Med andra ord, sa Han: "Visa mig, var jag inte uppfyller Ordet, till – till – till punkt och pricka, precis där det är meningen, att Det ska vara! Visa mig i Skriften, var min tid är! Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro inte på mig!" Han sa: "Nu gör Ni anspråk på att vara det där. Låt oss nu se Er göra det!" Oj, oj!

202 "Därefter frågade de Honom inte om någonting." Förstår Ni? De lät Honom vara ifred. Liksom då djävulen flög på Honom. Jag sa så där, han tänkte, att han bara skulle hoppa in i alla fall. Men han fann, att det var en miljon volt i den där ledningen. Han hoppade av den där Ende, riktigt kvickt, ser Ni, för han kunde inte hantera Det Där. Och det var ett, som var säkert.

203 Så den här lilla gräsgnagaren kom för att ta bort frukterna. Jag har två sidor med "frukter". Jag vill bara läsa en del av det. Den första saken, den första frukten den tog bort, var broderskärleken. Det är riktigt. Det är en av de saker, som dödar församlingen på fläcken, då broderskärleken . . . Jajamensan. Sedan, nästa frukt den tog bort från Trädet . . . Som Ni minns, är kärleken den första frukten på Trädet. "Kärlek, glädje, frid, tålmod, godhet, ödmjukhet, tro, tålmodighet", det är riktigt, "i Den Helige Ande." Nio andliga gåvor, nu, med nio Trädets frukter osv. All right. För det första, nu, började den äta på Trädets frukt.

204 Låt oss nu föreställa oss ett stort Träd, Guds Träd. Det bär nio andliga gåvor. De helar de sjuka. De talar i tungor. De kastar ut djävlar. De gör kraftgärningar och predikar Guds oförfälskade Ord. Inget samfund, som binder dem, de är fria och utför ett utmärkt arbete.

205 Så kom den här lille djävulen in och satte sig upp med sina två horn, som stack ut där framme, liksom en gräshoppa, Ni vet, och sina små, gamla, glupska tänder. Det är dess första, gräsgnagaren, den kom in för att äta upp broderskärleken. Den sa: "Du vet, *Den-och-den* gjorde *det-och-det* borta i *Den-och-dens* församling. Jag skulle inte tro på den där skaran människor." Förstår Ni? Där är den, det första.

206 Därefter ville den äta på trons frukt, tron på Ordet. "Titta nu, hur kan Du veta, att det där är Ordet? Det har ju översatts så många gånger!" Den där lille djävulen äter fortfarande. Riktigt. "Det där Ordet har ju översatts så många gånger! Han är *det här, det där* eller *det andra*. Å, han är allt *det här*." Förstår Ni?

207 Det där är nu ännu en frukt, som den åt upp: frälsningsfröjden. "Shhh! Ni människor väsnas alltför mycket. Oj, oj! Oj!"

208 "Å, hur kan Du predika, broder Branham?" sa en kvinna till mig en gång. Nej, det var det inte. Det var en man. Jag tror han är . . . Jag hoppas, att han är här. Han tillhör en annan församling. Men han sa till mig, han sa: "Jag var uppe för att höra Dig här om dagen och jag kunde inte ens höra Dig för de där människorna, som skrek."

Jag sa: "Om de . . ."

Han sa: "Hur i hela världen kan Du predika?"

209 Jag sa: "Om de inte tyckte om det, skulle jag inte predika där." Det är riktigt. Jag brukade ha . . . Ni . . .

210 En vän till mig, Jim Poole, och jag, vi brukade ha en gammal hund. Vi kallade honom för Fritz. Och den här gamla hunden, han — han gick på vad som helst, som han kunde jaga upp i ett träd, utom en skunk. Han var rädd för skunken, för att den luktade så. Så jag fick tag i en skunk åt honom under ett snår, det enda jag behövde göra, var bara att klappa honom litet grand och säga: "Sök honom! Sök honom, gosse!" Han for iväg och tog den där skunken, ser Ni, för att jag klappade honom och sa: "Sök honom!"

211 Nåväl, det där är precis vad det är då vi . . . Det vill säga, den värsta illaluktande person jag vet, är djävulen. Så då jag förkunnar det här Ordet och någon säger: "Amen", är det "Sök honom, gosse!" Och vi — vi ska få honom uppjagad i ett träd.

212 Så vi finner, att den tog bort glädjen. Som Ni vet, förlorade David en gång sin frälsningsfröjd. Han förlorade inte sin frälsning, men han förlorade glädjen i den. Han ropade bara: "Herre, ge mig tillbaka min frälsningsfröjd!" Förstår Ni? Glädjen!

213 Så den här lille, gamle gräsgnagaren började äta upp den där glädjefrukten. "Se nu här! Ni människor väsnas för mycket. Jag ska säga Er, allt det här ropandet, det här 'amen'-sägandet och

det här skrikandet, det är nonsens. Det är ingenting bevänt med det där." Förstår Ni? Innan man vet ordet av, sitter man i ett stort bårhus, ser Ni, sitter där, döda allesammans. En del av de här balsameringsvätskorna, så kallade Doktriner, läror som pumpas in i deras ådror, där Guds Ande borde flyta, där pumpas den gamla kyrkoläran in. Inte underligt, att de är iskalla och döda. Den andliga termometern visar minus nittio. Ja. Om någon säger: "Amen", sträcker allesammans på halsen som något slags gås eller någonting och vill veta, vem som sa det där. Det är en skam. Då Guds Ande borde vara glädje, frid, kärlek. Men den här lilla, gamla insekten började äta upp den. Den åt upp all glädjen.

214 Och sedan är nästa frukt på Trädet frid, sinnesfrid, att veta, att man är frälst.

215 De säger till en: "Alltså, om Du nu läser upp *vår* trosbekännelse, blir Du frälst. Om Du går in i *min* församling, blir Du frälst." "Alltså", säger nu denne, "Du blir inte frälst, om Du går *dit*. Du måste gå in i *vår* församling, för att bli frälst. Du måste säga: 'Hell Dig, Maria!'. Du måste ha Ditt namn i *den här* boken. Du måste ha . . ." Oj, oj! Det där skulle ta bort hela glädjen. Men det där är inte Guds Träd, Ni vet var Ni är någonstans. Det där är alltid hybrider.

216 Ni känner till min historia om mulan. Den är en korsning. Den vet inte, vem dess mamma, pappa, varken den ena eller den andra, var. Förstår Ni? Den är en korsning. Men å, en fin renrasig häst, den vet, vem dess pappa och mamma var, i generationer.

217 Och en riktigt fin, renrasig kristen också, nu, som har Den Helige Ande, han vet, att Den föll på Pingstdagen. Han vet, var han är någonstans. Han kan spåra sina släktled, sin härstamning, ända långt tillbaka, till dess första begynnelse. Petrus hade Den. Fram genom nationerna, rättare sagt raserna, har de haft Den, ända fram. En god, renrasig kristen vet, var Den kom ifrån.

218 Man säger: "Alltså, jag är lutheran." "Hrrm. Jag är presbyterian." Å, Din hybrid! "Varför är Du inte? Varför är Du inte?"

219 "Jaha", säger man, "vad är — vad är Du?" Född på nytt. "Född på nytt, av vad då?" Guds Ande.

220 Det är därför, man inte är någon hybrid. Man är född på rätt sätt. Inte av någon kyrkas trosbekännelse utan av Guds Ande. Gud lever i en.

221 Lägg nu märke till det här! Den här lilla, besynnerliga insekten började äta. Så den åt upp all sinnesfrid, å, och vidare och vidare och vidare och vidare och vidare framåt. Jag har en sida om det här, alla frukterna, vad den gjorde.

222 Sedan dog den här lille gynnaren ut och blev en gräshoppa. Det var nästa stadium, det var gräshoppan. Vad gör nu en gräshoppa? En gräshoppa åter löven. Det är riktigt. En

gräshoppa ger sig på löven. Vad gräsnagaren lämnade kvar, den lämnade löven, den åt upp all Trädets frukt. Vad kom då in? Gräshoppan kom för att äta, äta det, som gräsnagaren hade lämnat. Vad gjorde den nu då? Vad gjorde den här gräsnagaren? Förstörde löven. Vad är löven till för? Förstörde den gudomliga gemenskapen. Det är riktigt.

223 "Han är — han är — han är ju presbyterian. Vi vill inte ha någonting med honom att göra. Han är nazaren. Han är pingstvän. Han är *det här*, *det där* eller *det andra*. Vi vill inte ha någonting med honom att göra, för han tillhör inte vår grupp. Ha ett möte här för att hela de sjuka? Hmpf! Vår församling tror inte ens på det." Förstår Ni? Så gör man. Den, vad gjorde den där lilla, gamla gräshoppan? Den klippte av all gemenskap, det är riktigt, tog bort all gemenskap.

224 Vad är gemenskap? Vad gör löven? Gör det svalt, där fåglarna flyger in under löven, "flämt-flämt", svalkar. Där är Ditt träd igen. "Och han ska vara som ett träd, som är planterat." Förstår Ni? All right. Dit folk kan komma och sätta sig ner i Den Helige Andes gemenskap, svalka sig litet grand. Man är alldeles förvirrad och vet inte, vad som har skett, och om man skulle dö, om man är frälst eller inte. Och man vet inte, om *den här* församlingen har rätt eller om *den där* har rätt. Kom bara ner under Trädet, som har löv på Sig! Sätt Dig ner där! Låt Vindarna från Himmelen börja blåsa på som en mäktigt framfarande Vind genom löven, Du vet! Det börjar . . . Och Du börjar bli litet grand svalare.

225 Man säger: "Å, jag ska gå ner och tala om för den där skaran frimicklar, vad jag tycker."

226 Sätt Dig bara ner en stund, så kommer Du att svalna. Det är riktigt. Du kan inte göra det i Ditt. För vad är det för fel? Gräshoppan har ätit upp det alltsammans, visst, alla löven på det. Det där är nu så, att man lika gärna skulle kunna sätta sig där ute i solen. Så man, det finns ingen — det finns ingen svalka där. All right. Så det finns nu . . .

227 Men Du vet, vad det är meningen, att vi ska göra. Bibeln säger, att "Den förutbestämda Församlingen, de förutbestämda sönerna i Gud", (vad gör de?) "sitter på himmelska platser". Vad är det? Svalka, komfort, att känna sig hemma. Amen.

228 Där varenda en bär en tuxedo och — och den näste mannen *så här* och — och en del av dem ser ner och säger: "Hmpf! Titta! Hon har aldrig permanentat sitt hår. Det är, ser hon inte gräslig ut? Hon har ju inte ens en rynkad påsk-klänning." Nu då det, vad det nu än är, hon har på sig, Ni vet. Alltid, fastän . . . Ja. "Rynkor till påsk", det där är ungefär riktigt, ser Ni. Sitter där bak och låter . . . [Broder Branham illustrerar. — Utg.] Förstår Ni? "Har inte ens en påsk- . . . Å, ja titta på honom, samma gamla kostym,

som han hade på sig i fjol! Nå, vad vet man om det?" Man känner sig inte bra där.

²²⁹ Jag sa till en liten kvinna här om dagen, hon tillhörde en stor, värdig församling nere. . . Hon sa. . . Hon är döende i cancer. För ner för att be för henne. Broder Roy Roberson här, en av förtroendemännen, skickade ner mig dit. Och den lilla stackaren satt där, döende i cancer. Och hon sa. . .

Jag sa: "Är Du en kristen?"

²³⁰ Hon sa: "Sir, jag — jag vet inte, vad jag ska säga." Hon sa: "Jag gick i en *viss* församling." Och hon sa. . . Och hon började gråta.

Jag sa: "Hur är det fatt?"

²³¹ Hon sa: "Jag kunde bara inte klä mig rätt." Hon sa: "De såg ner på mig." Hm. Å, var så god! Förstår Ni? Man är — man känner sig obekvä. Förstår Ni?

²³² Men Bibeln säger, att vi ska "församla oss på himmelska platser." Oj, oj! Vad? Alla lika. Å, jag ska tala om för Er, vad det här kommer att åstadkomma. Det kommer att få. . . Det kommer att få en overall och en tuxedo-kostym att slå armarna om varandra och kalla varandra för broder. Visst gör det det. Det kommer att få en gammal kalikå-klänning att slå armarna om en av silkesatin och säga: "Syster, hur mår Du i förmiddag? Pris ske Gud!" Det är riktigt. Det gör det. Det är glädje, frid, kärlek, tro på Ordet, tålmodighet, mildhet, tålmod. Sätta sig ner på himmelska platser i Kristus Jesus, svalka sig en liten stund. Förstår Ni? Det är vad löven gjorde.

²³³ Men vad gjorde den gamla gräshoppan, den kom och åt upp de där löven och sa: "Du tillhör våran, annars tillhör Du ingen." Så den tog bort all Andens svalka. Förstår Ni? Den fixade till en trosbekännelse åt sig. All right. Nu måste vi fortsätta. Vi skulle kunna stanna en lång stund vid den där gamla gräshoppan.

²³⁴ Men dess tredje stadium var en gräsbitare. Hmm! Den där har dåligt rykte till att börja med, gräsbitaren. Vad gör en gräsbitare? Den går in i barken. Det är livlinan där. Jajamensan. Den går in i barken och den förstör trädets överdrag. Överdraget!

Vad är religion? Överdrag. Det är, vad ordet *religion* betyder, "ett överdrag."

²³⁵ Så den här lille gräsbitaren, sedan han kom in bland församlingen, fick dem allesammans värdiga, då tog den bort all gemenskap ifrån dem i gräshoppans form. Och nu kommer den och tar själva deras religion och gör dogmer av den, riktigt, Sätter upp kätterska ord. Formar en religion åt sig och samlar ihop en hop människor och lägger ner en trosbekännelse där. Den tar själva religionen, skalar av den av Guds Träd, just barken, som bär saven, som kommer upp i Den, tar bort den. Gräsbitaren! Ser Ni den där insekten? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

Det är exakt så. Den där gräsbitaren, det var Rom i den tidiga församlingen.

²³⁶ Den första, pingstvännernas grupp. Inte pingstvännernas organisationer. Nånämensan. Vad som helst, som organiserar sig, är dött. Jag ska bevisa det om bara en minut, genom Skrifterna. Förstår Ni? Men då det är en . . . Men upplevelsen av Pingsten, vem är den till för? Den är för katoliken. Vilka fler? Metodisten, baptisten, presbyterianen, vem som helst, som vill ha den. Men man vill ha, måste vilja ha den. Man ansluter sig inte till den.

²³⁷ Jag har varit i Branhams familj i femtiotre år och jag anslöt mig aldrig till familjen. Varför? Jag är en Branham till att börja med. Jag föddes till en Branham.

²³⁸ Det är på det sättet, vi är kristna. Inte för att vi anslöt oss till någonting, det är en organisation. Vi är födda till kristna genom att födas på nytt av Den Helige Ande. Lagg märke till det, nu!

²³⁹ Den här lille gräsbitaren började nu borra sig in i barken. Vad gjorde den? Den började ta bort dess religion, dess överdrag, dess Lära från den. Religionen är en lära, ett överdrag, som övertäcker någonting. Det är orsaken till, att vår religion är genom Blod, Blodet. Livet är i Blodet, som övertäcker Ordet. Och Livet är . . . Det är i Blodet. Blodet är religionen och det är Livet i Blodet, som ger resultaten. Å, ser Ni det? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Förstår Ni?

²⁴⁰ Det är inte täckt av fikonlöv. Adam och Eva försökte med det en gång. Kain gjorde samma sak. La Ni märke till det? Kain kom med någonting från det botaniska livet också. Förstår Ni? Men det fungerade inte. Det fungerade inte för Adam och Eva. Och det fungerar inte idag. Då Gud avvisade det i begynnelsen, är det avvisat i Evighet. Människotillverkade trosbekännelser och tankar kommer aldrig att klara det.

²⁴¹ Det är Guds Ord, som måste göra det. Och Ordet är till genom Blodet, offret av Kristus. Det är riktigt.

²⁴² "Människorna", som brodern sa i morse, "drar stickor." Ja, Ni vet, det finns nitton olika spikar i landet idag, som olika organisationer innehar och skulle kunna påstå: "Det är den ursprungliga spiken, som var i Hans händer." Hur så, om det nu var det. Jag skulle inte vilja ha någonting med den att göra. Inte alls.

²⁴³ Gud efterlämnade aldrig någonting som relik och tecken. Han sände Den Helige Ande, någonting Levande, som inte kan förstöras. Vad skulle en spik kunna göra mig för gott? Vad skulle det ursprungliga korset, som Han hängde på, vad skulle det kunna göra mig för gott? Inte ett dugg. Inte att känna spiken, känna korset, utan: "Att känna Honom, är Livet." Förstår Ni?

²⁴⁴ Så nu äger vi spikar, vi äger relik och vi äger platser. Och idag vandrar människorna fram och tillbaka i Jerusalems stad

och — och hela vägen fram och tillbaka på de olika platserna och håller sig till relikier osv. Det där har ingenting att göra med det, inte ett dugg. Den saken är utdömd, rutten och förbi.

²⁴⁵ Jag gick till en kyrka i — i Rom. Där var de — de, alla de här prästerna, som dör, de planterar dem i en trädgård där nedanför och låter köttet falla av benen. Och — och sedan tar de upp benen och gör belysta inventarier och sätter upp deras skallar. Och folk kommer in dit och gnider de där skallarna för att få välsignelser, ända tills skallarna är vita och utslitna. Då man går in i S:t Petrus' Katedral där, har en av Petrus' fötter, en staty, påstår de där, blivit bortkysst. Nio eller tio gånger har de måst gjuta en ny fot på den. Vilket nonsens! Vidskepelse, det är allt det är, människotillverkade lärors trosbekännelser.

²⁴⁶ Gud sände Den Helige Ande, Guds Liv, till att vara i Dig, inte i en staty. Du är den mannen, som Gud vill leva i, inte en staty, utan i Dig. Folk kallar dem för ”heliga statyer”. Det finns inga heliga statyer. Du är Guds heliga avbild. Bibeln säger så. Det är riktigt. ”En kropp har Du berett åt mig.”

²⁴⁷ Nu började den här lille gynnaren att förstöra. Förstöra vad? Gräsbitaren kom in i barken. Titta, vad den gjorde! Började förstöra barken. Vad gjorde den? Den skapade en naturlig församling i stället för en andlig församling. Jajamensan. Den tog bort den sanna och gav den en falsk. Kom nu ihåg det! Lövet . . .

²⁴⁸ Frukten åt gräsnagaren upp. Lövet åt gräshoppan upp. Nu fick gräsbitaren tag i barken, höljet, religionen, Läran. Läran.

²⁴⁹ Varifrån kom den där första doktrinen, utanför Bibeln? Ni historiker, Ni vet, var den kom ifrån. Från Rom, exakt där startades den, där började de acceptera dogmer.

²⁵⁰ Det var så Irenaeus, den helige Martin, Polycarpus, allesammans . . . Efter Johannes' död. För att översätta Guds Ord var han ute på ön Patmos. De brände honom i olja i tjugofyra timmar, förde honom tillbaka och han skrev ändå Bibeln. Gud hade bestämt Sig för, att den här Bibeln skulle skrivas. Den är Guds Ord. Vi kan inte ta bort ifrån Den eller lägga till till Den. Den ska vara precis som Den är, Ordet.

²⁵¹ Lagg märke till, då de kom tillbaka, då dessa Guds heliga försökte att framhålla Ordet, kom Rom in på en gång och accepterade dogmer istället. Låt oss nu se på, vad hon gjorde, en del av hennes falska doktriner, vad hon gjorde.

²⁵² Vattendopet. Då de hade fått i uppdrag . . . Petrus sa på Pingstdagen under Den Helige Andes, Guds Ords, inflytande: ”Omvänd Er, varenda en av Er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse!”

²⁵³ Vad gjorde Rom med det? Vände på det och sa: ”Bli döpta i 'Faderns, Sonens, Den Helige Andes' namn!”, och gjorde det

till en trosbekännelse, inte en Bibelns Lära. Vad gjorde den? Det där är den där gräsbitaren, som äter. ”Bestänkning” i stället för nedsänkning ”i Faderns namn. . .”

254 ”Fader, Son, Den Helige Ande” är inget namn. Det finns ingenting sådant. ”Fader” är inget namn, ”Son” är inget namn och ”Den Helige Ande” är inget namn.

255 Då Jesus sa: ”Döp dem i Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande”, är det ”Herren Jesus Kristus”. Exakt det, som Petrus och dem gjorde, och alla, varenda en i Bibeln, blev. Det var ingen. . .

256 Jag utmanar vem som helst att ge mig ett enda Skriftställe eller ett enda utdrag ur historien, där någon någonsin döptes på något annat sätt än i ”Jesu Kristi” Namn, ända fram till den romersk-katolska kyrkan. Gör det! Och kom ihåg, att det här bandet går runt hela världen! Nää. Jag har hållit samlingar för predikanter, med hundratals av dem och biskopar och allting, sagt: ”Stå upp på Era fötter eller kom hit med Er Bibel, eller håll tyst för evigt!” De håller tyst, tills de kommer bakom ens rygg, och sedan börjar de prata om en. Har inte ens djärvheten att stå ansikte mot ansikte med en, den vanliga anständigheten att stå och säga en det rakt i ansiktet. De är rädda för att göra det. De vet, att det är fel. Men det där är det, som gräsbitaren började äta, ser Ni, äta upp det där Verkliga.

257 Nu säger man: ”Det är inte så nödvändigt. Ja. Hur jag än är döpt, är det all right.” Är det? [Församlingen säger ”Nej.” — Utg.]

258 Paulus sa i Apostlagärningarna 19, då ”han, Paulus, for genom de övre delarna av landet till Efesus”. Bibeln säger, att ”han fann vissa lärjungar”. De är efterföljare. Apollos, en baptistpredikant under Johannes Döparen, undervisade dem i Ordet. Och de hade stor glädje. Och Paulus for bara dit för att hälsa på dem och han sa: ”Har Ni fått Den Helige Ande sedan Ni kom till tro?”

”Å”, sa de, ”Jag är en troende.”

259 ”Men det var inte det jag frågade om. Har Ni fått Den Helige Ande sedan Ni kom till tro?”

De sa: ”Vi vet inte ens om det finns någon Helig Ande.”

260 Han sa: ”Vad blev Ni då döpta till?” Förstår Ni? Med andra ord: ”Hur blev Ni döpta?”

De sa: ”Vi har blivit döpta.”

Han sa: ”Hur?”

261 Han sa: ”Under Johannes”, han sa: ”Samme man, som döpte Jesus. Skulle inte det vara all right?”

262 Paulus sa: ”Nej. Inte nu. Nej.” Han sa: ”Ni måste döpas på nytt.” Och Paulus döpte dem på nytt i Herrens Jesus Kristi Namn. La sina händer på dem och Den Helige Ande kom över dem.

263 Och Paulus sa: ”Om än en Ängel från Himmelen”, för att inte tala om någon predikant, ”Om en Ängel”, för att inte tala om den här gräsätaren, m-mn, ”om en Ängel från Himmelen predikar någonting annat än *Det Här* för Er, så vare han förbannad!” Det är riktigt.

264 Så Ni ser, vad det var, som gräsätaren började äta. Den åt upp vattendopet i Jesu Kristi Namn.

265 Nästa sak, som gräsätaren gjorde, den tog bort Den Helige Andes dop. För så länge som man kommer att ha Den Helige Ande, kommer Den att kasta Ljus över det där Ordet, så länge som man gör det. Så de måste göra det annorlunda.

266 Tänk nu bara på hur många lutheraner, protestanter, hur många katoliker, som i förmiddag försäkrades om, att de tog vad de kallar den ”första nattvarden”! Och de kallar det där för ”Den Heliga Eukaristen”, ett latinskt ord som betyder ”Helig Ande”. Har Du någonsin sett en katolik gå förbi kyrkan och fara över sig själv *så där*? [Broder Branham illustrerar. — Utg.] Varför? ”Det är Gud inne i den där kyrkan.” Vad är Gud? ”Det där lilla brödstycket.” Det där lilla runda brödstycket, skapat likt solguden, som de tillbeder, som ligger på altaret, där mössen och kackerlackorna håller till under natten. Det är inte min Gud. Jag ska tala om det för Er nu. ”Den första nattvarden, given fullt medlemskap i kyrkan”. Nonsens!

267 Men det var det, de gjorde. Det var det, som gräsätaren gjorde. Den tog bort Anden och gav dem ett brödstycke, ett bröd som någon präst tillverkade, eller någon nunna eller någonting. Det var det, de gjorde. Det är exakt riktigt. Gå och fråga nu! Gå och titta bakåt i historien och se efter, om det inte är rätt! Och det där låter man stoppas ner i halsen på sig! Inte bara de där katolikerna utan Ni protestanter, många av Er, samma sak. All right. Det var, vad de gjorde. All right.

268 Och så protestanterna, i stället för att få Den Helige Ande, vet Ni, vad de gör? De kommer och ansluter sig, skakar hand. Det var ingen, som kom uppför vägen och skakade hand, då Pingstdagen kom. ”Utän det kom ifrån Himmelen ljudet av en mäktigt framfarande Vind, som fyllde hela huset, där de satt”, det är riktigt, kom ner genom de där löven på träden, rann över barken. Det är riktigt.

269 Nu antog de anslutningen till sin församling i stället för den nya födelsen, som Jesus sa, att en människa måste födas på nytt, ”Kom och anslut Dig!” Istället för Ordet gav gräsätaren dem en trosbekännelse. Ser Ni det inte? Titta här, vad han gör! Han ger något naturligt i stället för något andligt. Kan Ni se det? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.]

270 Titta nu! Nu är vi — vi är på den katolska linjen här, men visste Ni, att det där kom raka vägen fram genom protestanterna också? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Var har vi Den

Helige Andes demonstrationer i de protestantiska kyrkorna idag? Var har vi en pingst-reaktion inne ibland protestanterna? Det har vi inte. Har man det i de lutherska? [”Nej.”] Om man har det, vill jag gå till det. Jag vill gå dit och bara äta och ha det underbart en stund. Presbyterianerna? Var – var är – var är det någonstans? Förstår Ni? Man har antagit någonting naturligt.

271 Jag ska snart fara bort, och det vet ni. Förstår Ni? Låt aldrig Detta komma ut ur Ditt hjärta!

272 Ta inte det naturliga! Det är döden. Den här naturliga människan är döden. Vad den än gör, är det döden. Den är döden underlagd och här för att dö. ”Det är Anden, som gör levande”, ser Ni, Anden som ger Liv, gör det levande. Det är en Ande.

273 Så, ser Ni, de tog. . . Titta, vad de gjorde! Tog vattendopet från ”Jesus Kristus” till ”Fader, Son, Helig Ande”, en titel som inte är något Namn alls.

274 Nu säger man: ”Vad gör det för skillnad?” All right. Om man nu ska ge. . .

275 Någon kommer att ge Dig Din avlöningscheck på lördag, mannen som betalar Dig. I stället för att skriva sitt namn där, säger han bara: ”Från – från ’Chefen’”. Det är vad det. . . Din avlöningscheck, bara: ”Betala till John Doe eller order, Etthundrafemtio dollars, för denna veckas arbete. Från ’Chefen’”. Gå ner till banken med den och se, hur den studsar tillbaka! Ja. Ja. Jajamensan. Det kommer den förvisso att göra. Säkerligen.

276 Om det inte gör någon skillnad, varför befallde Paulus dessa kristna, som prisade Gud och hade stor glädje och hade de stora sakerna igång där uppe, varför sa han till dem: ”Ni måste komma tillbaka och bli döpta om igen i Jesu Kristi Namn.”? Förstår Ni? Ta Ordet, säg, stanna bara kvar hos Det! Säg ingenting annorlunda! Säg bara, vad Det säger! Förstår Ni? Det är Det vi kommer att bli dömda efter.

277 Titta nu! Det var, vad de gjorde. I stället för Pånyttfödelsen har de en anslutning. I stället för att ta Ordet, har de en trosbekännelse. Visa mig i Bibeln, var de någonsin sa: ”Var hälsad, Maria”! Visa mig i Bibeln, var Ni protestanter någonsin åberopade Apostlarnas Trosbekännelse! Tala om för mig, vad Apostlarnas Trosbekännelse är, i Bibeln, ”de Heligas samfund”! De var emot det. Tala om för mig, var i Bibeln de någonsin hade ”Faderns, Sonens och Den Helige Andes” dop! Det finns inte där. Och ändå går man på det. M-mm.

278 Nu gav de dem en hierarki, en påve, nu, istället för gemenskap och broderskap ibland bröder. Och man fick en biskop, som talar om för en, vad man får och vad man inte får göra. Och Ni pingstvännen har en distriktsföreståndare, som talar om för Er, vem Ni kan släppa in. Men Församlingen har Kristus. Förstår Ni?

279 Det är dit man kommer. Förstår Ni? De ger en de där dogmerna och människo-tillverkade sakerna istället, tar bort Det. Vad har den där gräsbitaren gjort? Tagit bort Det ifrån Trädet och gett en *det här*. ”Jag ska ta bort det där ifrån Trädet och jag ska ge Er *det här* istället. Jag ska ta bort *Det Där* och ge Er *detta*.” Ser Ni vart man har kommit?

Man säger: ”Nåja, broder Branham!”

280 Varifrån kom varenda en, varenda protestantisk kyrka? Katolicismen. Det är vad Uppenbarelseboken 13, rättare sagt Uppenbarelseboken 17, säger, att hon skulle göra. Det står: ”Hon var en sköka och hon var *mor till skökor*”, samma sak. Så . . . Grytan ska inte kalla kitteln sotig, så gör inte det! Det där bara . . . Gör inte det! Så det där, det är riktigt.

281 Broderskapet, tog bort broderskapet. Då vi borde vara bröder med varandra. Den segregerade oss och gjorde oss olika. All right.

282 Titta nu! Här är en bra sak. Jag ska ta den här och sedan ska jag avsluta med de här andra. Titta!

283 Bibeln säger oss, att då vi har gjort fel, ska vi rena våra själar genom Den Helige Ande. Komma ner, låta Den Helige Ande uppenbara för en, att man gör fel, och stanna där inför Honom, tills man dör ut, rena våra själar.

284 Nu har de gjort helt om, gett en en skärseld. Efter att man har dött, då gör prästen en massa pengar på att be en ut ur skärselden. Å, det är nonsens! Det är vad gräsbitaren gjorde. Visst. ”Be en ut ur skärselden. Kostar *så-och-så många* hundra dollars att få den här själen utbedd ur skärselden.” Jag vill, att man ens ska hitta ”skärseld” i Bibeln, någonting liknande. Det finns ingenting sådant i Bibeln. Nänämensan. Men de gav dem en skärseld, de, ser Ni, sedan man har dött. Å, ja, jag vet.

285 De — de — de säger: ”Visst!” Man hör dem säga: ”Nåväl, den helige Bonifacius sa *så-och-så*.” Jag bryr mig inte om, vad den helige Bonifacius sa. ”Ja, men sa inte *Den-och-den*, att hon, den där framstående system, hon bad för sin man, den heliga *Den-och-den*?” Jag bryr mig inte om, vad hon gjorde.

286 Det är oauktoriserade ord. Det är emot de auktoriserade apostlarna. Gud gav oss de där apostlarna för att ställa Församlingen i ordning och Den är byggd på apostlarnas Lära, inte på den helige Bonifacius eller något helgon. Det är tvärt emot Ordet. Jag bryr mig inte om, vad den helige Bonifacius sa och vad andra helgon och andra helgon och den heliga Susie och den heliga Maria, alla de där, sa. Det är nonsens. Det är ingenting mer än någon annan lögn. Om det är tvärt emot Guds Ord, är det lögn. Jag tror inte på oauktoriserade ord.

287 Det är orsaken till, att jag inte tror på de här protestantiska trosbekännelserna osv. Det är katolskt alltigenom. Det är

dogmer. Hur kan man kalla dem katoliker och ha roligt åt, att de har dogmer, då man själva är fulla av det? Inte så mycket här, men det här är på ljudband, förstår Ni, ser Ni, det går ut i hela världen. Lägg märke till det! Hur kan man säga, att de har fel, då man tar människo-tillverkade trosbekännelser, som är tvärt emot Bibeln, dogmer, precis liksom de gjorde? Varför? Man är i en organisation, som är dotter till den gamla skökan. Vad är en sköka? En kvinna, som lever otroget mot sin man. Hon påstår sig vara en kristen kyrka och ger ut fel lära, sina egna ting istället för att ta Guds Heliga Ord.

288 Precis liksom Eva gjorde, lyssnade till — till djävulen och orsakade all död och sorg, som någonsin drabbade jorden. Det kom genom Eva, för att hon begick andlig otukt emot Gud genom att betvivla Hans Ord.

289 Och det är exakt, vad församlingarna gör idag, begår andlig otukt emot Guds Ord. Och de vill inte ens ha en i församlingen, om man inte håller med om deras lära.

290 Ja, de skriver under brev till mig: "Om Du vill tro på *detta* och om Du vill säga, att *det här* är rätt och Du vill . . ."

291 Jag sa: "Jag kommer bara inte." Nänämensan. Jag ska predika precis, vad den här Bibeln säger, eller inte alls. Förstår Ni? Det är riktigt.

292 Stanna kvar vid det där Ordet! Det är det, vi måste göra, bröder. Stanna kvar där. Nu håller vi på att komma fram till den yttersta tiden och det vet vi. Timmen är inne.

293 Hur skulle vi inte kunna säga! Å, de säger *det här*, *det där* och *det andra*. Men vad som helst, som är ouktoiserat, tro inte på det! Jag bryr mig inte om, vem som sa det, om det var någon.

Här kom en syster till mig för inte så länge sedan. Och sa . . .

294 En — en viss grupp av män, predikanter, som jag predikade för om dopet i Jesu Kristi Namn, där drygt trehundra predikanter . . . Många människor sitter här, som var med på mötet, där hela Chicago Ministerial Association mötte mig. Herren gav mig en syn, visade mig var de skulle vara och vad, som skulle ske. Och jag infann mig där och talade om det. Vi har bandet här, om Ni vill höra på det. Förstår Ni? Och jag . . . Alla biskoparna och doktorerna och kardinalerna och allesammans satt där.

295 Jag sa: "Vem som helst av Er, som kan döma ut det, ta med Dig Din Bibel och kom hit!" Jag sa: "Vad är Ni så tysta för?" Och det var inte någon, som sa någonting. Och varför? Ser Ni, de är rädda för det där Ordet. Jag sa: "Då så, om Ni inte kan det, varför hackar Ni på mig? Tig! Gå ut, gör någonting! Och om Ni inte kan backa upp det med Ordet, så håll tyst!"

296 Så sedan sände samma grupp av män ner en dam, som sa: "Broder Branham, om Herrens Ängel sa det till Dig." Herrens

Ängel, Ni vet, Hans – Hans bild är där, ser Ni. ”Om Herrens Ängel sa Det Där till Dig, ja, då ska vi tro Det.”

²⁹⁷ Jag sa: ”Att vem som helst, en predikantgrupp, skulle kunna vara så svag: ’Om Herrens Ängel sa det!’ Om den där Ängeln sa någonting tvärt emot Hans Ord, skulle det inte vara Herrens Ängel.”

²⁹⁸ Herrens Ängel kommer att bekräfta Ordet. Det är exakt, vad Han alltid har gjort genom varenda tidsålder. Han gör fortfarande detsamma. Han stannar kvar vid Ordet. Och vilken predikant som helst, som är smord med Den Helige Ande, kommer att stanna kvar vid samma Ord, för Bibeln säger, att hela Bibeln skrevs av Den Helige Ande.

²⁹⁹ Och hur skulle man kunna ha Den Helige Ande och förneka, vad Bibeln säger? Just den anden i en, den bär vittnesbörd om, att det inte är rätt. Förstår Ni? Gräsätaren har hållit på att äta, det är alltsammans, m-mm, ätit upp Guds sanna ting. Jajamensan. Det oauktoriserade ordet är tvärt emot apostlarnas Lära. Oj, oj!

³⁰⁰ Det här är den apostoliska Läran. Det här är Bibeln. Det här är Den Helige Ande. Vartenda Ord i Den är sant. Man bara tror och accepterar Det och plockar inte sönder Det och ser vartenda löfte bli uppfyllt, Guds uppenbarelse, som är här just nu.

³⁰¹ Om Han inte är lika mycket Gud nu, som Han var, då Israels barn gick över Röda Havet, skulle Han inte vara Gud. Om Han inte är samme Gud, som föll vid Pingsten, som Han är just här idag, är Han inte samme Gud. Då funnes det ingen uppståndelse, om Han inte var, om Han. . . Å, vad gott kan en historisk Gud göra Dig, om Han inte är samme Gud idag? Förstår Ni? Vad gör det för nytta, att skicka predikanter till predikantskolorna och kläcka ut dem som kycklingar i en äggkläckningsmaskin och hålla på så där, om det inte finns någonting sådant som en Gud?

³⁰² Vad gör man, tar bort Guds Ord? Var finns deras auktoritet? Man säger: ”Församlingen.” Församlingen, det finns niohundra sextionio olika organisationer av dem. Vilken av dem har rätt? Ingen skulle veta, vad man ska göra. Man skulle bli förvirrad. Det är riktigt. Men Gud kommer inte att döma människorna efter församlingen.

³⁰³ Han kommer att döma dem genom Kristus och Kristus är Ordet. Bibeln säger: ”I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss.” Han skulle döma församlingen och människorna efter Ordet, det är riktigt, det levande, uppståndna Ordet.

³⁰⁴ Så om det där levande, uppståndna ordet säger någonting tvärt emot det här Ordet *här*, då är det inte det uppståndna, återuppväckta ordet. För Detta, Det kommer att bära vittnesbörd om den här Sanningen. Han kan inte säga någonting *här* och någonting annat *här* borta.

305 Jag kan säga någonting *här* och någonting *där* borta, för jag är människa. Det kan Du också. Du kan få mer kunskap och förståelse.

306 Men inte Gud. Han är oändlig. Förstår Ni? Han har . . . Det första beslutet, Hans första sak, som Han säger, måste stå fast i Evighet. Det är detsamma. Han kan inte säga en sak *här* och någonting *där* borta. Han måste säga samma sak varenda gång för att vara Gud.

307 Så om Anden, som är över Dig, är av Gud, kommer den att vittna om att *det här* Ordet är Sanningen, vartenda Ord av Det. Och Det är detsamma igår, idag och i evighet. Det är vad Bibeln säger. Jajamensan. All right.

Låt oss nu skynda oss och få tag i nästa stadium av den här lilla insekten!

308 Först var den en gräsnagare. Vad åt den upp av Guds Träd? [Någon säger "Frukten." — Utg.] Frukten.

309 Nästa stadium den kom i. Den dog i det där stadiet och kom i ett annat stadium. Vad gjorde den nu? Den här gången kom den in som en gräshoppa. Den åt upp alla löven. Det är gräshoppans vana.

310 Vad var nu nästa sak den gjorde? Den kom tillbaka i ännu ett stadium, som en gräsbitare, och den gick in i barken.

311 Här kommer den nu som en gräsho . . . Som en gräsfrätare, hans fjärde stadium, som en gräsfrätare nu. Vad är en gräsfrätare? Den är en blodsugare, suger ut Livet, Anden, Livet. Det är, vad den gör, går raka vägen ner in i märgen och börjar suga. Gräsfrätaren, här är den. Vad ska vi kalla den? Samfund. Det är den där gynnarens rätta namn. Varför? Den är en dråpare, suger ut Livet.

312 Varenda gång, som Gud sänder en rörelse bland Sitt folk, varenda gång, och de bildar samfund, just där dör de. Jag vill ha någon, som känner till kyrkans historia, som kan döma ut det där. Visa mig en enda gång, som en organisation någonsin organiserade sig, då den inte dog just där! Gräsbitaren fick tag i den, tog bort dess religion. Och sedan kom blodsugaren fram och tog . . . Sög ut Livet ur Trädet.

313 Vilket slags Liv var det i Den? Den Helige Ande. Vad gjorde den? Den kunde inte behålla Den Helige Ande där inne och ändå ha dogmer. Den Helige Ande skulle inte stå ut med det. Så den tar det Heliga, Livet, ut ur Trädet och ger det en dogm, skapar ett samfund. "Vi bryr oss inte om, vad Det Här säger. Vårt samfund säger *detta*." Var så god! Kom ihåg, sedan den har bildat samfund, dör den alltid och reser sig aldrig igen.

314 Den första organisationen var den katolska. Den dog omedelbart. Naturligtvis, den var dogm till att börja med.

315 Ut ur den kom den första reformationen, det var Luther, den organiserade sig och dog.

Därnäst kom Wesley, organiserade sig, dog.

Sedan kom pingströrelsen, organiserade sig, dog.

316 Presbyterianerna, lutheranerna, alla de här andra och – och nasarenerna, Pilgrim Holiness och alla de här organisationerna, som följde med så där, varenda en dog. Titta på dem! Varför? De organiserar sig och det dödar dem. Vad gjorde de? De tog in de här dogmerna.

317 Ni nasarener, en underbar församling näst före pingströrelsens ankomst. Vad var det? Ni tror på helgelse men då det blev tal om Andens gåvor, tungotal och Guds mäktiga krafter, kallade Ni det för "djävlar" och där dog Ni. Det är riktigt. Var är hon idag? Död. Å, hon har flera medlemmar, men var är hon? Hon är ett lik.

318 Jag såg henne här om kvällen, det är riktigt, hela saken. Deras pastor, som låg ovanpå och kysste ett lik och kelade med det. Han sa: "De har inte någon tid kvar i alla fall. Det här är alltsammans." Så jag ska ge det till Er någon gång, på ljudband. Förstår Ni? All right.

319 Gud planterade Sitt Träd, för att Det skulle bära andlig frukt, Andens frukter. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Men vad gjorde människan? Människan har alltid försökt att skapa en konstgjord form på Det. Det gjorde hon fordom, hon gör det nu. Det här, nu, låt oss elda på ordentligt nu, och fort! Människan har alltid försökt, att ta den andliga Församlingen och ge den en konstgjord form.

320 Luther hade en andlig församling. Vad skedde? Så fort Luther dog, gav de den en konstgjord form.

321 Vad gjorde Wesley? John Wesley, en stor gudsman! Vem skulle säga, att John Wesley inte var en gudsman? Vad gjorde han? Så fort han och John och Charles dog, organiserade de det. Då hon gjorde det, dog hon. Exakt.

322 Samma sak fram genom tidsåldern, varenda gång, med varenda en. De skapar konstgjorda ting, goda gärningar, den största församlingen, de smartaste människorna. "Stadens kändisar vill förena sig med oss."

323 Det är exakt vad som har skett med en skara av Er pingstväänner också. Exakt riktigt. Ni – Ni släppte på kraven. Ni kom bort ifrån Anden. Ni ville ha stora byggnader och prakt och allting sådant och Ni fick värdiga pastorer. Vad gjorde Ni? Ni mödrar skickade bort Era pojkar till en del av de där predikantskolorna här ute, för att de skulle bli pastorer. Vad började de lära dem? Teologi och allt slags människo-tillverkade saker. Och var är det idag? De kom tillbaka som en skara Rickies

och Elvisar. Det där är exakt riktigt. Vad har Ni idag? En massa vansinnigheter, ”Form av gudsfruktan”.

324 Bibeln säger: ”I den yttersta tiden ska de ha en form av gudsfruktan men kommer att förneka dess Kraft, dess Liv.” Varför? Gräsfrätaren sög ut Det. Riktigt. Organisationen tog bort Det. I första Timoteusbrevet 3 sa Paulus: ”Vet detta, att i den yttersta tiden ska det komma vådliga tider. Människorna ska älska sig själva, vara stolta, skrytsamma, hädiska, olydiga, otacksamma, oheliga, utan naturlig tillgivenhet, omåttliga, ska förakta dem, som är goda, vara förrädare, högmodiga, ha en form av gudsfruktan och ska förneka dess Kraft.” Gräsfrätaren sög ut det. Gräsbitaren kom på det för länge sedan. Vi ska ta ner hela det där Trädet åt Er, om bara en liten stund, om Herren vill.

325 ”Den största platsen.” Å, visst. ”Ja, Du vet, vår församling samlade in så och så mycket förra året.” Å, visst.

326 Katolikerna slog Er med en miljon mil. Visst gjorde de det. Det blev till och med så mycket i Ryssland, att de körde ut dem och satte, införde kommunismen. De gjorde samma sak i Mexico. Och de borde göra det över hela världen, där hon är. Det är riktigt.

327 Var aldrig rädda för kommunismen, Ni! Kommunismen är en gudlös rörelse. Men man hör en del av de här predikanterna, som står i predikstolen och fördömer: ”Kommunism! Kommunism!” Jag tror inte på den heller. Men... Och de säger till sin församling: ”Å, vi kommer allesammans att bli uppslukade. Hela världen kommer att bli kommunistisk.” Det där är exakt tvärt emot Guds Ord. Det finns inget ställe i Bibeln, som säger, att det kommer att vara så.

328 Utan Bibeln säger, att Rom-ismen, den katolska kyrkan, kommer att få makt över världen. Ta Daniel och ta reda på det! Huvudet av guld, kung Nebukadnessar, det babyloniska riket, mederna och perserna efterträdde honom, det grekiska kejsardömet efterträdde det och Rom gick till slutet. De där tio tårna går i vartenda rike under jorden. Inte... .

329 Det finns en järnridå. Det finns en bamburidå. Det finns en purpurröd ridå. Broder, var inte rädd för någon av resten av dem, Du, men ge akt på den där purpurröda ridån!

330 Hon sitter just här på tronen idag i det här landet. Kom ihåg, precis liksom Ahab gjorde och Jesabel bakom honom. Det där är... Bibeln kallar den katolska kyrkan för: ”Jesabel, skökan”. Och Ahab var ingen dålig man. Jag säger inte, att herr Kennedy inte är en fin man. Jag vet ingenting om honom. Han är människa. Det är allt jag vet. Han är Presidenten. Jag tror, att han kommer att bli en bra president. Det är inte han, det är det där systemet bakom honom. Vänta tills hon blir inslingrad i kabinettet och överallt hon kan, ge då akt på, vad som sker!

Se efter, vad det gjorde i andra nationer! Se efter, vad det alltid har gjort!

³³¹ Och säger inte Bibeln det i Uppenbarelseboken 13? Den här nationen är nummer tretton. Den har tretton ränder och tretton stjärnor i flaggan. Tretton ränder i flaggan. Tretton, allting i den är tretton, tretton kolonier, tretton allting. Och den finns i 13:e kapitlet i Uppenbarelseboken.

³³² Och Bibeln säger att: "Hon kom fram som ett litet lamm", religionsfrihet. "Två små horn", civil och kyrklig. Och efter en tid förenades de. "Och han talade liksom draken gjorde och gjorde allting, som draken gjorde före honom." Och Bibeln säger: "De gjorde en avbild av vilddjuret", kyrkornas förbund, precis vad de har fått till just nu här i New York City. Och där är det där stora, stora bårhuset där uppe! Och alla Ni metodister, baptister och pingstvännen och varenda en av Er, ekonomiska . . . Ekumeniska människor här ute, som försöker göra sådana där saker och sälja ut Er förstfödsrätt för att få ansluta Er till den där babyloniska skaran. Vad är det för fel på Er? Visst. Säljer Er förstfödsrätt, liksom Esau gjorde, för en grynvälling. Det är allt, Ni kommer att få. Det är alltsammans.

³³³ "Formade en avbild av vilddjuret." Exakt. Var inte rädda för kommunismen, Ni! Oroa Er för katolicismen! "Å", säger de, "den skulle komma in med smicker, liksom ett lamm. Men", står det, "ge akt på den!" Bakom den är en varg. Den är en lurifax. Se upp med den! Jajamensan. För den är tvärt emot Ordet. Det, som Ordet säger, måste ske.

³³⁴ Kommunismen gör ingenting annat än att spela Gud rakt i händerna. Det är exakt så. Och varför måste de göra det? Gud måste tillåta kommunismen, så att den skulle få dessa Hans Ord att gå i uppfyllelse. Visst. Det är . . . Insåg Ni det där? Har Ni någonsin tänkt på det där? Gud måste få Sitt Ord att gå i uppfyllelse.

³³⁵ Titta! Där det redan fanns fyrahundra profeter, som stod där ute inför Ahab och Josafat en dag. Josafat var en rättfärdig man. Han sa: "Men innan vi drar upp till Ramot-Gilead", sa han, "borde vi inte fråga Herren till råds?"

³³⁶ Ahab sa: "Jo, visst." Förstår Ni? Jesabel bakom alltsammans, ser Ni. Han sa: "Vi ska — vi ska . . . Jag har fyrahundra profeter här. Vi ska ta fram dem."

³³⁷ Fina människor allesammans. Hämtade fram dem. De profeterade allesammans, sa: "Dra upp, bara! Herren är med Dig."

³³⁸ Det där lät inte riktigt för den här gudfruktige mannen. Israels kung, eller kungen av Israel där uppe . . . Det lät inte riktigt rätt för honom. Han sa: "Finns det inte en till?"

339 ”Fyrahundra predikanter, redan helt eniga, som sa: ’Dra upp! Herren har talat till oss och sagt: ”Dra upp, bara!””

Han sa: ”Men det borde finnas en till någonstans.”

340 Han sa: ”Jag har en, men jag avskyr honom.” Visst, absolut. Ja. Han sa: ”Han skäller alltid ut mig. Han säger alltid något ont mot mig.” Hur skulle han ha kunnat göra någonting annat, då Guds Ord var emot honom?

341 Så de sände och fick tag i Mika. Mika sa: ”Dra upp, bara! Ja. Det är riktigt. Men jag såg Israel skingrade, liksom får, som inte har någon herde.”

342 Då gick han, å, den där store predikanten, biskopen, bort och slog honom på munnen. Han sa: ”Vart gick Guds Ande, då Den gick ut ur mig?”

343 Då sa han: ”Den var bara inte i Dig till att börja med.” Så då — så då sa han: ”Du kommer att få reda på det en vacker dag.” Han sa — han sa — han sa . . .

344 Ahab sa: ”Sätt honom i det inre fängelset! Ge honom sorgens bröd att äta och — och sorgens vatten att dricka!” Han sa: ”Då jag kommer tillbaka i frid, ska jag ta itu med den här mannen.”

345 Han sa: ”Om Du alls kommer tillbaka, då har inte Guds Ord talat till mig.” Varför? Varför? Han hade rätt enligt Ordet, rätt enligt Ordet.

346 Vilken profetia som helst, som inte blir kvar hos Ordet. . . Det är exakt så. Det är orsaken till, att jag idag säger, att hur bra det än ser ut, hur många predikanter, som säger *det här, det där*, eller *det andra*: ”Kommunismen kommer att ta världen och kasta omkull den.” Försök aldrig att bekämpa kommunismen, Ni! Bekämpa Rom-ismen! För det är SÅ SÄGER HERREN. Det var Herren som sa, att Rom-ismen kommer att regera, inte kommunismen. Den är bara en marionett.

347 Men, ser Ni, han måste göra det där. Herren sa till Mika: ”Jag måste skicka Ahab dit ut. Få de där predikanterna att säga så där, för att skicka Ahab dit ut, för att få Elias’ ord att gå i uppfyllelse.”

348 Gud måste låta kommunismen uppstå. Vad gör de? De driver ihop alla de här bårhusen och skapar ett kyrkornas förbund för att slå ihop det, för att skapa en avbild av vilddjuret, precis vad Hans Ord säger ska äga rum. Bekymra Er inte för det där, Ni! Ge akt på det, som det formas under! Det är riktigt. Hmpf!

349 Jag är . . . Antar, att jag tröttar ut Er, men . . . [Församlingen säger ”Nej.” — Utg.] Men det där är sant. Jag vet inte, när jag kan få tala till Er igen. Kanske aldrig. Vi vet inte. Vi kanske aldrig träffas igen, men jag vill, att Ni ska veta, vad Sanningen är.

350 Ge akt på det här Ordet! Det är Sanningen, inte jag. Det här Ordet, Det Här är det. Om mitt ord är tvärt emot *Det här*, då

ska Ni inte tro mig. Tro på Det Där! Så om Ni säger: "Nåväl, vi har Det Där och Du predikar tvärt emot Det", då är det Er plikt att komma till mig. Riktigt. Det är Er plikt att komma till mig. Förstår Ni? Kom bara och låt oss se efter, vad som nu är Ordet.

³⁵¹ Därför finner vi nu, att det var . . . Det är kommunismen, som är hopsamlad. Gud sa: "Gog och Magog där kommer att samlas", visst, "för att få drabningen till stånd." Det där är exakt sant, för det kommer att föra samman de där styrkorna. Det måste komma. Bibeln säger, att det ska bli så.

Gud planterade det här Trädet, för att Det skulle bära Hans andliga frukt.

³⁵² Och människan har alltid försökt, att göra det till en konstgjord form: "Att ha ett slags gudsfruktan." De största byggnaderna i staden, visst, miljoner dollars! Å, Du milde! Och folk predikar, att Jesus kommer och spenderar sex och åtta miljoner dollars på en byggnad någonstans. Och missionärer, jag vet om missionärer på fältet, som predikar Evangeliet utan ett par skor på sig och äter två mål mat i veckan. Kan Du se varför, broder, vi . . . Vad är det för fel med människorna? Jag tror faktiskt inte, att de tror, att Han Kommer. Ens — ens — ens — ens — ord talar . . . Tja, ens — ens liv talar högre än ens ord. Man . . . Förstår Ni? Och Han . . .

³⁵³ De där små missionärerna, uppe dit jag kommer i min mötesserie så där, inga skor på sig, ett litet par byxor knutna om honom *så där*, lever där ute tillsammans med loppor och amöbor och insekter och alla slags sjukdomar och allting annat där ute, små gamla uppåtna händer, uppåtna av amöbor och allting annat. Står där, säger: "År Du broder Branham?"

Jag säger: "Ja."

Han säger: "Å, Gud välsigne Dig! Jag ber alltid för Dig."

³⁵⁴ Jag tänkte: "Å, Gud, låt den där mannen be för mig! Ja. Det där är mannen. Det är han, det är."

³⁵⁵ "Jag är . . . Jag — jag — jag läser Dina artiklar, broder Branham. Du säger förvisso Sanningen. Vi är på Din sida." Å, broder, det där, det är pojken. Det är han, den stackars lille mannen.

Hör någon säga: "Vet Du, vem det där är?"

"Å", säger man, "han tillhör inte vår organisation."

"År det så? Vem är han?"

"Å, han är inte med oss."

"Nåväl, vem är han då?"

"Å, han är en — han är en oavhängig."

"Å, är han det? Nå, vad gör han?"

”Å, han har ett litet arbete där ute. Han — han vill inte ansluta sig till oss.”

”Nåväl, jag vill lära känna honom.”

³⁵⁶ Ni vet, då jag var en liten pojke och letade äpplen i fruktträdgården, fann jag alltid trädet, som hade alla stöttorna under sig, Ni vet. Riktigt hårt och bra stöttat, det var där, de goda äpplena var.

De säger: ”Tja, han är bara en frimickel.”

³⁵⁷ Som Ni vet, ställer man alltid fågelskrämman, där det fina trädet är. Djävulen gör samma sak, för att skrämman bort en ifrån Det. Oroa Dig inte! Gå bara vidare in bakom den där fågelskrämman!

³⁵⁸ Jag tittade en dag på ett murmeldjur, som åt smörböborna jag planterade. Varenda gång jag planterade en rad smörböbor, kom den där lille gynnaren ut och åt upp dem. Jag tänkte: ”Jag ska skrämman livet ur honom.” Så jag fick tag i en papperssäck. Och jag är verkligen en konstnär, Ni skulle ha sett mig! Jag ritade vad jag trodde var en skrämmande bild. Å, den var skrämmande också, om jag ritade den. Och jag satte den på en säck och la några smörböbor i den och hängde den på en käpp. Och då vinden blåste, skulle den komma att skaka *så där*.

³⁵⁹ Ut ur hålet kom ett litet murmeldjur, Ni vet. Och han sprang ner igenom där, åt smörböbor och han sprang rakt fram till den här säcken. Han backade en bit. Han tittade på den, synade den *så där*. Och han gick, ”pfft”, hoppade han mot den och å, säcken stod stilla. Han tittade på den igen, ser Ni, och synade den noga igen. Han såg sig tillbaka och såg alla de där smörböborna, som fortsatte nerför raden. Och de var goda, vet Ni. Så han tittade, den där fågelskrämman stod i vägen för honom. Så han gick fram och fortsatte litet närmare, *så där*. [Broder Branham klappar på någonting. — Utg.] Försökte skrämman den och den rörde sig inte. Ingenting att oroa sig för, den är död. Det är så det är med alla de där fågelskrämmorna. Så han — så han bara . . .

³⁶⁰ Det han gjorde, han tog sin lilla fot och sparkade på den där säcken, som lät rassel, rassel. Han hoppade tillbaka och tittade på den, *så där*. Han sparkade på den igen, rassel, rassel. Det är allt det är, bara ett rassel. Liksom irländarens uggla, bara oväsen och fjädrar och ingen uggla, Ni vet. Så han bara sparkade på den *så där* och rasslade med den fyra eller fem gånger *så där*. Vet Ni, vad han gjorde? Gick raka vägen runt bakom säcken och fortsatte att äta mina smörböbor. Han visste mer om det, bättre än jag gjorde. Förstår Ni? Vad var det? Ser Ni, han lät inte fågelskrämman stoppa sig. Det finns någonting gott bakom fågelskrämman.

³⁶¹ Då de säger: ”Å, de är frimicklar.”, fortsätt då bara raka vägen runt bakom det där skrämmande och fortsätt in! Förstår

Ni? Fortsätt och tro det! Förstår Ni? Det kan vara en del Helig Ande där också, ser Ni. Man kan aldrig veta. Förstår Ni? All right.

³⁶² Å, den där sam-... Låt oss se på den där samfundsgräsfrätaren i arbete! Den naturliga församlingen, den andliga Församlingen. Ge akt på den här gamle gräsfrätaren nu, hur den skapar samfund av den! Han har redan fått barken aväten och frukterna uppättna av det och å, broder, det är alldeles slut med det. Alla Andens gåvor är borta, ingen gudomlig helbrägdagörelse, inget tungotal, ingen profetia, ingenting alls, man tror inte — tror inte på profeter. De tror inte på de här sakerna. De vet inte. Helt människo-tillverkat! Allting de har, är människotillverkat, konstgjort. Förstår Ni? All right. Den naturliga församlingen, det finns en naturlig församling. Det är den, som är påhittad av människor. Den andliga Församlingen...

³⁶³ Vet Ni, att Bibeln säger så? Jajamensan. Den naturliga församlingen och den andliga Församlingen. Och Bibeln säger: "Kasta ut trälkvinnan och hennes barn!" (Hagar) "för hon ska inte vara arvinge tillsammans med den fria kvinnan och hennes barn." Förstår Ni?

³⁶⁴ Så den naturliga församlingen, den kommer att ärva (Vad?) kärvarnas bindslen, buntarnas bindslen, för att brännas. "Och hon ska inte ärva, vara arvinge, tillsammans med den fria kvinnan." Om trälkvinnan är i trälldom tillsammans med sina organisationsbarn, kommer hon inte att bli arvinge tillsammans med den fria kvinnan, för den fria kvinnans barn försvinner i Bortryckelsen. Och trälkvinnans barn kommer att stå inför Domen, ser Ni, utkastade. Ja. De andliga är fria. Jajamensan.

³⁶⁵ Gräsfrätaren, samfundens Esau-er. Esau, nu. Där fanns Esau och Jakob, tvillingar bägge två, religiösa bägge två. Esau var en sinnlig man. Han var en bra man. Han sa inte, nåväl nu... Han gick inte ut och stal, drack eller någonting där. Han var en religiös man. Men han tänkte: "Nåja, så länge jag är religiös, vad gör det för skillnad?"

³⁶⁶ Men lille gamle Jakob, han brydde sig inte om, hur han var tvungen att få den, den där förstfödsloretten var, vad han ville ha. Hur han än fick den, bara han fick Den! Om han måste böja sig vid altaret och skrika och gråta och bu-hua och snora. Ursäkta mig! Rättare sagt, Ni vet, få upp vatten i sitt öga. Jag menade inte att säga det där. Och så... Ursäkta mig! Så, böja sig vid altaret och gråta sig igenom, tills han fick Den, å, han fick Den. Förstår Ni? Han brydde sig inte om, hur han fick Den, bara han fick Den.

³⁶⁷ En del av dem säger: "Jag... Broder Branham, de där människorna där nere, som bu-huar vid det där altaret och gråter

och gråter. Jag vill inte ha Det på det sättet." Tja, Du kommer inte att få Det.

368 Den gamle negern, den färgade brodern nere i Södern en gång var alltid glad. Och han, hans chef sa: "Vad är — vad är det, som gör Dig så glad hela tiden, gosse?"

Han sa: "Jag har en innerlig religion."

Han sa: "Det finns ingenting sådant."

369 Han sa: "Ni gjorde ett misstag. 'Såvitt Ni vet, finns det ingenting sådant.'" Han visste annat. Han sa: "'Såvitt Ni vet.' Ni skulle ha sagt det på det sättet."

En dag sa han: "Jag vill ha litet av den där innerliga religionen."

Han sa: "När vill Ni ha den?"

Han sa: "Nu."

Han sa: "Nå, låt oss då gå och hämta den!"

370 De gick ut. Han sa: "Här är en höskulle. Den är fin." Och han sa: "Ja, min hustru kommer inte att höra mig och ingenting här ute.", sa han. Det är så folk vill ha Det, Ni vet. Räck dem Det på en tallrik. Han sa: "Vi ska böja våra knän här."

Den gamle brodern sa: "Ni får Det inte här."

371 Nåväl, sir, han gick ner till stallet. Han sa: "Kommer vi att få Det här?"

Han sa: "Nej."

Han sa: "Vi går bort till sädesbingen."

Han sa: "Nej."

Han sa: "Var får man Det?"

372 Han sa: "Följ mig!" Han drog upp sina byxben, gick ut i svinstian så fort han kunde i gyttjan, sa: "Kom ända hit ut! Det är här Ni får Det."

Han sa: "Jag vill inte komma dit ut."

Han sa: "Ni vill inte ha Det ännu, chefen. Ni vill inte ha Det."

373 Som Ni vet, tyckte Naaman det också. Naaman, Naaman sa: "Nu vill jag bli kvitt min spetälska."

374 Elia sa: "Gå dit ner till den där gyttjiga Jordan, Du, där där den tömmer sig i Medelhavet." Och han sa: "Den är så gyttjig den kan bli. Doppa Dig där sju gånger!"

375 "Å", sa Naaman, "kära hjärtanes! Är inte vattnen bättre uppe runt Damaskus och där uppe? Åh, de är vackra och klara där uppe." Å, vi såg det här här om kvällen på filmen här, Ni vet. Han sa: "Å", sa han, "varför, varför, vi vill inte gå ner dit. Jag kan inte gå ner dit. Och vet Du, vem jag är? Jag är vaktchefen. Jag är härens general."

376 "Nåja, om Du vill bli kvitt Din spetälska, så fortsätt ner dit! Men om Du vill behålla den, så fortsätt dit upp! Han sa: 'Doppa Dig!'"

377 Och jag kan se honom gå ut i det där vattnet. Kan Ni föreställa Er det? Å, det där sårade hans prestige. Jag kan se honom, vet Ni, där han går på tå ut *så här* och håller för näsan, Ni vet.

378 Det är på det där sättet en del människor försöker komma till Kristus. "Jag skulle vilja bli helad. Jag skulle vilja, Du vet, komma till Himmelen, men oj, oj, tänk om resten av dem tittar på mig!" Mmm. Din hycklare! Du kommer aldrig att få Det i alla fall. Det är riktigt. Förstår Ni? Du kommer aldrig att få Det i alla fall. Oroa Dig inte! Du vill inte nog gärna ha Det ännu. Exakt så är det. Då Du blir redo att få Det, kommer Du att få Det, all right. Gud kommer att ge Dig Det, då Du blir klar. All right.

379 Allting nu, samfundmgräsfrätarna hade ätit upp alltsammans. Lägg märke till, att varje insekt, var och en av de här insekterna, då den arbetade med Trädet, banade den vägen för den andre, som skulle följa den. Å, den är en smart gynnare. Jajamensan. Förstår Ni? Den tog bort frukterna, ser Ni, Anden, så (Varför?) den kunde ta bort gemenskapen, ser Ni, löven.

380 Så kom den andra sidan fram och den skaffade sig sitt eget levebröd, tog bort löven. Varför gjorde den det? Den tog bort löven, så att det inte skulle finnas någon svalka och friskhet, så att andra människor kunde se, så den kunde komma åt barken. Förstår Ni?

381 Den kom in i barken och borrade sig in i märgen och tog bort Läran ifrån dem, ser Ni, just det, som uppehåller Livet.

382 Och sedan, så fort han hade fått borra hål i den, fick han, i nästa fas kom den gamle sugar-gräsfrätaren, som hade tagit samfundet och sugit ut det och organiserat det, så att man inte kan få tag i Det.

383 Och vad gjorde Livet? Gick raka vägen ner i rötterna. Det är exakt riktigt. Körde Det raka vägen ner i rötterna. All right.

384 Nu borrade sig samma insekt ända in i mitten, tills den kom till Livet. Den fortsatte att komma genom frukten, genom löven, genom barken, tills den kom ända in i mitten, Livsnerven. All right.

385 Låt oss nu titta på dråparen i arbete, den förste! Jag kommer att bli tvungen att hoppa över en del av det här, tror jag. Nej, det ska jag inte. Det — det första den här gynnaren gjorde, så fort den kom in i mitten av Trädet. Låt oss titta på den, tillbaka i dess första stadium, innan den någonsin kom igång riktigt! Låt oss titta på den! Låt oss nu se den i arbete! Det första den dömde

ut var att förstöra det första, riktigt värdefulla Frukträdet, som Gud hade på jorden.

³⁸⁶ Om Ni nu kan ha fördrag med mig bara några minuter till. Jag vill, att Ni — jag vill, att Ni ska få tag i det här nu. Det här är Ert Påskbudskap, som kommer just nu. M-mm, m-mm, m-mm.

³⁸⁷ Det första den gjorde, den förstörde Guds första, värdefulla Frukträd, Kristus. Han var det Trädet alltsedan Edens lustgård. Det är riktigt. Det första Frukträdet, den förstörde Det. Den Förste, som Gud planterade här på jorden, var Kristus. Den förstörde det Trädet, som bar Hans frukt. Nu hade de alla slags organisationer och den hade precis allt det där i sin hand. Men då den till ett Träd, som bar den verkliga frukten, tog sig den där romerske insekten in Där, ser Ni, förstörde Trädet.

³⁸⁸ Trädet? Ja. Jesus sa: "Om jag gör..." I Johannes Evangelium: "Om jag inte gör min Faders gärningar eller inte har min Faders frukter, så tro mig inte!" Han bar Guds frukt. Vad för slags frukt bar Han? Vilket slags frukt?

³⁸⁹ Låt oss ge akt på Honom i några minuter! Vi har gått igenom det många gånger. Låt oss bara ta en liten inledande en för de människors skull, som sitter här och väntar på en minut, då de ska få förbön!

³⁹⁰ Vad var det första, som de förstod, att Han skulle, insåg att Han var Messias? Då Petrus först kom till Honom och Andreas hade hämtat honom och Han såg på Petrus och sa: "Ditt namn är Simon och Du är Johannes' son." Just då visste han, enligt Skriften, att det där var Messias. Det hade funnits. . .

³⁹¹ Visste Ni, att det hade varit många, som hade uppstått tidigare, enligt historien, och kallat sig Messias? Men ingen av dem kunde göra *det här*. M-mm. För "Messias", Moses sa (Guds Ord, som inte kan slå fel, talades av Moses.), han sa: "Er Messias kommer att vara en Profet lik mig."

³⁹² Och så, då den här främlingen gick fram inför Jesus och Jesus sa: "Se, Ditt namn är Simon och Du är Johannes' son", visste Petrus precis då, vem Han var. Han visste, att det där var Han.

³⁹³ Då Natanael gick och hämtade Filippus. . . Rättare sagt, Filippus gick och hämtade Natanael och förde honom dit bort. Och Natanael, en framstående man, ser Ni, framstående man, religiös man. Och — och Filippus talade om det för honom på vägen dit, vad Han hade gjort med Simon. Och då Natanael kom fram i Jesu närhet, vad sa Jesus? Han sa: "Se, en israelit, i vilken det inte finns något svek."

Han sa: "Rabbi, när lärde Du känna mig?"

³⁹⁴ Han sa: "Innan Filippus kallade Dig, då Du var under fikonsträdet, såg jag Dig."

³⁹⁵ Han sa: "Rabbi, Rabbi, Du är Guds Son, Du är Israels Konung." Förstår Ni?

396 Varför? Det där är frukten. "Om jag inte gör min Faders gärningar . . ." Han visste till och med tankarna, som var i deras hjärtan.

397 En kvinna rörde vid Hans klädnad en gång och gick bort och satte sig ner i församlingen. Jesus såg Sig omkring och sa: "Vem rörde vid mig?" De förnekade det allesammans. Han såg Sig omkring och såg henne. Hon hade blödningar. Han sa: "Din tro har hjälpt Dig." Oj, oj!

Den lilla samaritiska kvinnan . . .

398 Kom nu ihåg, att Han aldrig gick till hedningarna så där. Nänämensan. Han sa till Sina lärjungar att inte gå till dem. Det är vi. Det här är vår tid. Han gick till oss i form av Den Helige Ande, som Han sa, att Han skulle göra.

399 Men då Han gick till dem, vad hände? Då Han gick till den samaritiska kvinnan, sa kvinnan . . . Han sa till henne: "Hämta något att dricka åt mig!"

400 Och hon sa: "Det är inte brukligt, att Du, som är jude, skulle be mig, en samaritit."

401 De hade segregation på grund av sina färger osv. Han lät dem förstå just då, att det inte var någon skillnad, alla kom från samma träd. Vi är alla söner och döttrar till Gud. Det är vi allesammans, ser Ni. Och Han sa . . .

402 Hon sa: "Nåväl, vi tillber. Vår fader, Jakob . . ." Ser Ni, och det var judarnas fader också. Förstår Ni? "Vår fader, Jakob grävde den här brunnen och Du säger, att Du är större än han?"

403 Och Han sa: "Det vatten, som jag ger Er är evigt Liv." Förstår Ni? Han sa . . .

"Vi, ja, vi tillber på det här berget och Ni i Jerusalem."

Han sa: "Gå och hämta Din man och kom hit! Det här kommer att avgöra det."

Hon sa: "Jag har ingen man."

404 Han sa: "Du sa rätt." Han sa: "Du har haft fem och den Du har nu är inte Din man."

405 Hon sa: "Herre, Du vet, det är fyrahundra år sedan vi hade någon profet, men Du måste vara en profet. Hur kunde Du veta, att jag har haft fem män?" Hon sa: "Nu vet vi ju, att . . . Tiden är inne, att Messias, som kallas för 'Kristus', borde vara här. Och då Han kommer, kommer Han att säga oss den här sortens saker." Å, där är Hans frukter.

Han sa: "Jag är Han."

406 Hon lämnade krukan, organisationens gamla vattenkruka. In i staden gick hon. Hur mycket brunn Jakob än hade, hade hon funnit en ny Källa. In i staden gick hon, sa: "Kom och se en man, som talade om för mig, vad jag har gjort! Är inte Denne Messias

själv? Är inte Det Här frukten? Är inte Det Här beviset på, att Det Där är Messias?"

407 Judarna kunde inte förstå Det. De sa: "Han är en spåman, Beelsebub."

408 Jesus sa: "Jag förlåter Er, Er. Men en dag kommer Den Helige Ande att göra samma sak. Och om Ni säger någonting emot Det, kommer det aldrig att förlåtas Er." Förstår Ni?

409 "Om jag nu inte gör min Faders gärningar, så tro . . . Så tro inte på mig!" Men det där Fruktrådet bar frukterna.

410 Vad nu? Vad sa Han? Vad – vilket slags Församling grundade Han då? Ni katoliker nu, som vill säga, att Jesus grundade en kyrka, vilket slags Församling grundade Han?

411 Nämnde Han någonsin ett samfund, en trosbekännelse? [Församlingen säger "Nej." – Utg.] Han var alltid emot det. Han sa: "Ni, Era vitmenade murar! Ni, Era döda människoben!" Han kallade dem allt, som Han kunde kalla dem. Det är riktigt. Han var emot det. Det där var Guds frukt. Nu kan Ni lägga ihop två och två till fyra, om Ni vill. All right. Han var emot saken, organisation, emot deras teorier. Kallade dem: "Hycklare, ormar i gräset" och sa, att de var "djävlar". Han sa: "Ni är av Er fader, djävulen, och hans gärningar kommer Ni att göra. Vilken av Era fäder förföljde inte profeterna jag sände före mig?" Förstår Ni? Han sa: "Och så bygger Ni upp deras gravar." Han sa: "Det var Ni, som la in dem där." Å, broder, Han höll ingenting tillbaka från dem. Det är riktigt.

412 Det där var Guds frukt. Vad var det? Stanna kvar hos Guds Ord, göra Guds Ord uppenbart.

413 Han sa, på ett annat sätt: "Vad säger Skrifterna, att jag, Messias, skulle göra, då jag kom? Om jag nu inte bär denna Ordets frukt, då är jag inte Messias. Men om jag bär denna Ordets frukt, som det är meningen att Messias skulle göra, då är jag Han." Amen. "Vem av Er kan nu döma mig ifråga om synd?", sa Han. Varsågod! "Vilken av Era organisationer gör samma sak?" Varsågod! "Det är meningen, att Messias ska göra det här. Det är meningen, att Messias ska vara en profet. Låt oss nu se några av Er allesammans", sa Han "med alla Era högtravande idéer, låt oss se Er göra det!" Nu var de tysta. All right. Vad var det? Han bar Guds frukt. Den Helige Ande var i Honom. Han bar Guds frukt. Vad var Han? Han. . .

414 Lyssna nu noga! Jag ska skynda mig så fort jag kan, så att jag inte försenar Er till Er påskmiddag. Titta! Men Er – Er påskmiddag borde vara uppståndelsen. Förstår Ni?

415 Men vad? Han var Guds fullkomliga Profettråd, Exempelträdet, Brudgumstrådet. Glory! Jag kommer att säga någonting direkt: Om Han är Brudgumstrådet (Tror Ni det? Från Edens lustgård?) [Församlingen säger "Amen." – Utg.] då

bär Brudgumsträdet, utan hona, inte frukt, så Han måste ha ett Brudträd. Hon måste vara född av samma material, Ordet som har blivit kött i Trädet. Hoppas Ni får fatt i det. Det är samma Liv i det här Honträdet, Brudgummen, som det är i Bruden. ”De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra.” Är det där riktigt? [”Amen.”] Han var Brudgummen, kom ihåg det!

416 Man säger: ”Det där är inte enligt Skriften.” Å, det är det. Jag uppfångade det där nu. Förstår Ni? Vi ska snart ha ett helbrägdagörelsemöte om en minut. Jag uppfångade det där. Det var Han.

417 Vill Ni ha bevis för det? Han sa: ”Jag är Vinträdet, Ni är grenarna.” Aposteln Johannes säger det: ”Jag är Vinträdet, Ni är grenarna, Ni bär frukten.” Förstår Ni? Och hanträdet och honträdet producerar pollen, den ene åt den andra, som ger frukten. Och grenen och vinträdet gör samma sak. Förstår Ni? Det är exakt riktigt. Så sa Han nu.

418 Det här första Trädet var ett Profetträd, ett fullkomligt Träd, profeternas Gud. Han var ett Huvudträd. Han var Guds fullkomliga pro. . . Profetträd. Varför? Han var Ordet. De andra nu, de var underordnade profeter. ”Ordet kom till profeterna.” Men Han var Ordet självt i form av en Profet. Amen.

419 Nu kommer vi någonstans. Lyssna nu riktigt noga! Och missa inte det här nu! Det var så fint, att jag bara skrev ut det här nere. M-mm. Amen.

420 [Ett bilhorn hörs. — Utg.] Någon, skriker ute, får sitt horn att skrika där ute. M-mm, å, jag hoppas bara, att Ni har det fint där ute. Det har vi, här inne. All right.

421 Nu var Han Guds Profetträd. Varför? Han predikade hela det fullkomliga Gudsordet, för Han var Guds Ord, som hade uppenbarats. Han var det fullkomliga Profetträdet, som predikade det fullkomliga Profetordet, vilket frambringade den fullkomliga Profetfrukten genom Guds fullkomliga Ord. Å, broder, tala om ett Träd! Ett Träd, Han var detta Livets Träd, som ängeln höll Adam och Eva borta ifrån med de vaktande Keruberna, borta från det där Trädet. Nu försöker samma Keruber skjutsa in dem i Det, för det har banats en väg åt dem. Förstår Ni? Nu håller de emot. Å, mänskliga varelser! Hmpf!

Nu predikade Han hela Ordet, Han klippte inte bort *här* eller *där*.

422 Då Satan, den där store teologen, kom till Honom och sa: ”Det är skrivet. . .”

Så sa Jesus: ”Ja, och det är också skrivet. . .” M-mm.

”Men det är skrivet. . .”

Och Han sa: ”Och det är också skrivet. . .”

423 Det fullkomliga Profetträdet predikade fullkomligt Profetord med fullkomliga Profettecken, fullkomliga Profetresultat, fullkomliga Andens frukter.

424 Och som ett hån . . . Jag — jag ska gå igenom det här ganska fort nu. För som ett hån hängde de Honom på . . . Han var Ordet, som Ni vet. De hängde Honom, Ordträdet, Ordträdet, hängde Honom på ett människotillverkat romerskt träd. Hmm! Broder, jag hoppas, att det där gick hem. Han, som var Guds fullkomliga andliga Träd, de hängde Honom på ett människotillverkat romerskt träd. Amen.

425 Samma sak nu. De försöker ta Guds fullkomliga Träd, Ordet, och blanda ut Det och hänga upp Det där borta på något slags trosbekännelse. Död och liv blandar sig inte. Jesus deltog aldrig i någon begravning. Han lät de döda uppstå. Varför? Död och Liv kan inte vistas tillsammans. De är tvärt emot varandra. Han förrättade inga begravningar. Han lät dem bara uppstå. Amen. Ja. Varför? Liv och död.

426 Titta nu! De hängde Honom på ett träd. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] "Förbannad är den, som hänger på ett träd." Är det riktigt? ["Amen."] Bibeln säger: "Förbannad är den, som hänger på vilket människotillverkat träd som helst."

427 Så idag, om Du försöker hänga på något slags människotillverkat träd, gör Dig fri ifrån det! Och lät det inte hänga Dig där, heller! För det är en plats för de döda, någon människotillverkad lutheransk, baptistisk, presbyteriansk, pingst-organisation, det är riktigt, något människotillverkat träd. Häng inte där! Låt det inte hänga Dig där, heller! De kommer att hänga Dig där, om de kan, tills allt Livet har gått ut ur Dig, tills Du erkänner deras lära. Det är riktigt.

428 Men det var där de hängde det här fullkomliga Trädet. Guds fullkomliga Frukträd hängde på ett människotillverkat romerskt träd. Så var det. Det var en förbannelse att hänga på vilket människotillverkat träd som helst. Varför det? För att få bort Honom ur deras åsyn, sedan Han hade burit alla frukterna.

429 Efter att Maria Magdalena, som historien säger, hade sprungit framför dem och sagt: "Vad har Han gjort? Vad ont gjorde Han?" Hon stoppade processionen, sa: "Vad gjorde Han, som var ont? Har Han gjort någonting annat än att predika Evangeliet för de fattiga? Har Han gjort annat än att hela de sjuka, låta de döda uppstå? Och själva den levande Gudens tecken är i Honom. Hur kunde Ni fördöma Honom?"

430 Och de slog henne på munnen och sa: "Skulle Ni lyssna till den där ökända kvinnan i stället för Er präst", varsågod, "Er biskop?" M-mm. Varsågod! Samma sak idag. Det är riktigt. M-mm. Ja.

431 Då Han nu gjorde allt detta och bevisade Sig, vad Han var, och tog ner det åt dem och sa: ”Om jag inte är Han, vilka är då Ni?” M-mm, m-mm. ”Om Ni kan överbevisa mig om synd, om jag har fel ifråga om Ordet, så visa mig det, Ni! Låt nu mig visa Er, var Ni har fel!” Förstår Ni? *Synd* är ”otro”. Det vet vi.

432 För att nu få bort Honom ur deras åsyn! De hatade Honom så svårt, för att Han rev sönder deras organisationer. För att få bort Honom ur sin åsyn, begravde de Honom. Och rullade en stor, stor samfundssten över dörren, så Han kunde vara säker på att inte uppstå igen. Förstår Ni? Oj, oj!

433 Tänk på det där fullkomliga Trädet! David såg sig tillbaka och såg Det. Han sa: ”Det står vid Vattenbäckar. Han frambringar sina löv i rättan tid. Och Hans frukt, den ska inte falla av. Det, det ska inte vissna. Vad Han än gör ska lyckas väl.” Han var välståndets Son.

434 Josef var en förebild till Honom. Han var Josefs Motbild. Överallt, dit Josef gick, hade det framgång.

435 Samma sak med Jesus, Hans Ord. ”Mitt Ord ska ha framgång och Det kommer inte att vända tillbaka till mig fåfängt. Det kommer att uträtta det, som jag hade för avsikt med Det.” Förstår Ni? Han var Ordet. Ordet sändes till jorden av Gud, och Det kommer att uträtta exakt det, som Gud sände Det för.

436 Lyssna nu noga, nu! Det här blir rikt, med grädde på det. Lägg nu märke till det!

437 Här kommer Han nu och de . . . För dessa Guds gärningar, då Han stod och frågade dem. Han sa: ”Om jag inte gör de gärningar, som Gud sa, att jag skulle göra, då är jag inte Han, tro mig inte! Men om jag gör det, så tro på gärningarna, Ni! Om Ni inte kan tro mig, för att det är en Människa, som gör det här, så tro på gärningarna jag gör! De vittnar om mig. De talar högre, än min röst skulle kunna tala.” Det är riktigt.

Och samma sak skulle gälla när som helst. Jajamensan. Det skulle det förvisso.

438 Lägg nu märke till det! ”Om jag inte gör min Faders gärningar, så . . . Tro mig inte, tro mig inte! Så om jag gör gärningarna, så tro mig!”

439 Så vad gjorde de? Tog det där värdefulla Trädet, högg ner Det, hängde Det på ett människotillverkat träd. Det är riktigt, högg ut Livet ur Det och hängde Det på ett människotillverkat träd, som ett hän.

440 Så de tyckte inte om det. Alltför många människor stod där och ropade om Det, så De tog bort Honom. De sa: ”Vi ska göra vårt samfund så tätt, att de aldrig kan få in de där frimicklarna här.” Så de skickade tillbaka Honom in i ett hål, som tillhörde Josef av Arimatea, och de rullade för en stor, stor sten. Det behövdes ett hundratal män till att rulla upp den dit.

441 Har Ni någon gång sett — såg Ni, här om kvällen på filmen, den stora stigen de rullade upp stenen på? Vägde ton.

442 Rullade upp sin stora organisationssten dit, så Han inte skulle kunna uppstå. Men höll den Honom? Nej.

443 ”Men jag ska återupprätta, säger Herren.” Låt oss komma fram till den där texten nu och köra den! ”Jag ska återupprätta, säger Herren. Jag ska låta Honom uppstå inom tre dagar. Jag ska låta Honom uppstå igen.” De kunde inte gömma Honom i den där stenen. De kunde inte gömma bort Honom ur sin åsyn. De kunde inte bli kvitt Honom. ”Jag ska låta Honom uppstå, säger Herren.” Och inom tre dagar uppstod Han, återupprättad igen.

444 Efter Påsken, Hans uppståndelse, sa Han: ”Gå ut i hela världen, så ska jag gå med Er. Liksom den levande Fadern har sänt mig och Han är i mig, så sänder jag Er och ska vara i Er. Jag är med Er till världens ände. Gärningarna, samma sak som jag gjorde för att bevisa den jag var, Ni ska göra samma saker för att bevisa det Ni är.” Jag tycker om det där.

445 ”Dessa tecken ska följa dem, som är troende”, inte låtsastroende utan troende. Förstår Ni? ”De här sakerna som jag gör, ska Ni göra och visa, att Ni är troende. Precis detsamma som de gärningar jag gjorde, för att den levande Fadern bor i mig. Det är inte jag, som gör gärningarna, det är min Fader. Och det kommer inte att vara Ni, som gör gärningarna, det kommer att vara jag i Er, som gör gärningarna.” Förstår Ni? ”Gå nu ut i hela världen, Ni!”

446 Med andra ord: ”Ni kommer att bilda det, som för mig är känt som en Brud.” Förstår Ni? All right. ”Jag ska gå med Er. Och jag. . . Ni kommer att vara en del av mig. Ni kommer att vara min Brud. Mitt Liv kommer att vara i Er Kropp. Precis liksom man och hustru är en enda person, kommer Ni och jag att vara Ett. På den dagen kommer Ni att veta, att jag är i Fadern, Fadern i mig och jag i Er och Ni i mig.” Mmmm. Jag bara älskar det där. Satan blir så arg för det där. Ser Ni Guds Enhet? Allt, som Gud var, hällde Han in i Kristus. Och allt, som Kristus var, hällde Han in i Församlingen. Varsågod! Det gör dem alla till Ett.

447 Titta nu! Nu är Bruden ett Livets Träd. Med andra ord, liksom man och hustru är ett, är Kristus och Hans Brud Ett. Samma sak, samma Ande, samma gärningar, samma tecken, allting annat. ”För de gärningar, som jag gör, ska Ni också göra.” Hur länge? ”Hela världen.” Hur mycket? ”För allt skapat.” Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.]

Å, lyssna noga nu, jag ska avfyra en magnum!

448 Den romerske gräsfrätaren började äta på det där Brudeträdet, tills den tog Det ända till rötterna. Samma romerska träd, som. . . Vilket slags träd högg ner Kristus? [Församlingen säger ”Romerskt.” — Utg.] Vilket slags träd högg ner Kristi Brud? [”Romerskt.”] Hur? Genom att ersätta Ordet

med någonting annat. Så, ser Ni, den protestantiska församling, som inte tar emot Guds Ord, är en dotter till den romerska kyrkan. Gud har aldrig, någonsin, organiserat en kyrka. Den romersk-katolska kyrkan var den första organisationen. Och varenda en av dem, som organiserar sig, är döttrar till henne.

449 De dör tillsammans med henne. Bibeln säger, att : "Han ska bränna upp hennes barn i eld." Hur många vet det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Bibeln säger så. Nåväl, Bibeln säger, att vetet och ogräset skulle växa tillsammans till den yttersta tiden, sedan skulle Han binda ogräset (är det riktigt?) först och bränna det. ["Amen."] Och vetet skulle gå till spannmålsbingen. Är det riktigt? ["Amen."] Ogräset binder sig samman i organisation, Kyrkornas Förbund, för atombränningen. Exakt riktigt. Men Församlingen håller på att göra sig redo att gå till spannmålsbingen, så säkert som aldrig det, i Bortryckelsen, för den fria kvinnan ska inte vara arvinge tillsammans med trälkvinnan. Åååå, broder Anthony!

Å, vi väntar på den glada Tusenårsrikesdagen,
Då vår välsignade Herre ska komma och hämta
Sin väntande Brud.

Å, min själ är fylld med bortryckelse, medan
jag arbetar, vakar och ber,
För vår Herre kommer tillbaka till jorden igen.

450 Halleluja! Jajamensan. Å, Han kommer att bränna upp ogräset. Och vetet ska Han ta till spannmålsbingen.

451 Den romerske gräsfrätaren började äta på det där Trädet på Paulus' tid. Han sa: "Jag är övertygad", Skriften här, "att efter mitt frånfälle kommer män att uppstå bland Er, bröder, med liksom fårskinn över sig, ulvar på insidan, och kommer att dra med sig många. För Antikrists ande, som Ni har hört, att den skulle komma in i världen, är redan nu i världen och arbetar i" (vad?) "olydighetens barn." Olydiga mot (vad?) Ordet. Varsågod! Organisationen började komma igång.

452 Förstår Ni, vad jag menar, vänner? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Alla, som förstår det där, säg: "Amen."! ["Amen."]

453 Började äta! Vad åstadkom det? Den där gamle gräsfrätaren började, den där gamle gräsbitaren. Den där . . . Joel såg det.

Lyssna nu! Vi håller på att komma fram till slutet.

454 Joel såg det. Och han sa: "Det gräsgnagaren lämnade, åt gräshoppa. Vad gräshoppa åt, fick gräsbitaren sedan. Vad gräsbitaren lämnade, å, det fick gräsfrätaren." Det är, vad han sa. Och det är exakt så. Det där är Guds Träd. Trädet, den högg ner det, den där gräsbitaren. All right.

455 Den romerske gräsfrätaren började äta på det där Brudeträdet och tog det hela vägen till rötterna. Högg ner Det

alldeles, allting! Högg ner hela Trädet, liksom den gjorde med Kristus Jesus, Brudgummen. Högg ner hela Bruden och satte igång med trosbekännelser och samfund. Samma gamla insekt. Men vad? Å, glory! Men i Dess rötter var den förutbestämda säden, Abrahams konungliga Säd. Den kunde inte dö. Ordet var i rötterna med löftet: "Jag ska återupprätta, säger Herren." Vad? "Alla de år, som gräsfrätaren högg av, allt som gräshoppan åt upp, allt, som resten av insekterna åt upp, jag ska återupprätta Det igen, säger Herren."

⁴⁵⁶ Jämför nu det här med förra söndagen och söndagen därförinnan, de här Budskapen nu! Lyssna noga nu, då man kommer till avslutningen! Se upp!

⁴⁵⁷ "Jag ska ge gottgörelse, säger Herren, för allt, som insekterna åt upp. Jag ska hämta tillbaka varenda del av Det igen."

⁴⁵⁸ Sitt nu stilla, om Ni kan, i några minuter och lyssna noga! Gör Er redo! Och be av hela ert hjärta, att Gud ska uppenbara Det för Er!

⁴⁵⁹ Så Guds löfte började återupprätta, för Gud sa, att Han skulle återupprätta Det. Precis liksom Han lät det där Brudeträdet . . . Brudgumsträdet uppstå, kommer Han att låta Brudeträdet uppstå, för det kommer att finnas Ett där borta, så säkert som aldrig det. Vad nu? All right. Så Guds löfte började: "Jag ska ge gottgörelse för, säger Herren, allt som gräshoppan, gräsfrätaren åt."

Liksom i den första tiden, då Han byggde den där första Församlingen.

⁴⁶⁰ Jag ska komma fram till några Läror nu. Om Du inte vill tro på Det, all right. Men Du bara . . . Det är bäst, att Du rannsakar Det först. Förstår Ni? Lägg märke till detta!

Hur odlade Han upp det där Trädet från början? Oj, oj!

⁴⁶¹ Det här gör mig så gott. Jag vet, att jag inte låter mycket som en predikant, här jag står så här, men jag - jag - jag - jag älskar det, som jag talar om. Förstår Ni, vad jag menar?

⁴⁶² Och lägg märke till det här nu! Liksom första gången då Han startade den där första Församlingen, som den romerske gräsfrätaren åt upp, och gräsbitaren osv., började Han med rättfärdiggörelse genom tro. Johannes Döparen.

⁴⁶³ I Johannes Evangelium, 13:e, rättare sagt 17:e kapitlet, 17:e versen, sa Jesus: "Helga dem, Fader, genom Sanningen, Ditt Ord är Sanning." Det andra verket var helgelse åt Församlingen. Efter rättfärdiggörelsen kom helgelsen.

⁴⁶⁴ Och sedan de blivit helgade, bad Han dem att stanna kvar i staden Jerusalem, Lukas 24:49, tills de blev beklädda med kraft ifrån Höjden. Och där födde Han Trädet, Den Helige Ande, Pingsten, rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop.

465 Och så kom Kristus för att bo i Det, för att frambringa frukterna. Amen. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

Johannes predikade rättfärdiggörelse.

466 Titta nu! I . . . Det där är vad den naturliga födelsen består av. Då en kvinna föder ett barn (Lyssna till det här!) vad är det första, som händer kvinnan, det som bryter fram? Det första är vatten. "Omvänd Er och låt Er döpas i Jesu Kristi Namn", rättfärdiggörelse. Vad är det andra, som händer kvinnan? Blod. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Blod, helgelse. Vad är då nästa sak? Liv. Vatten, blod, ande.

467 Johannes Evangelium, rättare sagt Första Johannesbrevet 5:7, 7:5 rättare sagt, tror jag det är. Där står:

det är tre, som vittnar i himmelen, Fadern, Ordet (vilket är Sonen) och Den Helige Ande. . . Dessa tre är ett.

Och det är tre, som vittnar på jorden, vattnet, blodet och Anden, och de är inte ett men vittnar ett och detsamma.

468 Man kan inte ha Fadern utan att ha Sonen, man kan inte ha Sonen utan att ha Den Helige Ande. Men man kan vara rättfärdiggjord utan att vara helgad, man kan vara helgad utan att ha Den Helige Ande.

469 Hur är det med det där, Nazarene-broder? De hade blivit helgade av Jesus Kristus ett år och sex månader innan Den Helige Ande någonsin kom. Är det riktigt? De helgades av Jesus Kristus.

470 Liksom Han nu frambringade det första Brud-trädet, som gräshoppan och gräsnagaren har ätit upp, återupprättar Han det andra Trädet, låter det skjuta upp ur de där förutbestämda rötterna, som inte kan dö. De står vid floderna. Det lever vid de här vattnen. Det kunde inte visa Sig, men Det finns där ändå.

471 Nu börjar det, lägg märke till det, samma insekt, då Han återupprättar samma sak på samma sätt.

472 Den första, då det där Trädet började komma fram ur katolicismen, var Martin Luther, som predikade rättfärdiggörelse. Den andre ängeln var John Wesley, som predikade helgelse. Luther predikade rättfärdiggörelse, "Den rättfärdige ska leva av tro." Wesley predikade helgelse, nådens andra avgörande verk. Och sedan kom Den Helige Ande. Precis liksom Han byggde upp Trädet första gången, håller Han nu på att återupprätta Det igen, för andra gången. [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Förstår Ni det där?

473 Lägg märke till det här! Samma insekt, den där lille lymmel, samma insekt, som började att döda Trädet i begynnelsen, började om igen just där borta med de där

lutherska grenarna, men (vad?) den kan inte döda Det. Den kan inte döda Det, för Gud har redan sagt: ”Jag ska återupprätta.” Den där insekten började med Luther med att döda alla de lutherska grenarna. Den kom raka vägen över till Wesley och dödade alla Wesley-grenarna. Men huvuddelen av Trädet fortsätter att komma.

⁴⁷⁴ Lägg nu märke till det! Fordom, då Trädet dödades, dödades Det, gick ända till rötterna, då den dödade Det på den tiden. Men den här gången, därför att Ordet är förutbestämt, kommer ingenting att kunna stoppa Det. Gud sa: ”Jag ska återupprätta. Hur mycket de än organiserar sig, hur mycket de än gör *det här, det där* eller *det andra*, ska jag återupprätta Det.” Det avgör saken. Allt skrattande, att man gör narr av Det, hånar Det, kallar det ”frimicklar, nonsens”, allt man vill. Gud sa ändå: ”Jag ska återupprätta, säger Herren.” Precis lika säkert, som att Han lät Jesus uppstå ur graven, under tre dagar, under tre nådeshushållningar eller i tre delar, kommer Han att låta Församlingen uppstå i Sin fullhet och kraft igen. ”Jag ska återupprätta, säger Herren.”

⁴⁷⁵ Vad skedde? Den där gamle gräsfrätaren började äta och hade samma inverkan, som den hade förr, men (vad gjorde den?) den fick bara tag i de lutherska grenarna. Den fick aldrig tag i Anden där bakom, som Luther hade, för Den levde vidare. Sedan kom Wesley med. Och sedan Wesley hade dött, den där store profeten, sedan Wesley hade dött (vad gjorde de?) de organiserade sig och alla grenarna dog, men (vad gjorde Han?) Församlingen levde vidare, kom raka vägen vidare in i Pingsten. Då de organiserade sig (vad hände?) grenarna dog, men (vad?) Församlingen går bara vidare.

⁴⁷⁶ Vad? Samma sak gjorde pingstvännerna, samma gamla taktik, samfundsläror, som tog Det första gången, för att förstöra Trädet i – Brudeträdet den första gången, är samma gamla taktik, som djävulen använde på det här andra Trädet, men (vad?) Gud förutbestämde Det. Hon måste fortsätta ändå. Om alltsammans . . . Om det inte hade varit så, skulle saken ha varit avgjord just där, då lutheranerna organiserade sig. Det hade alltsammans gått tillbaka precis som en annan, det hade blivit en andra Katolsk Kyrka, en Romersk-katolsk Kyrka. Förstår Ni?

⁴⁷⁷ Men Gud hade bestämt Sig. Han har redan sagt Sitt Ord. Hans lag kommer att se till, att Det går i uppfyllelse. Hur många sena frostnätter Det än får, kommer Det att överleva ändå. Vi kanske får köldperioder och samfundsskillnader och allting, men det där Trädet kommer att leva, precis lika säkert som att det finns en levande Gud, som kan få Det att leva. Jajamensan. Han sa: ”Jag ska återupprätta.”

⁴⁷⁸ Jag vet, att vi har en sen vår, en sen påsktid att vänta. ”Herren fördröjer Sin Tillkommelse”, säger de, och allting sådant. Och de

kalla vindarna dödade en massa av de där samfundsgrenarna, men de kan inte döda det där Livet, som är förutbestämt.

⁴⁷⁹ "Himlar och jord ska försvinna, men det ska inte mitt Ord." "Alla, som Han kände förut, kallade Han. De, som Han kallade, har Han rättfärdiggjort. De, som Han hade rättfärdiggjort, har Han redan förhårligat." Halleluja! De är skrivna i Boken, Lammets Livsbok, och kan inte dö.

⁴⁸⁰ Alla de — alla de insekter, som helvetet kan släppa loss över Henne, kommer aldrig att kunna stoppa Henne. Ingen kommunism, katolicism, ingenting annat kommer att kunna stoppa Det. "Jag ska återupprätta, säger Herren." Alla de människo-gjorda romerska träden kommer aldrig att hänga där inne. Alla gravarna kommer aldrig att kunna hålla Det kvar där. Alla de stora samfundsstenarna, som ligger vid dörren, kommer aldrig att kunna hålla Det kvar där inne. "Jag ska återupprätta, säger Herren. Det ska bli en Påsk. Jag ska föra fram denna samma Församling i samma Dess kraft. Jag ska föra ut den där Bruden precis liksom Hon var fordom, med samma tecken, samma frukt, samma sak, som de hade. Jag ska hämta tillbaka Henne igen. Jag ska återupprätta, säger Herren," (vad?) "ge gottgörelse för allt, som samfundsmännen åt upp, ge gottgörelse för allt, som organisationerna åt upp. Jag ska återupprätta det, säger Herren, alltsammans."

⁴⁸¹ Nu säger man: "Hur är det med de där sakerna, som gick bort i samfunden?"

⁴⁸² Gud är den gode Husbonden. Han beskar Trädet, det var alltsammans, skar bort alla de döda grenarna. Vad kommer Han att göra? Bränna dem där uppe. Exakt. Gud är det här Trädets Husbonde. Han tar hand om Det. Han vakar över Sitt Arvegods. Han . . . Vad är Hans Arvegods? Hans eget Ord. Han vakar över Sitt Ord för att bekräfta Det, för att ge akt på Det, se efter var Han kan komma. Han kommer att återupprätta. Så då de här församlingarna börjar organisera sig och sådana saker, skär Han bara bort dem och Församlingen går vidare.

⁴⁸³ Då — då lutheranerna sa: "Vi ska bli en organisation. Vi vill bli lika stora som katolikerna." All right. Han bara skar av den grenen. Och Wesley tog Det vidare, Han lät en profet till uppstå. Senare, så fort som Wesley gjorde det. . . Nåväl, Wesley dog, den store profeten. Vad gjorde de? Organiserade det. Nu kom pingstvännerna. Så fort de dog, skar Han bort det där. Det rättar upp Sig. Förstår Ni? Han kommer att återupprätta.

⁴⁸⁴ Var växer frukterna? Det börjar inte här nere på botten. Det börjar längst upp. Var träffar solen Trädet först? Å, glory! I Aftonljuset, längst upp på Trädet. Amen. Inte nere på de understa grenarna utan där uppe, längst upp på Trädet, är det som frukten mognar.

Amen.

Älskar Du Honom? Amen!

Ska Du tjäna Honom? Amen!

Tror Du på Honom? Amen!

Jag tror förvisso på Honom, av hela mitt hjärta.

⁴⁸⁵ Vad är det nu? Han kommer att skära bort de där gamla döda grenarna allt eftersom Hon kommer upp, alla de där organisationsgrenarna, tills Hon kommer ända upp i toppen på Trädet. Det är där Han kommer att få Sin frukt. Lägg nu märke till det! Gud beskär Henne. All right. De är döda och kommer inte in i Guds Närvaro, kommer inte att komma i den första uppståndelsen. Utan vara hos... Grenfrukten på den första organisa... Guds Vinträd. De går in i organisationernas grupp, men de kommer inte att komma tillsammans med Vinträdets frukt.

⁴⁸⁶ Titta nu! Gud brydde Sig aldrig om någon organisation. Församlingen sätter in ympkvistarna, en organisation, och Gud skär bort den, skär av dess livlina. Den bär organisationsfrukt.

⁴⁸⁷ Men om det där Vinträdet sköt ut en gren, som kom ifrån Vinträdet, kommer Den att bära det samma, som Det gjorde. Så, ser Ni, det första fanns till. Och Rom skickade dit sina insekter och åt upp Det, men Gud kommer att odla upp Ett, som är så högt, att de inte kan komma åt Det. Det kommer att komma vidare upp. Amen. Jag... Låt oss gå! Trädet går från ett ställe till ett annat, från en nådeshushållning till en annan nådeshushållning. Från Luther gick Det till Wesley, från Wesley till pingstvännerna, från pingstvännerna går Det till Ordet.

⁴⁸⁸ Det är Påsk igen för de sanna troende på Hans Ord, vilket aldrig sviktar. Det är Påsk. Det är en uppståndelse. Gud har folk överallt. Det är Påsk för dem. Varför? De har uppstått, amen, uppstått från de där trosbekännelserna och samfunden. Kom ända upp genom dem. Det är Påsk igen. Den konungsliga Säden har varit gömd i rötterna, Ordet, gömda där bak här i det här Ordet i åratals och åratals och åratals och börjar just nu att uppenbaras. Det är påsktid. Förutbestämd sedan världens grund lades har den här Församlingen börjat stå upp. Lägg märke till, hur Gud förutbestämde i begynnelsen! Jag har...

Nåväl, jag tänker säga det i alla fall. All right.

⁴⁸⁹ Lägg här märke till det där, att återupprätta det första fullkomliga Trädet på tre dagar efter Dess död. Efter det första Trädets död, återupprättade Han Det på tre dagar. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Återupprättade det tillbaka! Nu kommer också Brudeträdet att återupprättas i tre tidsåldrar, tre stadier rättare sagt. I tre stadier kommer Det att återupprättas. Titta nu! Vad? Rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop, ett, två, tre.

490 Lägg nu märke till detta! Efter tre dagar återuppräktades det första Trädet, liksom vid begynnelsen, det hade samma tecken, samma under. Jesus kom tillbaka, samme Jesus, och gjorde samma saker. Vid slutet av den tredje dagen blev tecknen synliga, inte vid slutet av den första dagen. Å, broder! Jag hoppas Du får tag i det. På tredje dagen, det var då Kristi verkliga uppenbarelse tillkännagavs, vid *slutet* på den tredje dagen. Förstår Ni? Lägg märke till det! Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

491 Inte den första dagen, död form, andra dagen kom det ett rykte, ser Ni, rättare sagt, andra dagen var det fortfarande dött, Luther, Wesley. Vid början av den tredje dagen, kom ett rykte i svang. Ingenting den första dagen, Luther, ingenting den andra dagen. Och den tredje dagen, Den Helige Andes nådeshushållning, kom det ett rykte i svang, att "Han var densamme igår, idag och i evighet."

492 Men vid den tredje dagens *slut*, det var då Han gav Sig till känna, kom in ibland dem, kom ibland Sitt folk och sa: "Titta på mig! Jag är Densamme."

493 De döda formerna fortsatte, tills de kom till Pingsten, då började ryktet spridas, att "Han var."

494 Här i den yttersta tiden nu, här är Han mitt ibland oss, rör Sig inne ibland oss. Vid den tredje dagens *slut* kom Han fram och visade dem allesammans Sitt uppståndelse-tecken, att Han var levande, densamme igår, idag och i evighet, Hans Närhets levande frukter. Hans Närhets levande frukter! Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Uppenbarades just vid dagens slut, då Han blev synlig för dem alla, Sin Församling. Amen. Varför? De kom tillsammans allihopa, å, amen, vid den tredje dagens slut.

495 "Aftontidsljus", säger Bibeln, "skulle lysa i den yttersta tiden". Aftontidsljuset är samma Ljus i Västern, som var samma Ljus, som var i Östern. Och samma Ljus, som lyste i Östern, som frambringade den första Församlingen, vilken romarna skar ner genom sin — sin hedniska tillbedjan osv., i Aftontidsljuset är samma Ljus. Lägg märke till det nu, samma Ljus!

496 Och varför har Aftontidsljuset kommit ut? Vad är Aftontidsljuset till för? För att återupprätta. Huitt! Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Aftontidsljuset har samma funktion som Morgontidsljuset hade, att återupprätta det, som höggs ner av den mörka Medeltiden, genom Rom. Gud kommer att återupprätta genom att låta Aftontidsljuset lysa fram (vad?), återupprätta hela Guds Ord igen, den fulla uppenbarelsen av Kristus i Sin Församling. Allting som Han gjorde, precis exakt på samma sätt, som Han gjorde det, det skulle ske igen i Aftontidsljuset. Förstår Ni, vad jag menar? Å, är inte det där underbart? ["Amen."] Och att veta, att vi

lever just här för att få se Det nu, Aftontidsljuset, exakt enligt profetian. Aftontidsljuset kom ut för att återupprätta vad? För att återupprätta det, som insekterna hade ätit upp.

⁴⁹⁷ Det började växa och vad gjorde det sedan? Det bildade samfund, så Gud skar av dem, band ihop dem, la tillbaka dem, lät dem sätta igång och organisera sig. Sedan kom nästa fram. Han band ihop dem, la bort dem. Trädet gick vidare. Så Han band ihop dem, la bort dem, sa: ”En vacker dag kommer de att brännas.” Band fast dem i deras organisation.

⁴⁹⁸ Men sedan då? Alldeles i toppen av Trädet, det är där frukten mognar först, det är riktigt, just i Trädets topp. Så det är Trädets topp, här, som ser Aftontidsljuset.

⁴⁹⁹ Nu hade Noa tre rum i sin ark. Ett rum var för de krälände sakerna. Förstår Ni? Det andra rummet var för fåglarna. Men det översta rummet var där ljuset fanns. Ljuset som lyste först kom aldrig över den första våningen, andra våningen, utan över den översta våningen.

⁵⁰⁰ Trädet bär inte sin frukt först vid botten, den andra, så där. Det skars bort i organisationen.

⁵⁰¹ Utan det var i den översta delen, där: ”Jag ska återupprätta, säger Herren. Jag ska sända ut Aftontidsljuset. Jag ska hämta tillbaka, hämta tillbaka Ordet och uppenbara Det. Jag ska återupprätta allt, som jag lovade. Allt, som jag lovade, kommer samma Helige Ande att hämta, bära samma tecken. Jag ska ha en Påsk, en återupprättelse för Bruden, precis liksom jag hade för Brudgummen.” Förstår Ni? Aftontidsljuset kom ut för att lysa, de samma som om morgonen, samma tecken, samma saker. Samma Ljus kommer att frambringa samma frukt, som de hade där, om Det lyser på samma Träd. Amen. Det bevisar Hans Ord som uppfyllt nu: ”Jag ska återupprätta, säger Herren.”

⁵⁰² Lyssna noga nu! Nu fanns det . . . Lyssna nu! Missa inte det här nu! Det fanns fyra dödsbudbärare.

⁵⁰³ Eller skulle Ni hellre vilja, att vi bara avslutar? Skulle Ni hellre — hellre vilja, att vi går tidigt? [Församlingen säger ”Nej.” — Utg.]

⁵⁰⁴ Lyssna riktigt noga nu! Titta! Det fanns fyra. Fyra dödsbudbärare dödade det där Trädet. Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Vad var det? Gräsnagaren, gräshoppan, gräsätaren, gräsfrätaren. Är det riktigt? [”Amen.”] Fyra romerska djävlar budbärare, dogmer, dödade det där Trädet. En tog Dess frukt, en tog Dess bark. . . Rättare sagt, tog dess löv. En tog Dess bark. En tog Livet. Är det riktigt? [”Amen.”] Fyra dogmers budbärare dödade Trädet, allting utom rötterna.

⁵⁰⁵ Och om fyra dödens budbärare dödade Trädet, återupprättar fyra Livets budbärare Det. Får Ni tag i det? [Församlingen säger

"Amen." — Utg.] Amen. För Gud sa: "Jag ska återupprätta Det." Han kommer att återupprätta Det. Hur? Av fyra dödens budbärare dödades Det, så fyra Livets budbärare kommer att återupprätta Det. Vad var den första? Martin Luther, rättfärdiggörelsen. Vad var det andra? John Wesley, genom helgelsen. Vad var det tredje? Pingsten med återupprättelsen av gåvorna, Den Helige Ande, Den Helige Andes dop. Vad var det fjärde? Ordet. Vad? Ordet. Det fanns fyra stora profeter.

⁵⁰⁶ En av dem, Martin Luther, han började utstråla ett Ljus. Det var ett litet rättfärdiggörelsens Ljus, med bara mycket liten styrka.

Så kom Wesley med, starkare, helgelsen.

⁵⁰⁷ Efter Wesley kom den, som var starkare än han, Pingsten, Den Helige Andes dop, i ännu en stor profet. Förstår Ni?

⁵⁰⁸ Men i Malaki 4:s yttersta tid ska Elia komma med själva Ordet. "Herrens Ord kom till profeten." I aftontiden ska Ljusen komma fram för att återupprätta och föra tillbaka. Vad? "Vända barnens hjärtan tillbaka till Guds tro." Det fjärde Ljuset!

⁵⁰⁹ Fyra dråpare tog Det. Fyra budbärare förstörde Det. Fyra dödens budbärare tog bort Det i dogmer.

Fyra rättfärdighetens budbärare återupprättar Henne tillbaka igen.

⁵¹⁰ "Profetera, människoson! Kan de här benen få liv?" Önskar vi hade tid. Jag har det nerskrivet här, men jag måste hoppa över det där. "Profetera! Kan de här benen få liv?" Vad är de fyra stadierna i den där Församlingens framkomst? Vad är de fyra stadierna i Hesekiels torra bens framkomst? Men Livet kom endast, inte då senor och ben var på dem, utan då vinden blåste på dem. Det var då, som Livets fjärde Budskap kom.

⁵¹¹ "Jag ska återupprätta, säger Herren." Halleluja! Glory! Pris ske Gud! Det fjärde Ljuset, som ska hämta fram samma tecken, ska komma. Titta! Rättfärdiggörelsen hämtade tillbaka mårgen.

Helgelsen hämtade tillbaka barken, helighetsläran.

⁵¹² Vad hämtade tillbaka löven? Pingstvännerna. Vad är det? Pingstvännerna, löven, klappar i händerna, gläds, fröjdas, pingstvännerna.

⁵¹³ Vad? Det fjärde var Ordet självt. Ordet, som blev kött, frukterna av att uppståndelsetecknets bevis på att Kristus har äntligen, sedan rättfärdiggörelsen har planterats, helgelsen har planterats, Den Helige Andes dop. Organisationerna dog ut. Och Kristus har åter satt Sig i centrum liksom den där toppen på pyramiden. Första linjen, rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop, sedan Toppens tillkommelse.

⁵¹⁴ Vad är det? Den där skaran med Den Helige Ande håller på att slipas, så att den passar ihop med samma slags verksamhet,

som Han hade, då Han for bort, så att då Han kommer tillbaka, kommer det att fånga alltsammans i Bortryckelsen, där de rättfärdiggjorda, helgade och döpta i Den Helige Ande är. Den där pyramiden kommer att stå där igen. Guds Hus kommer att leva igen. Livets Träd växer igen.

Nationer bryter samman, Israel vaknar,
De tecken, som profeterna förutsa.
Hedningarnas tider är räknade, betungade av
skräck.

”Vänd om, å kringspridda, till Era egna!”

Återlösningens dag är nära,
Människornas hjärtan sviktar av fruktan.
Var fyllda med Anden, Era lampor putsade och
klara,
Titta upp! Er återlösning är nära.

Falska profeter ljuger, Guds Sanning förnekar
de,
Att Jesus Kristus är vår Gud. (Amen.)
Men vi ska gå där apostlarna har gått.

För återlösningens dag är nära,
Människornas hjärtan sviktar av fruktan.
(Atomer och allting annat.)
Men var fyllda med Anden, Era lampor
putsade och klara,
Titta upp! Er återlösning är nära.

⁵¹⁵ Amen. Återupprätta alla tecknen! Lots tecken i den yttersta tiden. Vi har gått igenom det där. Hur Lot . . . Den här Ängeln, Jehova, som blev kött ibland människorna, satt med ryggen vänd mot tältet och sa: ”Var är Sara, Din hustru?”

”I tältet bakom Dig.”

⁵¹⁶ Han sa: ”Jag ska besöka Dig.” Och Sara log. Han sa: ”Varför log Sara?” Hon var i tältet. Amen.

⁵¹⁷ Jesus sa, att det skulle vara samma sak vid Tillkommelsen. Å, då Malaki 4:s Aftontidsljus kommer lysande genom mörkret, amen, för att sätta Aftontidsljuset på det förutbestämde Ordet! Halleluja! Vad kommer det där fjärde Budskapet att vara? Vad är den där fjärde budbäraren? För att låta Ljuset lysa på Ordet. Ordet är förutbestämt. Det måste komma fram. Någoting måste göra det, för Gud sa: ”Jag ska återupprätta, säger Herren. Jag ska återupprätta.” Rätt. Aftontidsljuset kommer och lyser igenom på det där förutbestämde Ordet. Jajamensan.

Å, det ska bli ljust vid aftontiden,
Stigen till Härligheten ska Du säkert finna.
I vattenvägen är Ljuset idag,
Begravd i Jesu dyrbara Namn.

Ung och gammal, vänd om från alla Dina
synder,
Så ska Den Helige Ande förvisso komma in.
För Aftontidsljusen har kommit,
Det är faktum, att Gud och Kristus är Ett.

518 Där är de tillsammans, Ett. Ett i oss. Samma tecken, som mänskliga varelser inte kan göra, uppenbarar sig, Ordet kommer ut för att frambringa Guds förutbestämda Ord, ut ur Trädets rötter fordorm, så att alla samfunden, som vägrade och vägrade och vägrade. Men det kommer att komma fram ett Ljus. Det kommer att komma, gå upp, ett Ljus.

519 Var någonstans, borta i Jerusalem? Nänämensan. Aftontidsljusen kommer inte att gå upp i Jerusalem. Aftontidsljusen går (vart?) till Västern. De hade sin tid och vägrade ta emot Det.

520 Men Aftontidsljuset ska gå upp i Västern (varför?) för att lysa på Ordet (vad?) för att mogna frukten, hämta fram Brudeträdet med samma tecken, under och frukter, som de hade i begynnelsen. "Det ska bli ljust vid aftontiden." Rätt. Å! Ordet ska då frambringa Sin frukt i Sin tid. "Det ska inte vissna utan Det ska bära fram Sin frukt", sa David, "i Sina säsonger", amen, samma frukt, som Det hade i begynnelsen.

521 Med Hans Ord nu, i Hans förutbestämda stadium, som Han har Det nu, och vi ser hur alla de här Orden håller på att uppenbaras. Vad är det? Det är en fullkomlig bekräftelse på, att Herrens Tillkommelse står för dörren, och den tid, då Han sa: "Jag ska återupprätta, säger Herren, allt det som de där gräsbitarna, allt det som metodisterna lämnade kvar, allt det som gräsfrätaren har ätit upp, allt det som det här har gjort här tills de hade plockat sönder Det. Men jag ska återupprätta i aftontiden." Oj, oj! Huitt!

Jag tror jag nästan skulle kunna predika nu, ärligt talat.

Å, så jag älskar Jesus,
Å, så jag älskar Jesus,
Å, så jag älskar Jesus,
För att Han först älskat mig.

Jag ska aldrig lämna Honom,
Jag ska aldrig lämna Honom,
Jag ska aldrig lämna Honom,
För att Han först älskat mig.

522 Amen. Älskar Ni inte Honom? [Församlingen säger "Amen." – Utg.] Jag bara älskar Honom av hela mitt hjärta. Ska vi ha en bönekö? ["Amen."]

523 Fader, Gud, i Dina händer anförtror jag det här Budskapet. Fastän det har varit upphackat, ber jag att Den Helige Ande på något sätt ska gå med Det på de här ljudbanden och över

nationerna. Och om jag skulle tas bort ifrån jorden, må detta leva, Herre! Det är Ditt Ord. Låt Aftontidsljuset lysa, Herre, hämta fram denna härliga Kristi Brud! Välsigna Det, Herre! Må Det inte återvända till Dig fåfängt! Må det uträtta det, som det är avsett till! Bevilja oss det, Fader! Allt pris ska vara Ditt.

⁵²⁴ Nu vet vi, Fader, att vad vi än skulle säga, är det ändå Ordet och vi tror Det. Men vi skulle önska av Dig, Herre, den här påskmorgonen, att Du skulle bevisa för den här församlingen, kanske en del är här för första gången, att Du fortfarande är Jesus, att Du inte är en död form, att Du är en levande, uppståndne Gud, att Du lever ibland oss idag. Bevilja oss det, Fader, så ska vi prisas Dig, genom Jesu Namn. Amen.

⁵²⁵ Hur många här inne är sjuka? Låt oss se Era händer! Räck bara upp Era händer! Å . . .

⁵²⁶ Är Billy Paul . . . Fick han . . . Jag tror, att han gav ut några bönekort. Gjorde han inte? [Några bröder säger "Jo." — Utg.] Vad var de? ["E, ett till etthundra."] E, ett till etthundra. Vi kan inte ta dem alla, men låt oss få några av dem! Ställ bara upp Er just *här*, om Ni vill!

⁵²⁷ Vem har nummer ett? Låt oss se nummer ett! E, nummer ett, räck upp Din hand! Bönekort, titta på Ditt kort! Om Du kan komma fram, all right. Nummer ett.

⁵²⁸ Nåväl, är Du säker på, att Du har det rätta? All right. All right. Låt oss sätta igång, börja någonstans! [Broder Neville säger: "Det är där borta. — Utg."] Å, bra, okay. Om Du har det, ska vi börja där, då. Okay.

⁵²⁹ Nummer ett, ta Dig fram ända hit fram, om Du kan gå. Om Du inte kan, nå då ska vi bära. Förstår Ni? All right. Nummer ett.

⁵³⁰ Nummer två. Räck upp Din hand, riktigt fort nu! Nummer två, kom fram hit!

Nummer tre. Fram hit, sir.

Nummer fyra, nummer fyra.

⁵³¹ Nummer fem. Sitt nu kvar allesammans i några minuter bara! Nummer fem.

⁵³² Nummer sex. Räck upp Din hand fort nu! Nummer sex. Sex, sex, var snäll och låt mig se det! Någon pekar med handen. Jag . . . Å, från . . . Han är där bak i rummet. All right. Nummer sex. All right. Bara ett ögonblick nu!

Sju, sju. All right, damen där bak. Åtta.

⁵³³ Om nu allesammans bara håller sin . . . Bara ett ögonblick nu, är Ni snälla! Bara riktigt stilla nu! Det här kommer nu att vara beviset. Det här är beviset.

⁵³⁴ Sex, sju. En, två, tre, fyra, fem, sex, sju. Fortsätt upp dit, Ni! All right. Sju. All right, sir, det är fint.

535 Åtta. [Broder Neville säger "Hon är åtta." — Utg.] Åtta, åtta. All right, broder. Åtta, nio, tio. Tio, elva, tolv.

536 Jaha, det ser ut som Ni slutar att komma. Bra, vi börjar där. Det är all right. Kanske om några minuter . . . All right.

Låt oss be nu!

537 Fader, Gud, bara ett Ord från Dig kommer att betyda så mycket. Låt — låt — låt människorna se, Herre! Jag — jag har försökt att vara ärlig, försökt att tala om Ditt Ord för dem. Herre, förlåt Din tjänares misstag! Jag — jag bara, jag — jag gör bara så många av dem, Herre. Jag — jag ber, att Du inte ska se på Din tjänares misstag utan att Du ser på Ditt Ord, som jag försöker predika. Herre, jag tackar Dig för Det. Jag är glad av hela mitt hjärta. Herre, Det är mer än livet för mig. Jag ger mitt liv, när som helst, för Det. Jag — jag vet, att Det är sant. Det är Ditt Ord.

538 Och var snäll och förlåt mig mitt dumma sätt, Herre! Många gånger skojar och skämtar jag, som jag inte borde göra. Jag skäms för det där, Herre. Jag kommer bara från den sortens familj. Var bara snäll och se bort ifrån det, Du Fader, om Du vill! Övertäck det med Ditt Blod! Det är, vad jag ber Dig att göra. Jag bekänner det bara. Du kan inte se bort ifrån det, men Du kan förlåta mig, då jag bekänner det.

539 Nu har jag bekänt mina synder. Jag bekänner de här människornas synder. Jag ber, Gud, att Du ska förlåta dem, var och en.

540 Och människorna, må de inse, att vi inte bara försöker spela något slags teater. Det är Den Helige Ande i den yttersta tiden, som vittnar om Sitt Ord, som jag just har sagt Det. Men, Fader, det spelar ingen roll, jag är bara människa. Och om jag skulle säga Det, säger de: "Det där är hans tolkning. Det är, vad Han tänker om Det." Men, Fader, Om bara Du vill tala och bevisa, att Det är riktigt, då skulle de vara tvungna att, de skulle vara tvungna att trotsa Dig för att komma undan Det då, Herre. Då kommer det inte att vara min tolkning, det kommer att vara Din. Bevilja oss det, Herre! Och om jag är Din tjänare och — och — och mina synder är förlåtna och Du har kallat mig till den här verksamheten, så tala till den, Herre! Jag ber, att Du ska bevilja oss det. Hela de sjuka och plågade överallt, i Jesu Namn, ber jag.

541 Och om Du bara vill ge Dig till känna för oss nu, precis liksom Du gjorde där vid brunnen, med den där kvinnan, då Du talade med henne! Du talade om någonting för henne, som var fel med henne. Hon hade fem män. Nu lovade Du att göra det i aftontiden. Du har lovat att göra det i den yttersta tiden. Du sa: "Och så ska det vara vid Människosonens Tillkommelse. Liksom det var på Lots tid, så ska det vara.", Gud som lever i mänskligt kött och rör Sig ibland oss i form av Sin Församling, i Den Helige Ande, och utför samma tecken. Bevilja oss det, Herre, just idag!

Vill Du inte det, Fader? Så jag ber, att Du låter människorna se det och varena en bli helad och frälst till Guds ära. Amen.

⁵⁴² Nu ska jag göra anspråk på Er uppmärksamhet nu, om Ni bara vill vara riktigt vördnadsfulla i några minuter. Varena en nu, precis så stilla, som Ni möjligtvis kan vara, nu.

⁵⁴³ Är Ni säkra på, att Ni inser den ställning, som jag är i här inne nu? Jag predikade Ordet här, Guds Ord. [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Jag sa, att det är alldeles sant. ["Amen."] Jesus sa, att "Den, som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra."

⁵⁴⁴ Nu vill jag ställa Er en fråga. Var försiktiga, om Ni — om Ni säger "amen" eller inte, nu! Jesus själv påstod Sig aldrig hela någon. Det är sant. Han sa: "Det är inte jag, som gör gärningarna. Det är min Fader, som bor i mig." Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Och Jesus sa i Johannes Evangelium 5:19: "Sannerligen, sannerligen säger jag Er absolut, Sonen själv. . . ." Som människa var Han bara ett tabernakel, där Gud bodde. Förstår Ni? Han sa: "Sonen kan inte göra någonting i Sig själv, utan det Han ser Fadern göra, det gör Sonen på samma sätt." Med andra ord: "Fadern visar mig en syn, vad jag ska göra och jag gör precis, som Han säger till mig."

⁵⁴⁵ En dag finner vi nu, att det var, låt oss säga, en liten kvinna, som inte kunde komma in i bönekön. Hon hade blödningar och hon hade haft det i många år. Så hon rörde bara vid Hans klädnad och sa för sig själv. . . . Hon var obetydlig, hon var bara en fattig, liten, gammal kvinna, hade inga pengar. Och hon kunde inte komma dit upp med de där prästerna och alla de, som stod där, som hade rätt att stå och allting. Så hon kunde inte stå där uppe, så hon bara släpade sig omkring tills hon kom dit och rörde vid Hans klädnad. Hon sa: "Jag tror, att Han är precis exakt, Han är, Han ger oss Sanningen, Livet. Jag tror, att Han är Guds Ord. Och om jag bara kan röra vid Honom, kommer jag — kommer jag att bli helad."

⁵⁴⁶ Tror Ni? Skulle Ni kunna tro samma sak, som den där kvinnan trodde, att Han är Guds Ord? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Nu säger Bibeln idag, att "Han är Översteprästen, vår Överstepräst, just nu." Tror Ni det? ["Amen."] "Efter Sin uppståndelse och himmelfärd for Han upp i Höjden och gav människorna gåvor. Och nu sitter Han på Guds högra sida, Majestetet i Höjden, för att be för oss på det vi bekänner." Är det riktigt? ["Amen."] "Och Han är en Överstepräst, som kan bli. . ." Vad? ["Rörd."] "Rörd av. . ." Vad? "Att känna vår skröplighet." Om Han nu är. . . . Tror Ni, att Han är densamme? ["Amen."]

⁵⁴⁷ Titta nu! Om Ni kommer hit och bara rör vid mig hela långa dagen, skulle det inte göra någon skillnad alls. Om Ni rörde vid någon annan broder, syster, skulle det inte göra stor skillnad.

Bara ordningen med handpåläggning, det är alltsammans. Men om Ni bara rör vid Honom, det är allt Ni skulle behöva göra.

548 Och titta, Om Ni rör vid Honom med en . . . Med något slags ritual, liksom de gjorde. De sa: "Å, vi tror på den här store Läraren. Det här är en Profet." Nåväl, Han sa ingenting.

549 Men den där lilla kvinnan hade någonting visst, som rörde Honom, hennes tro. Hon rörde vid Hans klädnad, och Han sa: "Vem rörde vid mig?"

550 Tror Ni inte, att Bibeln säger, att Han är samma Överstepräst idag, som Han var då, Han, och kan bli rörd av känslan av vår skröplighet? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Ni kan röra vid Honom där ute, antingen Ni är i den här bönekön eller inte. Om Du är sjuk eller om Du har en anhörig, som är sjuk, om Du har någonting på hjärtat, så kom Du bara vördnadsfullt inför Gud och säg: "Gud, jag vet ingenting om den där mannen, som står här. Han är en liten flintskallig man. Han, han är ingenting, men jag tror, att det där, som han predikade, är Sanningen. Och jag tror, att han sa det rätta, att Du är Översteprästen. Nu vill jag röra vid Dig. Och om han har sagt mig Sanningen, så använd hans läppar till att svara och tala om för mig, liksom Du gjorde med kvinnan fordom." Se efter, om Han är densamme igår och idag och i evighet! Gör det! Det är inte bara att göra Honom till densamme igår, idag och i evighet. Är det inte? ["Amen."]

All right, var och en stannar på sin plats och bara ber vördnadsfullt.

551 Vad säger Ni? [Någon säger "Jag gav ut några bönekort." — Utg.] Öhh. . . ["Gav ut tjugofem."] Har jag tio där bak nu? ["Fjorton."]

552 Tio, elva, tolv, tretton, fjorton, femton. Bönekort tio, elva, tolv, tretton, fjorton, femton, sexton, sjutton, arton, nitton, tjuugo, tjuogoett, tjugotvå, tjugotre, tjugofyra, tjugofem. Det där borde skapa en ganska bra kö. Om vi . . . Jag hoppas, att vi inte behöver hålla Er kvar här så länge. Men nu . . .

553 [Någon talar med broder Branham. — Utg.] Du tar hand om det. Det där är all right. Låt bara . . . Det där är all right.

Låt oss nu troget nynna allesammans, medan de får till det.
Tro, bara tro!

Tro, bara tro, tro bara tro!
Allting är möjligt, tro, bara tro!
Tro, bara tro, bara . . .

Tro på vad? Hans Ord och löfte. Om vad?

Allting är möjligt, tro, bara tro!

554 Då de kom ner från berget, stod lärjungarna där. De var besegrade i det där epilepsifallet. Fadern stod där gråtande och tittade på sitt barn. Lärjungarna gick igenom alla sina manövrer,

men det fungerade inte. Jesus kom och gick fram. En del av dem sa: "Där är Han." Någon visade dem till Jesus, bort ifrån prästerskapet, till Jesus. Det är dit, jag vill visa människorna, inte till mig eller någon församling, utan till Jesus. Man sa: "Han kan."

555 Så fadern sprang, föll ner för Hans fötter, sa: "Herre, ha barmhärtighet med mitt barn! Han besväras då och då av en ond ande. Han pinas svårt. Han fradgar om munnen. Han får krampanfall.", epilepsi. Och han sa: "Och jag har tagit honom överallt. Och inte ens Dina lärjungar kunde göra någonting åt honom."

556 Jesus sa: "Jag kan, om Du vill tro, för allting är möjligt för den, som tror."

Bara t- . . .

Densamme igår, idag och i evighet! Allesammans är inne nu. Bli stilla, varenda en!

. . . tro,
Allting är möjligt, tro bara tro!
Tro, bara tro, tro bara tro!
Allting är möjligt, tro bara tro!

557 Å, Herre, Ordet ligger överallt här nu. Låt Aftontidsljuset lysa, Herre, få Det att leva! Genom Jesu Kristi Namn ber jag. Amen.

558 Nu tar jag i Jesu Kristi Namn varenda ande här inne under min kontroll, till Hans ära.

559 Jag ser nedför den här bönekön. Det finns inte en enda person i den där bönekön, som jag känner. De är, varenda en, främlingar för mig. Alla Ni i den där bönekön, som är främlingar för mig och jag inte vet någonting om Er, Era besvär eller någonting, räck upp Era händer, varenda en som är med i bönekön!

560 Hur många i åhörarskaran är främlingar för mig och jag inte vet någonting om Er? Ni har samma rätt där ute, som de här har här. Men jag väljer ut bara en person i taget.

561 Här, låt mig ta den här hit bort, bara en minut! [Broder Branham flyttar mikrofonen. — Utg.] Kan Ni höra nu med den här? [Församlingen säger "Ja."]

562 Den här damen här. Här är en man och kvinna, som möts igen. Jag känner henne inte, har aldrig sett henne. Hon är en främling för mig, men bara en fullkomlig främling.

563 Jag handlar bara på det där Ordets grund. Det Ordet sa: "De gärningar, som jag gör, ska Ni också göra, om Ni tror på mig."

564 Här om morgonen, då den där synen kom igen, efter tusentals av dem, och sa: "Jesu Kristi aldrig sviktande Närvaro är med Dig, vart Du än går." Jag tror på det där, allvarligt, av hela mitt hjärta.

Om jag aldrig möter Er igen, tror Ni, att det där är Sanningen? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Det är sant.

565 Här är en kvinna, som jag aldrig har sett i hela mitt liv. Hon är bara en kvinna, som har fått ett bönekort.

566 Sättet pojken vanligen gör det på, han kommer in hit, tar bönekorten och blandar ihop dem helt och hållet framför Er människor. Ger vem som helst, som vill ha det, ett bönekort, var det än är. Ingen vet, var kön kommer att börja eller någonting om det. Därför skulle pojken inte kunna säga: "Å, *här* nu, om Ni ger mig *så mycket*, ska jag sätta Er längst fram och vara säker på, att Ni är där." Han vet inte själv. Mmm. Ingen vet.

567 Vi bara börjar. Var Den Helige Ande än säger: "Ropa upp!", ropar vi upp just därifrån. Och jag litar ibland på, att jag får någon, då jag är här, särskilt att någon aldrig har. . . . Främlingar, ser Ni, som jag inte känner.

568 Om nu den här kvinnan, som står här, om. . . . Det är någonting, som är fel. Hon kan vara sjuk. Hon kan ha någon annan, sjuk. Hon — hon — hon kanske bara står här, kanske hon bara låtsas vara sjuk. Och kanske hon bara står där och försöker avslöja någonting. Om hon gör det, så titta bara, vad som sker! Man har sett det försökas också. Eller hur? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Jajamensan. Titta, då de bär ut henne genom dörren, död! Förstår Ni? Mmm. Så nu kommer Ni — Ni kommer bara att få reda på, ser Ni, om det är rätt eller inte. Förstår Ni? Prova det, ser Ni!

569 Nu leker vi inte församling, vänner. Vi är vid ändens tid. Frukten, som är i trädets topp, håller på att mogna. Det är riktigt. Herren kommer.

570 Jag känner henne inte. Gud känner henne. Han kände henne. Innan det någonsin fanns en värld, kände Han henne. Han visste, att hon skulle stå just där. Han visste, att jag skulle stå just här. För Han är obegränsad. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Om Han nu är obegränsad och visste det, då vet Han varför kvinnan står där. Så samme Gud, som. . . .

571 Jesus, då Han var här på jorden, med Gud i Sig, som talade med kvinnan vid brunnen och talade om för henne någonting, som var fel med henne. Vi vet allesammans, vad det var. Eller hur? Och hon sa: "Herre, Du måste vara en profet." Det var hennes första känsla. "Nu vet vi, att det är tid för Messias, som kallas Kristus, att vara här. Och då Han kommer, kommer det att vara just det där Han gör."

572 Om Han nu är "densamme igår, idag och i evighet", och lovade genom Sitt Ord det, som jag nyss predikade, att i aftontiden skulle Han vara här och göra samma sak, då väntar vi på det. Är det inte så? Eller hur? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Väntar på den där Församlingens uppståndelse. Om Han

nu vill för den här kvinnan utföra det samma, som Han gjorde fordom, bekräftar det Ordet, att Det har rätt. [”Amen.”]

573 Nu höll damen nyss upp sin hand, och jag också, att vi är främlingar för varandra. Jag känner henne inte. Jag har aldrig sett henne. Hon är bara en främling, som står här. Det är Ni också därute, många av Er.

574 Jag känner en del av de här människorna, som sitter med här. Och jag känner inte många. Jag känner fru Collins här. Det är jag säker på. System, broder Bens hustru, och jag såg broder och syster Dauch här för en stund. . . Broder Wright, broder, syster Dauch, brodern där borta på änden. Jag känner en del av Er häromkring. Men jag — jag känner inte alltför många av Er, för jag är inte här inne så mycket, att jag blir bekant. Och vi har främlingar här inne.

Och så, be Ni bara!

575 Om jag är en främling för Dig och jag hävdar, att Aftontidsljusen har kommit. Och Aftontidsljuset skulle vara detsamma som Morgonljuset. Det skulle uppenbara samma Guds mystiska frukter, andligen talat. Det är riktigt. Nu talar jag bara med Dig, liksom Han gjorde med den där kvinnan vid brunnen. Han sa: ”Ge mig att dricka!” Förstår Du? Jag säger samma sak. Det där är inte jag. Det är Han. Men om Han skulle vilja uppenbara för mig, vad Du står där för, ser Du, om Han kommer att uppenbara för mig, varför Du är där, då kommer Du att veta, att Han verkligen vet allting om Ditt liv. Om Han kommer att tala om någonting, som har varit, för Dig, ser Du, då vet Du, om det är rätt eller inte. Så om Han vet, vad som har varit och kan tala om det för Dig, kan Han. . . Säkert kommer Du då att tro på Honom ifråga om det, som ska komma. Om Han redan kan tala om för Dig, vad Du har gjort här tidigare, skulle det säkert uppenbara framsidan på det eller baksidan på det, dess tidigare och dess alltsammans, göra det rätt.

576 Kommer församlingen att tro på Honom av hela Ert hjärta, om Han kommer att göra det? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Jag tror, att Ni skulle tro, antingen Han gjorde det eller inte. Ni tror det ändå, men det här bara slår fast det.

577 Nu tittar jag bara på kvinnan och hon håller på att bli smord. Hon är medveten om att hon är en främling för mig.

578 Men låt mig bara visa Er nu! Många av Er ser den där tavlan, som hänger där uppe. Det där är nu inte det där Ljuset där uppe. Det där är exakt det, som hänger just här mellan mig och den där kvinnan just nu. Ser Ni inte det? Liksom en — liksom ett krämfärgat, gulgrönt, smaragdliknande Ljus, som vi kallar det, Det far omkring just. . . Det är det, som får henne att känna sig. . .

579 Låt mig nu bara visa Dig någonting! Du kände en riktigt ljuvlig, ödmjuk känsla. Om det är riktigt, damen, så räck upp

Din hand, så att människorna kan se det! [Systemern säger "Ja." — Utg.] Förstår Ni? ["Halleluja!"] Det är . . . Hon kan inte hjälpa, att hon känner Den, Den är just där. Förstår Ni?

⁵⁸⁰ Nu vet inte jag, om Den bryter fram över henne nu. Det beror på. Det där måste vara Gud. Jag kan inte göra det själv. Det är — det är Gud, som måste göra det. Jo.

⁵⁸¹ Damen väntar faktiskt, naturligt sett, på en operation. Hon har någonting, som doktorn skulle säga till henne: "Det där måste opereras.", men hon går inte till doktorn. Det är riktigt. [Systemern säger "Nej. Jesus är min Doktor." — Utg.] Och hon — hon . . . Det är en — en svulst. Och den där svulsten är på höger sida, nära ryggraden. Det är riktigt. Om det där är riktigt, så räck upp Din hand, så att människorna kan se det! ["Det är riktigt."]

⁵⁸² Tror Ni nu? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Nu ser Ni det inte, (Förstår Ni? Förstår Ni?), men Ni tror det av hela Ert hjärta nu, att det är sant. All right. All right.

⁵⁸³ Nu säger man: "Kanske Du gissade det där, broder Branham." Man kan inte gissa så där, en miljon gånger, fullkomligt.

⁵⁸⁴ Nåja, låt henne bara stå där en minut! Den har gått ifrån mig just nu. [Systemern säger "Ja." — Utg.] Låt oss nu bara se, bara ett ögonblick, ser Ni! ["Halleluja!"] Hon verkar vara all right, en kristen. Låt oss nu se! Om Han nu bara vill tala om för oss någonting annat, som det skulle kunna vara. Ja. Här kommer hon raka vägen upp tillbaka igen. ["Å, nej."] Jajamensan. Hon är — hon är . . . Ja. Det är en — det är en svulst, det är det, som doktorerna skulle ta bort. Och det är . . . Det skulle orsaka henne besvär. Men hon tänker lita på Kristus för det.

⁵⁸⁵ Och inte bara det. Hon är inte härifrån trakten. Och hon har någon med sig. Det är hennes man. Och han lider också. [Systemern säger "Ja." — Utg.] Det är riktigt. Tror Du Gud kan tala om för mig, medan jag tittar direkt på mannen här i den här synen, vad det är för fel på honom? ["Ja."] Nåväl, säg till honom, att han bara ska gå och äta sin middag! Hans magbesvär har lämnat honom. Tror Du det är Kristus, som gör det där? Ja? Du är från Tennessee. ["Ja."] Nashville. ["Ja, sir."] Det är riktigt. Fru Binkley. All right. Ni kan fara tillbaka hem nu och vara friska, Du och Din man. Gud välsigne Er!

⁵⁸⁶ Tror Ni på Herren Jesus? [Församlingen fröjdar sig. — Utg.] Som om det där inte vore samme Herre Jesus, som var här i förgångna dagar, i Aftontidsljusförsamlingen! Förhör kvinnan, tala med henne, fråga henne, om de där sakerna, som sades var riktiga! Om Du bara vill tro. Är Ni nu säkra på, att Han är samme Kristus? ["Amen."] Nu vet Ni, att jag inte skulle kunna göra det där. Jag är människa. Jag är Er broder. Men Han är Gud.

⁵⁸⁷ Låt oss nu se! Är det här nästa person? Är Du den, som var i bönekön? All right.

588 Nu inser Ni naturligtvis, att den där smörjelsen bara gör mig svag som jag vet inte vad. Jesus, då nu den där lilla kvinnan rörde vid Hans klädnad, sa Han: ”Jag kände, att kraft gick ut ifrån mig.” Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Det betyder ”styrka”. Han blev svag. Och om Han . . . Om det hände med Ordet självt, vad skulle det göra med bara en, som Ordet kom till? Vad skulle Det? Om det gjorde det med Guds Son, hur skulle det påverka mig, en syndare frälst genom Hans nåd? Förstår Ni? Det bara simmar runt och runt med mig. Förstår Ni?

589 Men ändå är jag här för att representera Honom. För att rep. . . Jag är en klen representant. Jag — jag omvänder mig från alla mina synder, så att — så att Ni inte ska se på vad jag är utan se vem Han är, så att Ni ska se åt det hållet.

590 Nu är jag en främling för Dig, damen. Jag känner inte den här kvinnan heller. Vi är främlingar för varandra. Det är riktigt. Om nu Herren Jesus, (eftersom jag inte känner Dig och Du inte känner mig), om Herren Jesus vill uppenbara någonting för mig, som Du är här för, någonting Du har gjort eller någonting Du inte borde ha gjort eller någonting i den vägen, då skulle Du veta, att det skulle vara ett enastående mirakel. Det är någonting, som inte kan förklaras. Ett mirakel är någonting, som inte kan förklaras. Vem som helst vet det. Förstår Du? Det skulle vara ett enastående mirakel.

591 Det skulle vara mer av ett mirakel än om det var en — en dam, som satt här i en rullstol, och hade ledinflammation och var helt inpackad. Om jag sa till henne: ”Stå upp och gå!”, och hon skulle promenera ut därifrån, skulle alla skrika om det. Men, ser Du, kraften i hennes tro till att tro och bara stiga upp och gå skulle faktiskt kunna göra det.

592 Men att gå tillbaka dit och dra ut ett liv någonstans, det kräver mer än det. Det kräver Gud allena, så att man kan säga, ser Ni, att man vet, om det är rätt.

593 Nu hände någonting någon annanstans. Vänta nu! Den har gått härifrån. Den har gått till . . . Gått till åhörarna, någonstans, någonstans. Den är borta nu.

Bara en minut! Låt mig tala med kvinnan igen!

594 Var nu bara riktigt vördsamma och avvaktande nu! Be bara, var i bön där ute! Jag vill, att Ni ska be: ”Herre, låt det vara mig!” En del av Er människor där ute, som inte är med i bönekön, be bara!

595 Åter talar jag med Dig för att by . . . för Din tros skull. Förstår Du? Om det kunde göras med den där andra kvinnan, kan det göras med Dig. Det är Din tro. Förstår Du? Det är Du, som gör det. Det är inte jag. Det är Din tro på Gud. Förstår Du?

596 Jesus sa aldrig: ”Å, jag visste, att jag skulle möta den där kvinnan där borta.” Nej.

597 Men då Lasarus' uppståndelse kom, det var nu vad Gud visade Honom, att Han skulle göra. Förstår Du? Gud sa: "Ge Dig iväg!" Och Han — Han bevisade precis, vad Han var. Gav Sig iväg. Och sedan, då Han kom tillbaka, sa Han: "Lasarus sover." Och Han kom tillbaka och gick och lät Lasarus uppstå ifrån graven. Ropade på hans själ, sedan han hade varit död i fyra dagar. Han sa aldrig, att Han blev svag där. Det var Gud, som använde gåvan.

598 Men det här, då den där kvinnan rörde vid Honom, var det kvinnan, som använde Guds gåva.

Och det är samma sak här. Det är Du, som gör det.

599 Ifråga om det här, på jaktturena, där. . . Jag såg björnen och var de olika sakerna och alla de här olika sakerna, som var förutsagda här, sagt hur de kom att ske, precis ord för ord. Det är Gud. Det oroar mig inte.

600 Men då människorna börjar använda Guds gåva, ser Du, blir man Guds offentlige tjänare, åt Er att bara utnyttja i kön. Förstår Du?

Och så rör Ni vid Honom genom det där, då svarar Han. Förstår Du?

601 Nu, ja, nu kommer kvinnan in i synen. Hon kommer in, rättare sagt synen kommer in. Ser ut som om man skulle kunna se det där omkring henne. Kvinnan är sjuk. Hon är riktigt sjuk. Hon lider, en sak, av ett magbesvär, rysligt illa. Räck upp Din hand, om det där är sant! Och Du har komplikationer av saker. Det är sant.

602 Du har också någon med Dig. Det är Din man. Och han är sjuk. [Systemen säger "Det är riktigt." — Utg.] Om Gud vill uppenbara för mig, för Din man, vad det är för fel med honom, vill Ni då tro, att jag är Hans profet? Mannen har besvär med sina ögon, med sina öron och han är i mycket dåligt skick. ["Ja. Ja. Pris ske Herren! Pris ske Herren!"] Jajamensan.

603 Tror Du, att Gud vet, vem Du är? [Systemen säger "Ja." — Utg.] Skulle Du tro, att jag är Hans profet, Hans siare, om jag talar om för Dig, vem Du är? ["Ja."] Tror Du det? Fru Robertson. Och Du är från Huntsville, det är i Alabama. Far tillbaka, Du och Din man, och var friska!

604 Tror Ni? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] "Allting är möjligt för dem, som tror." Om Du kan tro, om Du bara tar Din — intar Din ställning och tror, att Gud gör det. Tvivla nu inte utan tro bara av hela Ditt hjärta, att Gud vill ge Dig den här helbrägdagörelsen, så har Du vad Du än ber om.

605 All right, sir, kom fram nu, Du! Låt oss se! Är Du nästa person här? All right, sir. Jag antar, att vi är främlingar för varandra, sir. Om. . . Jesus kom till en man vid namn Simon, berättade för honom om hans omständigheter och det fick Simon

att gå och tro av hela sitt hjärta. Skulle det få Dig att göra samma sak? [Brodern säger "Ja." — Utg.] Det skulle det. Nåväl, vi är främlingar.

⁶⁰⁶ Nu gör Gud ingen skillnad mellan man och kvinna. Han är precis densamme. Han är Gud. Förstår Du?

⁶⁰⁷ Och Du, vill Du tro, att det där (den där känslan, som är omkring Dig nu), att Gud ska kunna uppenbara för Dig, genom mig, Sin tjänare, att någonting, som Du är här för, någonting är fel med Dig, vad det än är? Nåväl, Du vet, om det är sanningen eller inte. All right. Må Han bevilja oss det!

⁶⁰⁸ Mannen kommer in i en syn, rättare sagt, synen kommer in i mannen. Han är inte här för sjukdoms skull. Han är här och söker Den Helige Andes dop. Det är vad han söker. Det är riktigt, sir. Jajamensan. Och Du är inte härifrån. Du är från en plats uppför vägen här, som heter Seymour i Indiana. Det, det är var Du är ifrån. De kallar Dig "Bill". Bill, far tillbaka, ta emot Den Helige Ande i Jesu Kristi Namn! Tro!

⁶⁰⁹ Kom, damen! Tror Du, att jag är Hans profet? Tror Du, att Jesus Kristus, Guds Son, lever? Och tror Du, att det är Han, som låter det här ske på det här sättet? Tror Du det?

⁶¹⁰ Hur många har vi haft? Vad? Ser Ni, jag vill inte bli alltför svag. All right.

⁶¹¹ Nej, det är ingenting. Du är inte här för Din egen del. Du är här för någon annan. Och denne någon annan är inte här. Om jag talar om för Dig, vad det är för fel med denne någon annan, vill Du då ta emot helbrägdagörelsen och ta och tro? Det är en cancer. Tror Du, att de kommer att bli helade? Gå då i Herrens Jesu Namn och tro! Låt oss bara . . .

⁶¹² Tror Ni, allesammans? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Tror Ni på denna Den Helige Andes smörjelse? ["Amen."] Är Han inte underbar? ["Amen."] Tror Ni? ["Amen."] All right.

⁶¹³ Hur många har vi haft nu? Vanligen är två, två eller tre, en bekräftelse. [Någon säger "Tre." — Utg.] Vad sa Du? [Någon annan säger "Det är fyra, Du har haft."] Fyra? ["Ja."] Är det här den femte, som står här? All right.

⁶¹⁴ Låt oss — låt oss tro av allt vårt hjärta, att Jesus Kristus, Guds Son, är densamme igår, idag och i evighet!

⁶¹⁵ Du är här för den där babyens skull. Om Gud vill uppenbara för mig, vad det är för fel med Din baby, kommer Du då att tro, att Gud ska hela den? Den lille har ett allvarligt hjärtfel. Det är riktigt. Ba . . . Du är inte, babyn är inte härifrån. Den är inte från den här staden. Den är inte från den här staten. Tror Du Gud kan tala om för mig, varifrån babyn kommer? Kommer Du att tro och tro, att den ska bli bra då? Ta tillbaka den till Franklin i Kentucky! Ja, frun, och tro av hela Ditt hjärta! Om Du vill tro, är det allt Du måste göra.

616 Låt — låt . . . Kom hit bara en minut! Jag fördömer det där onda. I Jesu Kristi Namn, må döden fara bort och livet komma!

”De ska lägga händerna på de sjuka och de ska bli friska.”

Vill Du gå och äta? Tror Du Han kommer att få Dig att känna Dig bättre? Gå, bara! Det har lämnat Dig nu. Amen.

617 Tror Du, att den där kvinnosjukdomen kommer att lämna Dig? All right. Gå till Din plats och säg: ”Tack, Herre!”

God dag, sir. Å, den där djävulen, astma!

618 Bara ett ögonblick! Bara ett ögonblick nu! Någonting gick fel . . . Någonting gick inte fel, det gick rätt. Nu finns det någonting liknande här inne, som fångade den där mannen just vid den där tiden. Låt mig se igen, vad det var! Titta nu bara på mig! Säg ingenting! Bara ett ögonblick!

619 Det är en färgad man, som sitter just här bak och tittar på mig. Det är hans . . . Han har — han har någon, som är sjuk. Det är riktigt. Astma och bihålorna. Det är riktigt. Du rörde vid Honom. Du är inte härifrån, sir. Du kommer från öster, nordöst, *det här* hållet. Du kommer från New York. Jajamensan. Det är riktigt. Du är herr Hunt. Du tror nu. All right, sir. Det är bra.

620 Det är Din vän, som sitter där bredvid Dig och ber. Tror Du, sir, att jag är Guds profet? [Broder Coleman svarar jakande. — Utg.] Du kom hit tillsammans med honom. Ditt namn är Coleman. [”Ja. Halleluja!”] Och Du — Du ber för en far. [”Ja.”] Som har ett slaganfall. Det där är SÅ SÄGER HERREN. [”Halleluja!”] Tro! Gå, tro nu, det kommer att lämna Dig.

621 Du har en nervös mage, som besvärar Dig. Är det inte riktigt? Gå, ät! I Herrens Jesu Namn. Tror Du, att Han helade Dig? Far bara tillbaka och säg: ”Tack, Herre Jesus!” Tro av allt Ditt hjärta!

622 Du besväras av en nervös åkomma, alldeles upprörd osv. Tro av allt Ditt hjärta! Far tillbaka och var frisk!

623 Nervositet. Tro bara av allt Ditt hjärta! Tro att Gud ska göra Dig bra, så kommer Han att göra det. Tvivla inte ett dugg!

624 Nervös och hjärtfel. Tror Du, att Jesus Kristus kommer att göra Dig bra? Gå, bli frisk, i Jesu Namn.

625 Nervös, upprörd, magbesvär, som besvärar Dig med en magsjukdom i Din mage, som får Din mat att surna. Gå, tvivla inte i Ditt hjärta, så kommer det att ske, att Du inte kommer att ha det längre.

626 Din rygg har besvärat Dig. Tror Du av hela Ditt hjärta? Gå då, så gör Jesus Kristus Dig bra från det här.

627 Bara ett ögonblick! Håll Er lugna, bara ett ögonblick! Nu hände någonting. Den här kvinnan här är främmande. Det där Ljuset for runt henne riktigt fort, for sedan bort och kom raka vägen tillbaka igen. Någonting hände. Bara ett ögonblick! Det

var en färgad man, jag är säker på, att det inte var den färgade brodern där, för det kom . . . Bara en minut! Här är det. (Gå tillbaka, Billy!) Här är det.

628 Det är den här mannen, som sitter här, en färgad man. Du besväras av ett rygglidande också. Det är riktigt. Du är en främling för mig. Så är jag för Dig. Men det är en sak, som Du behöver mer än rygglidandet, det är att ge Ditt hjärta åt Kristus, bli en kristen. Du är inte . . . Vill Du ta emot Honom som Din Frälsare? Du kommer från Ohio. Det är riktigt. Från Ohio. Far tillbaka, bli frisk! Jesus Kristus förlåter Dina synder och Du kan fara hem och bli helad. Nu är det över alltsammans. Nu kan Du fara hem. Tro av allt Ditt hjärta!

629 All right, syster, kom! Komplikationer och nervositet och uttröttad. Tror Du av hela Ditt hjärta, att Gud ska göra Dig frisk? Gå till Din plats och säg: "Tack, Herre Jesus, för allt Du har gjort för mig!"

630 Tror Du, att Gud Allsmäktig ska göra Dig frisk och hela Din rygg och göra Dig frisk och bota njurlidandet? Gå — gå Din väg och fröjda Dig och säg: "Tack, Herre Jesus!"

631 Tror Du, min gosse, att Han gör Dig frisk? Säg: "Tack, käre Gud!" Gå och prisa Gud, bara!

632 Tror Du nu av hela Ditt hjärta, syster? Gå då, så gör Jesus Kristus Dig frisk.

633 Bara ett ögonblick! Nej, det var inte hon. Bara en minut! Det var inte damen där. Bara en sekund, nu! Bara ett ögonblick!

634 Såg vatten plaska emot någonting. Någon är här, som har farit över havet någonstans ifrån. Det är en kvinna och hon har kommit från Holland. Var är hon? Där är hon. All right, syster. Du kom lång väg för att bli helad. Tror Du, att jag är Hans profet? [Systemen säger "Jaa, då." — Utg.] Du lider av reumatism och ledinflammation, stelhet. Tro på Herren Jesus Kristus och ta med Dig Budskapet till Ditt folk! Gud välsigne Dig! Det kommer att lämna Dig och du kan gå och bli frisk. Amen.

Tror Ni? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

635 Här, långt bak här bak är det en kvinna, som sitter just här bak. Och hon lider av en sjukdom i gallblåsan. Å, hon kommer att missa det. Gud hjälp mig! Hon — hon kommer från Indianapolis. Hennes namn är Gilbert. Stå upp där Du är, damen! Där är Du. Bli frisk i Jesu Kristi Namn!

636 Tror Ni allesammans, av hela Era hjärtan? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Lägg Era . . . Är Jesus uppstånden från de döda? ["Amen."] Är Han densamme igår, idag och i evighet? [Församlingen fröjdar sig.] Lägg Era händer på varandra och låt oss be, medan jag ber för syster Kelly!

637 Herre Jesus, låt Din heliga Kraft komma in i församlingen nu! Och må Den svepa igenom och i vår syster här för att skona

hennes liv, Herre! Ge henne den här mäktiga helbrägdagörelsen, som hon gör anspråk på, Herre! Hela Ditt folk här! Få ära åt Dig själv! Bevilja oss det, Herre!

⁶³⁸ Och må de här människorna här, som nu har sina händer på varandra.

⁶³⁹ Satan . . .

Vi kommer nu till de här näsdukarna. I Jesu Kristi Namn må varenda person bli helad! Herre, bekräfta Ditt Ord med åtföljande tecken!

⁶⁴⁰ Och nu, Satan, Din otäcka djävul, är Du besegrad. Gud sa, att Han skulle återupprätta Guds Son, vilken Du förrådde genom Dina trosbekännelser. Han lovade, att återställa Församlingen till sitt tidigare skick, då Aftonljusen lyser. Och vi lever i Det. Och genom återställelsen har vi en rättighet, vi har vår Advokat, vi har vår Jurist, vår Överstepräst, och vi kommer att sätta makt bakom kravet. Du har hållit dem länge nog. Du kan inte göra det längre. Vi befaller Dig i Jesu Kristi Namn, genom Hans uppståndelses kraft och Den Helige Ande, som är här nu: Kom ut ur den här åhörarskaran! [Församlingen fröjdar sig storligen. — Utg.]

BRUETRÄDETS ÅTERUPPRÄTTELSE SWD62-0422
(The Restoration Of The Bride Tree)

Detta Budskap av broder William Marrion Branham, som frambars på engelska på söndag förmiddag den 22 april 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortad på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org